

پہ یامہ کانی حق و نوور

پہ یامی ہشتہم

ہاوسہ نگیہ کی ریٹ بؤ پاراستنی

دین و ئہ حوالہ کان

بہ شی پینجہم (خوشیستر اوہ کان)

نوسینی

شیخ عباس سہید فازل' حہ سہ نی

وہر گیرانی

باوکی غہ زالی مہ لا رہ زوان

پیگہی تہوید و مہعرفت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی وہرگی

بِسْمِ اللّٰهِ، وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلٰی حَبِیْبِ اللّٰهِ، سَیْدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا
کثیرا۔

أما بعد:

دل و دہروون کہ خالی تہیٰ لہ خوشہویستی دونیاو رق و کینہو نہ خوشیہ
دہروونہ کانی تر ئیتز دہبیتہ جیگای درہوشانہوہی نورہ کانی خوشہویستی، دواتر
تہندامہ کانی دہدرہوشیتہوہو دہوروبہری خوی پرووناک دہکات، ئیتز خہلک
لہبہری دہحہسیتہوہو کومہلگا بہرہو شارستانیہ تیکی خوشہویستی دہروا۔

خوشہویستی شتیک نیہ مرؤف بہ پارہو سامان بیکری، بہلکوو نرخہ کھی لہ
زاتی خوتدایہ، بہلام تہوہندہ ہہیہ دہبی بگہرپی لہ جیہانی ژورہوہی خوتدا،
کاتیک دہیدوزیتہوہ ئیتز لہ ہہموو لایہ کہوہ تہنوار ی ئیلاہی بہو جیہانہی تو
دہگات، وہ کاتیکیش پیت دہگات مہست و مہجزوبی ہوگری و شہیدایی تہو
دہبیت، وہ کاتیکیش تہمہ پیدابوو ئیتز خوشویستراو خوشہویستی خوی جہولان
پی دہکات لہ مہملہ کتی خوی، چونکہ خیرایی خوشہویستی رووح مہزندہ
ناکری لہ کاتی تہو گہرانہیدا، خوشہویست خوشہویستی خوی رادہ کیشی نہک
راکیشانی دووری بو دووری بہلکوو راکیشانی ریولینان، بویہ لہو مہقام و پلہی
خوشہویستیہدا تہم مرؤفہ ہہم بہ عیرفانی خودا دہگات، وہ ہہمیش بہ مہعریفہی
مرؤفیتی زاتی خوی دہگات، وہ ہہمیش بہ مہعریفہی باقی مرؤفہ کان دہگات۔

خوشہویستان لہ کون و نویوہ شت زور نوسراوہ لہسہر خوشہویستی خواو
پیغہمبہرہ کھی صلی اللہ علیہ وسلم، وہ ہہم لہسہر خوشہویستی ئیمانداران و

دؤستانى خواو خوشهويستى مرؤف بون (إنسانيهت)، جا لهو بوارهدا جهنايى شىخى پايه بهر زمان شىخ عباس سهيد فازلّ حهسهنى سامهرايى خواى گهوره بياريزي ههلساوه به نوسينى كتيبي (ميزان الاعتدال لحفظ الدين والأحوال - جزء الخامس - المحبوبات) واته: هاوسهنگيه كى ريك بو پراستنى دين و نهحواله كان - بهرگى پينجهم - خوشويستراوه كان) جا ئيمهش پيمان باش بوو دهست به وهرگيرانى بكهين، بو گهياندى نهو حهق و نووره به ميللهته كهمان، وه سوپاسى بي ههژمارى خوا دهكهين كه يارمهتيدايين له وهرگيرانه كهدا، ئيمه بهو جوړه كارمان لهسهر نهو كتيبه كردووه: جهنايى شىخ وتهى ههر زانايه كى هينايى بهپيى توانا ههولمانداوه كهوا كورته پيناسهيه كى نهو كهسه بكهين له پهراويزدا، وه ههروهها تهخرىجاتى شىخمان هيناوه لهسهر فهرمووده كان، له گهله نهوش ئيمهش ههلساوين تهخرىجاتى زياترمان كردووهو حوكمى زانايانمان لهبارهى فهرمووده كانهوه هيناوه.

خوينهري بهريز ناگادارى نهمانه به!

۱- پهراويزى شىخ عباسمان هيناوه له بهرامبهري (دانهرمان) داناوه، وه پهراويزه كانى بندهش (وهرگيرمان) داناوه.

۲- ههر كاتى له پهراويز نهم هيمايانهت بينى مهبهستمان پيى نهويه (ب/بهرگى كتيب/ل/لاپهره/ژ/ژمارهى فهرمووده). وه (و/ه/وهفاتي نهو كهسه/د/له دايكبون/ك/ه سالى كوچى يان هيجرى).

۳- جهنايى شىخ هيج سهره بابهتيكى نهنوسيوه چونكه عادهتى نوسينى ريساله ههروايه، بهلام بنده ههلساوه، ناونيشانى بو بابته كان داناوه، وه پيشه كى جهنايى

شیخ و بابەتەکانی تیکەلارووەو لیککی جیا نەکردوووەتەووە هەرۆهک گوتمان عادهتی ریساله نوسین هەرۆایه، ئیمەش هەلساوین کورتەیهک له وتەکانی جەنابیان بۆ پێشەکی دامانناو هەر له خودی وتەکانی سەرەتای.

٤- جینگا هەیه جەنابی شیخ ئایەتیک یاخود فەرموودەیهکی هیناوه کهچی شەرچی نەکردوو، ئیمەش بەگەرانهوهمان بۆ تەفسیرەکان و شەرچی فەرموودەکان هەلساوین شەرجهکاغان لەدوای ئایەت یاخود فەرموودەکه داناوه، ئەمەش زیاتر بۆ زیاتر تینگەیشتنی خوینەر.

هیواخوازم ئەم کتیبە بێتە مایە شانازی نووری چاوم سەرۆهرم فەخری کائینات حەزرتی رسول الله صلی الله علیه وسلم، وه بووبیتە جینگای رەزامەندی خوێشەویستی هەموو خوێشەویستەکان بەدیھینەری هەموو بوونەوهران رب العالمین جل جلاله. وه بووبیتە مایە خوێشەحالی و رەزامەندی گشت ئەولیاکانی خوای گەرۆه و ئیمانداران، خوایه گیان بیکەیتە تویشوویهکی نەپراوه بۆ هەموو ئیمانداران،
ئامین، ئامین

باوکی غەزالی مەلایە نوان

٢٠٢٠/٦/١٥ هەولێر

کورتهیهك له زیاننامهی دانهر

ئەو زاتە ناوی تەواوی: شیخ عباس فازل سەید عەلی سامەرپائی حەسەنی یە. لە ساڵی (۱۳۷۱ کۆچی - بەرانبەر ۱۹۵۱ زایینی) لە قەلای سامەرا لە دەورووبەری عێراق لە خێزانێکی بەناوبانگی تەقوادارو خاوەن پێژەووە لەدایکبوو. لە ڕەچەڵەکێ گەورەمان حەسەنی موجتەبای کورپی عەلی مورتەزایە (سەلامی خوا لە هەردووکیان بێ). لە ساڵی ۱۹۵۹-۱۹۶۰ز لە قوتابخانەی "قەلای کوران" خویندوویەتی، پاشان لە ناوەندی "المعتصم" لە سامەرا خویندوویەتی، دواي ئەو چۆتە قوتابخانەی خویندنی ئایینی لە سامەراو لەوی دەرچوو. ئەو کاتە خویندەکە (۱۲) ساڵی خایاندووە. گەیشتوووە بە زانای گەورە "ئەحمەدی ڕاوی" و، لەسەر دەستی گەورە زانا شیخ "ئەیبوب خەطیب" و "شیخ موخلیسی ڕاوی" و گەورە زانایانی شاری سامەرا خویندوویەتی. لەوانە: شیخ مەهدی سەید محمود کازم و شیخ حوسین محمد عەرەب و شیخ ماجد سەید أحمد عەبد پەرەردە بوو. پاشان لەوی دەرچوووە چوووە کۆلیژی شەریعە لە شاری بەغدا. بەکالۆریۆسی بەدەست هێناوە لە بەشی بنەماکانی ئاین (بیروباوەرو فەلسەفە). لەوی لەسەر دەستی دکتۆر بەرەکەمی ئەزەهری و شیخ دکتور شافعی ئەزەهری و شیخ و زانا محمد نەمری خەطیبی لوبنانی فەلەستینی و لەسەر دەستی زانای گەورە بەرپێژەکانی شاری بەغدا خویندوویەتی. هەرۆهەها هاوئەلیتی شیخ مصطفی کورپی شیخ ئەبوبەکرەمی هەرشەمی نەقشەندی کردوووە لە ساڵی ۱۹۷۸-۱۹۸۰ز، وە ئیجازەیی زانستی قورئان و سوننەتیشی لەو وەرگرتوووە، لە نەقلی و عەقلیەکاندا - درایە وروایە - والإجازة الروحية - والتوجه - والحرقة الروحية. پاشان گەیشت بە هاوئەلیتی زانای ڕەببانی دکتور شیخ عبدالله کورپی شیخ مصطفی کورپی شیخ ئەبوبەکرەمی هەرشەمی (خوای گەورە لییان خۆش بێت)، ئیجازەیی ڕەهاو خیرقەیی ڕووحی لای ئەو لە ساڵی ۱۴۱۲ کۆچی وەرگرتوووە. پاشان لە رێچکەیی زانست و

زانبارييدا له گهڻ زاناي خوايي شيخ موشه پرېهف ئۆزجان بهرواري - كه يه كيڭكه له گهوره زاناو عاريفه كاني كورده كاني توركييا - ئيجازهو خېرقه ي رووحي و جيئشيني گشتي په هابى له سالى ۱۴۲۷ كۆچى بهرامبهر به ۲۰۰۴ زاييني ودرگرتووه. ههروهها ئيجازه ي ئېرشادي سه ربه خوږى له لايهن شيخ و زاناي پايه بهرز محمد پير شاهى قوره يشى عه باسى له سالى ۱۴۴۲ كۆچى بهرامبهر به ۲۰۲۰ زاييني ودرگرتووه (خوای گهوره بيپاريزى). ئهم زاته يه كيڭكه له گهوره زانا عاريفه كاني پاكستان. جه نابى شيخ چهندين كتيب و نووسراوى هه يه له ژېرناوى (په يامه كاني حق و نور) له باره ي (زانست و بانگه وازو چاكسازى، وه پايه مه كانيشى زۆره له باره ي زانست و مه عريفه تى خوايى). كارى پيش نوښتى و تاريښتى و ناموژگارى له چهندين مزگهوت و شوښنى ترى دهورو بهرى عيلاق كردووه له سالانى ۱۹۷۸ز يه وه تا وه كوو ئيستاكه. ماموستا كه مان وانهى زانسته كاني ئاييني ده لئته وه وه سه رقالي ناموژگارى و ئېرشاده له مزگهوت ته كه يدا (مزگهوتى ريباط كه لكاوه به ريباطى بهرپزيان له گه رېه كى قه لعه)^۱ له دهورو بهرى شارى سامهرا له عيلاق. ههروهها بووه ته ئه ندام له چاوديرانى گهوره نه سه بى هاشمى له عيلاق له سالى ۲۰۰۴ز، دواتر بووه ته ليكۆلهرى نه سه بى پېرۆز. خاوه نى غيرهت و شه هاهمه تىكى گه وره يه له نيو دلئ خه لكيدا. سووره له سه ر يهك بوونى ئومهت و يه كرپيزى. زۆر ئه وه دووباره ده كاته وه ده لئت: ئيلاهى رپه وشتم به نده ييه. كارو پيشه شم خزمه تكردنى دلله كان و ئومه ته. له وهرع و ته قوادا زۆر توندو خوږا ريزو خاكييه. كاته كاني نيوان زيكره بيركردنه وه و خوښندنه وه وانه و تنه وه يه. سه دان زاناو قوتابى و بانگخوازو وتاريښتى له دهورو بهرى عيلاق و ده ره وه ي پيڭه يان دووه. مزگهوته كه شى به شه و و بهرۆژ كراوه يه بۆ فيرخوازان و خوښندكاراندا.

^۱ رباط: مه بهست به و ناوه خانه قاي جه نابى شيخه، كه ههردووكى به يه كه وهن و له ناو يه كن هم مزگهوته كى، وه هم خانه قاكه ي. ودرگير

له نوسراوه كانى:

- ۱- الشخصية الإسلامية العالمية.
 - ۲- صرخة للدين والأمة.
 - ۳- العمل الروحي الإسلامي (التصوف).
 - ۴- الهدى والنور في الرسالة والخاتمية والوارثية.
 - ۵- الموازنة بعقيدة الغيب.
 - ۶- آية الصلاة علي النبي محمد (صلى الله عليه وسلم) وفوائدها في الدنيا والآخرة.
 - ۷- من أحوال رمضان وليلته المباركة.
 - ۸- ميزان الاعتدال لحفظ الدين والأحوال (۶ به شه).
 - ۹- حنين الفؤاد لأهل العقيدة والدلالة والصلاح.
 - ۱۰- مراتب الكمال بدين الله الإسلام.
- ئەم پەيامانەش وەرگێردراون بۆ زمانى كوردى
- ۱- خواپەرستى ئەهلى وىصال.
 - ۲- فیتەنە كانى پۆژگار.
 - ۳- سەرى سالى كۆچى و پیرۆزبایی.
 - ۴- ئیسلاام و پایە كانى كاملبوون.
 - ۵- هاوسەنگیە كى رێك بۆ پاراستنى دین و ئەحوالەكان (ئەمانە گشتى باوكى غەزالى وەرگێردراون).

۶- هاوسهنگی راگرتن له باوهربوون به غهیب (مامۆستا محمد عبد الله بهرنجی).

پیشہ کی دانہر

أحمد الله لذاته، حمداً كما ينبغي لجلال وجهه، وعظيم سلطانه، اللهم لا أحصي ثناءً عليك، أنت كما أثنيت على نفسك، فلك الحمد حتى ترضى، ولك الحمد بعد الرضا، ولك الحمد دوماً وأبداً - حمداً يليق بكمال جلالك، وجمال كمالك، ﴿رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾^٢، والصلاة والسلام على حبيب رب العالمين، وخاتم الأنبياء والمرسلين، وعلى آل بيت النبي الأطهار المكرمين، وأصحاب رسول الله الأتقياء الغر الميامين، وتابعيهم بإحسان الى يوم الدين، فهم السادة الهداة المهتدون - فرضوان الله تعالى عليهم أجمعين.

أَمَّا بَعْدُ:

خوشهويستان نهم په يامه پايه پايه شه شه مه له پايه كاني ته قوا، وه به شيكه له په يامي هه شته م، كه ناوبراوه: به "هاوسه نكيه كي ريك بو پاراستني دين و نه حواله كان" - نهمه به شي پينجه ميني كه بريتيه: له كردني "خوشويستراوه كان"، نهمهش بو خوشهويستاني خوايي نوسراوه، نهوانه ي كه دوستي خوان له نه وليا كان و چا كه كاره كان - رهزاي خوايان لي بي، خواي گه وره نه فهرموويت: ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَيَّ عَيْتِي﴾^٣، واته: (تاوه كوو له ژير چاوديري و

^٢ سورة الأحقاف آية ١٥.

^٣ سورة طه آية ٣٩.

خۆشه‌وێستانی خۆای گه‌وره

"به‌رپرژان": خۆشه‌وێستانی خۆای گه‌وره ئه‌وانه‌ن "که له ژێر چاودێری خۆای گه‌وره‌دان، وه که‌سانێکن ئاماده‌ی شتگه‌لیک ده‌بن له مه‌قامی ئیحساندا" ئه‌مه‌ش بۆ پێغه‌مبه‌ران و ئه‌ولیاکان و خواناسه‌کانه، که سانیکن خاوه‌ن پله‌ن لای خۆای مه‌زن - سبحانه‌ و تعالی، وه پایه‌ی ئه‌وانیشی به‌رز کردووه‌ته‌وه، جا ئیمام و پێشه‌شنگی هه‌موویان له خۆشه‌وێستی و پله‌و پایه‌ ئه‌وه سه‌یدو مه‌ولامان محمده عليه السلام، که خۆشه‌وێستی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، وه کۆتا پێغه‌مبه‌ره له نێردراوه‌کان - سه‌لات و سه‌لامی خۆای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌و و گشت پێغه‌مبه‌ران بیته، هه‌روه‌کوو خۆای گه‌وره له‌باره‌یه‌وه ئه‌فه‌رموویت: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ﴾^٥، واته: (ئه‌مانه‌ی که له پیش تۆدا په‌وانه‌مان کرد ئه‌ی محمد عليه السلام کۆمه‌له پێغه‌مبه‌رانیکن بوون له لایه‌ن ئیمه‌وه راوانه‌مان کردن، جا هه‌ندیکیمان به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا گه‌وره‌تر کرد، ئه‌مه‌ش به‌وه که هه‌ندیک له‌و پێغه‌مبه‌رانه هه‌بوون خۆای گه‌وره گوفتاری له‌گه‌ل کردن، وه‌کوو چه‌زه‌تی موسا، وه هه‌ندیکیش له‌وان پله‌و پایه‌مان به‌رز کردووه‌ته‌وه که مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌رمانه عليه السلام هه‌روه‌کوو رافه‌وانانی قورئان ئه‌فه‌رموون)^٦. جا ئیمامی به‌غه‌وی^٧

^٥ سورة البقرة آية ٢٥٣.

^٦ پروونکردنه‌وه‌ی وه‌رگێپه‌.

^٧ ئه‌بو محمد حوسینی کوری مه‌سه‌ودی کوری محمد فه‌رپرائی به‌غه‌وی شافیعیه، وه ناسناریشی (پوکنی دینه)، (٤٣٦هـ - ٥١٦هـ)، به‌غه‌وی شاریکه له خۆراسان له نێوان (مه‌رو و هیراته)، یه‌کیکه له ئیمامه‌کانی ئه‌هلی سوننه، وه حافیزو رافه‌وان و شه‌رعناس و نوێکه‌ره‌وه‌ی دین بووه، وه خزمه‌تیکی زۆری به‌و ئیسلامه کردووه. وه یه‌کیکه له قوتابییه‌کانی شه‌یخی صوفیه‌کان (عبد الکرمی کوری هه‌وازن که به‌ناویانگه، به ئیمامی قوشه‌یری (٥٤٦هـ))، وه یه‌کیکه له شیپه‌کانی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له مه‌زه‌بی ئه‌شعه‌ریه‌کان.

رەزای خۆای لی بی ئەفەر موویت: هەر ئایەت و موعجیزەیهک بۆ پیغمبەریک
 هاتیبت مەگەر بۆ پیغمبەری خواش هاتوووە ﷺ، وە بە چەند موعجیزەیه کیش
 گەورەتر کراوە بەسەر غەیری خۆیدا، وە کوو: لەتوونی مانگ بە ئاماژە کردنی
 پەنجەکانی، وە نالەو ئەنینی دارە که لەو کاتە پیغمبەری خوا ﷺ که لێی
 جیا بوویەو، وە سەلام کردنی دارو بەرد لە بەرزیان، وە قسە کردنی ئازە لە کان
 لە گەلی و شاھەتیدانیان لەسەر پەيامە کە، وە هەلقولانی ئاو لە نیو پەنجە
 پیروژەکانی، وە غەیری ئەمانەش لە موعجیزەکان و ئایەتەکان که لە هەژماردن
 نایەن، وە لە هەمووشیان دیارتر و گەورەتر قورئانی پیروژە، هەر بۆیەش ئەوانە ی که
 لە ئاسمانەکان و زویدا بوون بی دەسەلات بوون لەو هی کهوا بتوان ویتەیه کی لەم
 قورئانە بینن^۸. هەر وە کوو کاملترین پیغمبەرانیش ئەفەر موویت: (مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ
 نَبِيٌّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ، وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحِيًّا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ
 فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^۹، واتە: هەر پیغمبەریک لەو
 پیغمبەرانە پیشە من که هاتی مەگەر موعجیزە ی خۆی پێداوێ تاوێ کوو
 خەلکانی سەردەمانی خۆیان برۆا بەخواو پیغمبەرە کە ی بەینن، وە ئەو هی که بە
 منیش بەخشاوێ و پێی رەوانە کراوم ئەو موعجیزە ی قورئان و غەیری قورئانیشە
 که لە لایەن خۆای گەورەو وەحی کراوە بۆم، هەر بۆیەش تکام وایە کهوا لە
 روژی دوایدا زۆرترین شوینکەوتەم هەبیّت لە بەهەشتی پان و بەریندا.

لە دای خۆشی چەندین کتیی بەجی هێشتوو، لەوانە: (تفسیر البغوی، شرح السنة، مصابیح
 السنة... هتد)، برانە: (مقدمة تفسیر البغوی) (ب_۱_۱۵) طبعه دار الطیبه.

^۸ (معالم التنزیل فی تفسیر القرآن) (ب_۱_۳۴۲).

^۹ صحیحە. نیمامی بوخاری لە (صحیح البخاری) (ژ_۴۹۸۱). وە نیمامی موسلیم لە (صحیح
 المسلم) (ژ_۲۳۹). لە ئەبو هورەیرەو ریبایەتیان کردوو.

وه ههروهها له ئين و عهباسهوه^{١٠} رهزای خويان لی بی گيردراوتهوه کهوا
 ئەفهرموویت: کۆمه لێک له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ دانیشت بوون، بۆ
 خویان چاوه رپتی پیغه مبهریان ئە کرد ﷺ، ئەوه بوو پیغه مبهری خواش ﷺ دەرچوو
 لیانەوه نزیك کهوتهوه و گوی له دهنگیان بوو کهوا باسی پیغه مبهره کانیان ئە کرد،
 هه ندیکیان ئەیانگوت: "جیگای سه رسامیه کهوا خوی گهوره له نیو بوونه و هه رانیدا
 ئیبراهیمی کردووه ته دۆستی خوی"، یه کیکی تریان گوتی: "له مه سارسامتر نیه
 کهوا خوی گهوره قسه و گرفتاری له گه ل حه زره تی موسایه کردووه"، وه
 که سیکی تریان گوتی: "حه زره تی عیسا و تهو رۆحی خوی گه وره یه^{١١}، وه یه کیکی
 تریش گوتی: "خوی گه وره حه زره تی ئاده می هه لێژاردووه"، ئەوه بوو پیغه مبهری
 خواش ﷺ هاته لایان و سه لامی لی کردن، وه فهرمووی: "گوییستی قسه کان و
 سه رسامیه کانی ئیوه بووم، بیگومان ئیبراهیم دۆستی خوییه، هه ر بهو جۆره شه، وه

^{١٠} عبد الله كوري عهباسی كورپی عبد المطلبی هاشمی قورهبشیه، سی ساڵ بهر له كۆچی هاوه لانی بۆ شاری
 مه دینه له مه كکه ی پیرۆز له دایك بووه، وه سالی وه فاتیشی (٦٧هـ یاخود ٦٨هـ)، به خزمهت پیغه مبهری
 خوا گه یشتوووه ﷺ، وه نامزایه تی، جا له و کاته ی که پیغه مبهری خواش ﷺ وه فاتی کرد ئەو ته مه نی سیانزه
 سالان بوو، وه یه کیکه له زانا هه ره به زره کان له نیو هاوه لانی پیغه مبهری خواش ﷺ، وه به (حَبْرُ الْأُمَّةِ) که له
 زانی ئەم ئومه به ناویانگه، وه شه رعناس و راقه وانی قورنان بووه، پیغه مبهری خواش ﷺ نزای بۆ کردووه،
 (په روه ردگارم شاره زای بکه ی له دین و فیری ته نویلیشی بکه ی)، وه هه زارو شه شسه دو شه ش فه رمووده شی
 لیوه ریوایهت کراوه، له کۆتایی ته مه نیشیدا چاوه کانی له ده ستداو له شاری طانیفیش که له نزیك شاری
 مه كکه یه له وی وه فاتی کردووه، بروانه: (سیر الأعلام النبلاء) (ب٣_٣٣٢ل) طبعه مؤسسه الرساله. وه رگير
^{١١} ناگاداریه! مه به ست لیره که ته لی: رۆحی خوی گه وره یه، ئەوه خسته ن پالێکی رپزلی نانه بۆ حه زره تی
 عیسا، وه کوو (بیت الله، ناقة الله (مالي خوا، حوشتره که ی خوا که صالح پیغه مبهر به گه له که ی فه رموو، وه
 وینه ی ئەمانه ش)، ئەگینا به و مانایه ناییت که عیسا رۆحی خوی بیت واته: به شیک بیت له خۆی، چونکه
 رۆح له جیهانی ئەمه روه هاتووه، بۆیه چیه تی و ماهیه ته که ی نازانین، به لام شیوه ی دهره وی که به بهر مرۆفدا
 کراوه ئەوه دروستکراوه به کۆی زانا لیکۆله ره کان، بۆ ئەوه ی زیاتر له م بابه ته شارده زا بیت بروانه ئەم دانراوه ی
 ئیمه: (ژیانه وه ی دلێ ئیمانداران) (٨٢ل). وه رگير

موساش رازو نهیئی خوی گهورهیه^{۱۲}، هەر بهو جوړهشه، وه عیسا وتهو رځو خوی گهورهیه، هەر بهو جوړهشه، وه ئادهمیش ههلیژیردراوی خوی گهورهیه، ئه‌میش هەر بهو جوړهیه، جا ئاگاداربن! منیش خوښه‌ویستی خوام، بی ئه‌وهی شانازیش به‌خۆمه‌وه بکه‌م، وه من هه‌لگری ئالای سوپاسم له رۆزی دوايي، بی ئه‌وهی شانازیش به‌خۆمه‌وه بکه‌م، وه من یه‌که‌م که‌سیکم که‌وا هه‌لقه‌ی ده‌رگای به‌هه‌شت ئه‌جولیی^{۱۳}، جا ده‌رگا که‌م بو ئه‌که‌نه‌وه‌و ئه‌م خه‌نه نیو به‌هه‌شته‌وه، وه له‌گه‌ل منیشدا هه‌ژاره ئیمانداره‌کانیش ئه‌هیننه ژووره‌وه، بی ئه‌وهی شانازی به‌خۆمه‌وه بکه‌م، وه من یه‌که‌م که‌سم که‌شه‌فاعه‌ت ئه‌که‌م، وه یه‌که‌م که‌سیشم که‌شه‌فاعه‌تم وه‌رگیراوه، بی ئه‌وه‌ش شانازی به‌خۆمه‌وه بکه‌م، وه له نیو مرو‌فایه‌تیشدا من ریزدارترین که‌سم لای خوی گه‌وره، بی ئه‌وهی شانازیش به‌خۆمه‌وه بکه‌م^{۱۴}.

^{۱۲} له فەرمووده‌که (نَجِيٌّ اللهُ) هاتووه: ئیمامی رازی ئه‌فهرموویت: (نَجِيٌّ) له‌سه‌ر وه‌زنی فعیله که به‌نه‌یئی رازی خزی لا ئه‌درکیتی، وه کۆکه‌شی (الْأَنْجِيَّةُ)، جا ئه‌خفه‌ش ئه‌فهرموویت: "ئه‌کرئ وشه‌ی (نَجِيٌّ) له نیوان کۆمه‌لێک بی وه‌کوو هاوه‌لپیتی هه‌روه‌کوو خوی گه‌وره ئه‌فهرموویت ﴿حَلْصُوا نَجِيًّا﴾ سورة یوسف آیه ۸۰، واته: هەر یه‌که‌یان خۆیان یه‌کلا کرده‌وه به‌نه‌یئی قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌که‌تر نه‌کرد"، وه فهرپرائیش ئه‌فهرموویت: "ئه‌کرئ وشه‌ی (نَجِيٌّ) له‌گه‌ل (نَجْوَى) ناو بی‌ت یاخود چاووگ". بروانه: (مختار الصحاح) (۵۵۷_حرف النون_نجا). وه‌رگیر

^{۱۳} واته: هه‌روه‌ک چۆن ده‌رگا کۆنه‌کان و ئه‌وانه‌ی ئیستا که‌هه‌لقه‌یان هه‌بووه له بری زه‌نگ لیدان ئه‌مه‌یان به‌کاریان هیناوه، ئیتر ئه‌مه‌ش بو تێگه‌یشتنی هاوه‌له‌کان ئه‌م گوفتاره‌ی به‌کاره‌یناوه، چونکه له دونه‌یا زانست وا پێشکه‌وتوووه که‌وا جوړه‌ها زه‌نگی ده‌رگا دروستکراوه، وه بگره‌ نامیری کامیرو قسه‌کردنیش ئیستا له‌به‌ر ده‌رگای ماله‌کان دانراوه، له‌وانه‌یه له داها‌توو له‌وانه‌ش پێشکه‌وتوو تر دروست بکریت، ئه‌مه ئه‌گه‌ر له دونه‌یا به‌و جوړه بی‌ت ئه‌ی ئه‌به‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شت چۆن بی‌ت، که هه‌یچ چاوێک نه‌بیبینوووه هه‌یچ گوێچکه‌یه‌ک نه‌بیبستوووه هه‌یچ دلێکیش خه‌یالی بو نه‌کردوووه تاوه‌کوو بزانی چۆنه‌و چۆن نه‌یه. وه‌رگیر

^{۱۴} سه‌نه‌ده‌که‌ی زه‌عیفه‌و شاهیدی‌شی هه‌یه. ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۳۶۱۶). وه داره‌می له (سنن الدرامی) (ژ ۴۸)، پڕیوایه‌تیا‌ن کردوو، ئیمامی ترمذی ئه‌فهرموویت: "فه‌رمووده‌یه‌کی غه‌ریبه". وه حافیزی عیراقی له‌سه‌ری بی دهنگه به‌لام شاهیده‌کانی له‌سه‌ر هیناوه له پڕیوایه‌ته‌کانی تر، بروانه: (تخریج الأحادیث الإحياء) (ب ۲۷۱۲_ژ ۴۱۲۳) طبعه دار العاصمه. به‌لام ئه‌لبانی به زه‌عیفی داناوه، بروانه: (ضعیف

جا مانای نهو فهرموودهیه صهحیحهو چهنندین شاهیدیشی ههیه، لهوانه: نهو
 فهرمایشتهی پیغمبهری خواجه^{علیه السلام} که نهفهرموویت: (أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ،
 وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ، وَأَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ)^{۱۵} واته: له رۆژی دوابییدا من
 گهورهی ههموو نهوهکانی نادهمم، وه من یه کهم کهسم کهوا گۆره کهم لهت نهبیّت
 و دیمه دهرهوه، وه یه کهم کهسیشم کهوا شافهعت نه کهم و شهفاعهتیشم
 وهرگیراوه. وه له ریوایهتی تردا هاتووه نهفهرموویت: (أَنَا قَائِدُ الْمُرْسَلِينَ وَلَا فَخْرَ،
 وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَلَا فَخْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَمُشَفَّعٍ وَلَا فَخْرَ)^{۱۶}، واته: من گهورهی

الترمذی(ژ ۷۴۲). سهبارت به پیاوهکانی سهندهکه منیش نهلیم: ثین و حهجره عهسقهلانی
 نهفهرموویت: "عبید الله کوری عبد المجیدو سهلهمهی کوری وههرام پیاوانتیکی راستگۆن، وه زهمعهی کوری
 صالحی جهندهی زهعیفه" بروانه: (التقريب التهذيب)(ب ۱_۶۴۲ل/۴۰۲ل/۳۴۰) طبعة دار العاصمة. وه
 ثین و حهجره ههیشمی له چهند فهرموودهیهکی تردا که پهیهندی بهم فهرموودهوه نیه جا له
 سهندهکانیاندا نهو زهمعهی کوری صالحی جهندی تیدایه له بارهیهوه نهفهرموویت: "خهلکی به زهعیفیان
 داناوه"، وه له شویتیکتی تردا نهفهرموویت: "قسه ههیه له بارهیهوه، وه ههنديکیش متامنهیان پیداووه"، وه
 لهو فهرموودهشدا نهفهرموویت: (خوای گهوره له ناستی حق شهرم نایگری، بویه له دواوهیانهوه مهچوونه
 لای نافرتهکانتان، واته: جوت مهبن لهگهلان له ریگای کۆمهوه چونکه حهرامه) نهبو یهعلاو بهزارو
 تهبهرانیش له (کبیر) ریوایهتیاں کردووه، جا پیاوهکانی نهبو یهعلا پیاوانتیکی صهحیحن جگه له یهعلا
 کوری یهمان نهبیّت که متمانه پیکراوه". بروانه: (مجمع الزوائد)(ب ۱_۳۳۴ل_۳ب_۲۲۰ل_۲۲۸) (ب ۱_۲۹۸)
 طبعة دار الكتب العربي. یاخود (جامع المسانيد والسنن)(ب ۱۸ل_۲۹۸_۵۴۴) هی ثین و کهثیر، طبعة
 دار الفكر. وهرگیتر

^{۱۵} صهحیحه. تیمامی موسلیم له (صحیح المسلم)(ژ ۲۲۷۸) له نهبو هورپهروه ریوایهتی کردووه. دانهر
^{۱۶} حهسهنه. دارهمی له (سنن الدارمی)(ژ ۵۰). وه تهبهرانی له (معجم الأوسط)(ب ۱_۶۱). وه بهیهقی
 له (الإعتقاد والهدایة إلى سبیل الرشاد)(ل ۱۹۲) له جابری کوری عبد الله ریوایهتیاں کردووه. دانهر. منیش
 نهلیم: فهرموودهناس حوسین سهلیم دارانی نهفهرموویت: "سهندهکهی (جید) چاکه، بوخاری له (تاریخ
 الکبیر)(ب ۱_۲۸۴). وه تهبهرانی له (الأوسط)(ب ۱_۱۴۲_۱۷۲)، وه له (مجمع
 البحرین)(ب ۱_۱۵۰_۳۵۱۷). وه بهیهقی له (دلائل النبوة)(ب ۵_۴۸۰) له ریگای بهکری کوری
 موضهپهروه بهو سهندهوه ریوایهتیاں کردووه، وه ههیشمیش نهفهرموویت: "تهبهرانی ریوایهتی کردووه له
 سهندهکهی صالحی کوری عهطای کوری خهبابی تیدایه نایناسم، وه باقی پیاوهکانی تر باوهپیکراون"،
 بروانه: (مجمع الزوائد)(ب ۸_۲۵۸)، جا ههر حوسین دارانی وهلام نهادهتووه نهفهرموویت: "بوخاری له

پیغمبرانم و شانازیش به‌وه ناکهم، وه من کۆتایی هه‌موو پیغمبرانم و شانازیش به‌وه ناکهم، وه من یه‌که‌م که‌سیکم که شه‌فاعه‌ت ئه‌که‌م و شه‌فاعه‌تیشم وه‌رگیراو ئه‌بی‌ت بی‌ ئه‌وه‌ی شانازیش به‌خۆمه‌وه بکه‌م و که‌یفم به‌خۆ بی‌ت.

وه هه‌روه‌ها له‌ ریوایه‌تی تر‌دا هاتووه: (أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ، وَيَبْدِي لِرَأَى الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي، وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ)^{۱۷}، واته: له‌ رۆژی دواییدا من گه‌وره‌ی هه‌موو رۆله‌کانی ئاده‌م بی‌ ئه‌وه‌ی شانازی به‌خۆمه‌وه بکه‌م، وه ئالای حه‌مدو سوپاسیش به‌ ده‌ستی منه‌وه‌یه بی‌ ئه‌وه‌ش شانازی به‌خۆمه‌وه بکه‌م، وه هه‌موو پیغمبره‌کانیش له‌و رۆژه‌دا به‌ ئاده‌مه‌وه سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بی‌ له‌ ژێر ئالای مندان، وه من یه‌که‌م که‌سم که‌وا گۆره‌که‌م له‌ت ئه‌بی‌ت و دیمه‌ ده‌ره‌وه بی‌ ئه‌وه‌ش شانازی به‌خۆمه‌وه بکه‌م.

(کبیر) ریوایه‌تی لی‌وه‌ کردووه‌و جه‌رح و ته‌عدیلی نه‌کردووه‌، وه ئین حیانیش له‌ کتیبی (الثقات) له‌ باوه‌ری‌کراوه‌کانی هه‌ژمارکردووه‌". پروانه: (سنن الدارمی بت‌حقیق حسین سلیم أسد الدارانی)(۱_۱۹۱_۵۰ ژ) طبعة دار المغنی. وه‌رگی‌ر

^{۱۷} صحیحه. ترمذی له (سنن الترمذی)(ژ ۳۶۱۵) له‌ ئه‌بو سه‌عیده‌وه‌ ریوایه‌تی کردووه‌و ئه‌فه‌رمووی‌ت: "فه‌رموده‌یه‌کی حه‌سه‌نه". دانهر. منیش ئه‌لیم: نیامی ئه‌حمه‌د له (مسند أحمد)(ژ ۲۶۹۲). وه ئین و ماجه له (سنن ابن ماجه)(ژ ۴۳۰۸) له‌ ئه‌بو سه‌عیده‌وه‌ ریوایه‌تیان کردووه‌، وه ئه‌لبانی به‌ صحیحی داناوه‌، پروانه: (صحیح الجامع)(ژ ۱۴۶۴). وه‌رگی‌ر

شوئنگه و تن و خوشه ویستی

خوشه ویستان خوی گهوره ئه فه رموویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^{۱۸}، ئه ی محمد ﷺ تۆ بهو خه لکه بلی: ئه گهر ئیوه به راستی خوی گهوره تان خوش ئه ویت ئه وه شوین من ئه که ون تاوه کوو به هوییه وه خوی گهوره ش ئیوه ی خوش بویت، وه هم له گوناوه کانیشان بویت^{۱۹}، جا به راستی خوی گهوره زۆر لیورده و میهره بانه. وه ههروه ها خوی گهوره ئه فه رموویت: ﴿سُبْحٰنَكَ وَبِحَمْدِكَ﴾^{۲۰}، واته: سیفه تی ئه و که سانه ی که وا شوین پیغه مبهری خوا ئه که ون ﷺ ئه وه یه که وا ئه مان خوی گهوره یان زۆر خوش ئه ویت، بۆیه له بری ئه وه ش خوی گهوره ش ئه وانی زۆر خوش ئه ویت.

پیغه مبهری خوا ﷺ ئه فه رموویت: (لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا)^{۲۱}، واته: هیچ که سیک له ئیوه ئیمانی کامل نابیت هه تاوه کوو خوی گهوره و منی له هه مووی که سیک خوشتر ئه ویت. ئومه تی

^{۱۸} سورة آل عمران آية ۳۱.

^{۱۹} هه چهنده مرۆف بانگه شه ی خوشه ویستی خوی بکات که چی گوناوه تاوان هه به گه رده نیایه تی و نابی له خۆی ئه مین بی، وه له بهر ئه وه ش هه چهنده مرۆف بگاته مه قامی خواناسین و که مالی ئیمان هه که مه ترخه مه له ناستی خویا، بۆیه داخازی لیخوشبوونی خوی گهوره ئه کات تاوه کوو به و لیخوشبوونه بیخاته یله ی که مالی ئیمانی نه زه ری و شه ودی، بیر که ره وه. وه رگیتر

^{۲۰} سورة آل عمران آية ۵۴.

^{۲۱} صحیحه. ئیمامی ئه جمده له (مسند أحمد) (ب ۲۰_ ۳۹۷ ل ۱۳۱۵) له ئه نه سه وه رپوایه تی کردوه، شوعه یب ئه رناتوت ئه فه رموویت: "سه نه ده که ی صحیحه له سه ر شه رتی شه یخه ین". دانهر. منیش ئه لیم: ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۶_ ۶۹۴). وه موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۴) له ئه نه سه وه رپوایه تیان کردوه. به لām له فزه که ی سه ره وه هی ئه جمده ده. وه رگیتر

ئىسلام لەسەر ئەو يەك دەنگن كەوا خۆشەويستى خواو پىغەمبەر ﷺ واجىيىكى شەرىعە، وە نىشانەى مەزنىتى ئىمانە، ھەروەكەو خواى گەورە ئەفەرموويت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾^{۲۲}، واتە: ئەوانەى كە ئىمانيان ھىتاو بە خواو پىغەمبەرە كەى، وە گوپرايەلن بە دل و ئەندامە كانيانەو بە پراستى زۆر خواى گەورەيان خۆش ويستوو. لەبەر ئەو يە خواى گەورە يە كە مچار ئەوانى خۆش ويستوو، ئىنجا ئەوان ئەويان خۆش ويستوو، - جلّ جلاله وعم فضله ونواله - و تقدست اسمائه وصفاته.

- كەم خۆشەويستى نىشانەى بى ھىزى ئىمانە، وە ئە كرى نزيكتر بى لە بى ناخۆش بوون و ناپەسەنديەو، وە بى ناپەسەنديش لە دىنى خواى گەورە كوفرە ياخود دوورويە، پەنا بە خواى گەورە. جا ھەر كە سىك تە حقيقى خۆشەويستى بكات ئەو لەسەر يە كىتاپە رستىيە لە رووى خۆيە كلالى كردنەو بە تاك گرتن، جا يە كىتاپە رستىش بە ماناى: دانپيادانان، وە خۆيە كلالى كردنەو بە ماناى: ئىخلاص و نىيەت پاكي دىت، وە بە تاك گرتنىش بە ماناى: خۆدارىن لە ھەموو شتىك تەنيا بو لای ئەو - سبحانہ وتعالى، لە ھەموو حالەتە كان بە تەواويىتى.

ھەر چى خۆشەويستىيە، ئەو: ويست و ھەلبژاردنە لە لايەن خواى گەورەو، وە خۆشەويستىش چەند پايە كى ھەيە ھەروەكەو خواى گەورە ئەفەرموويت: ﴿فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾^{۲۳}، واتە: پەروەردگار ھەرزەتى نوحى

^{۲۲} سورة البقرة آية ۱۶۵.

^{۲۳} سورة القلم آية ۵۰. خواى گەورە ويست كردو ئەو بەندە چاكەى خۆى ھەلبژارد بو پيشەوايەتى كردنى خەلكى، واتە: ويست و ھەلبژاردن، جا خۆشەختى بو ئەوكەسەى كەوا ھەلتەبژيردريت. وەرگير

هه‌لبژاردو گپرای به یه کیك له پیاوچاكان و پیغه‌مبه‌رانی خوئی، واته: هه‌لبژارد،
ئه‌مه‌ش له‌به‌ر پایه به‌رزه‌كه‌ی.

مهزینتی خوشهویستی

خوشهویستی مهزنتین پلهوپایه، وه گرینگترین گرینگهکانه، "وه هیچ تام چیژه کیش نیه له خوشهویستی و معریفهتی خوایی مهزنتر بیّت"، خوشهویستی بریتیه: له بهرهوام بوون لهسه گرپرایهلی و ئاداب - له گوفتارو کردارو ئەحوالەکان^{۲۴}، "وه مهزنتین دەرگاشه بۆ چوونه ژووره وه بۆ معریفهتی خوایی"، بۆیه ئەگەر کەسیک خۆی تیکهلی دەریای معریفهت نهکات و سوودی لی وەر نهگریت ئیتر چۆن دان به حقیقهتی معریفهت دائه نیّت؟!، که مهزنتین روکنی خواپه رستیه، وه مهیلکی بهرهوامیشه به دلکی شهیداو جۆش و خرۆش، وه شوینکەوتنی شه رعیشه به پی و ستاوی^{۲۵}، یه کهم جار ئەم مهیله لهسهر ئەندامهکانی دهره وه دهرئه کهویت به شوینکەوتن، "که هەر ئەمهش بنچینهیه". وه دوه میشیان: لهسهر دلە راستگۆیهکان دهرئه کهویت، ئەمهش بههۆی پالفته کردن و ههزاری نواندن. وه سییه میشیان: لهسهر بیداری و توانایی دهرئه کهویت، له سهیرکردنی خوشهویست^{۲۶}، جا سه ره تاکه ی: "گوپرایهلی و خزمهته"، وه ناوهنده کهشی "شهیدایی و ههزارییه، وه کۆتاییه کهشی: "ئینشپراح و مانه وهیه"

^{۲۴} هەر کاتیک وشه ی ئەحوالت بیست لای تههلی تهصوف ئەوه مه بهستیان حالی دل و نفس و فیکری ئەو کهسه یه له گه ل خوی گه وه، به مانای حالی دونیایی ناییت، والله اعلم. وەرگێر

^{۲۵} واته: پیکانی لهسهر راسته شه قامی شه پرسی پیرۆز لا نادات. وەرگێر

^{۲۶} مه بهستی جهنابی شیخ له وهی سییه مه وه یه: که بهنده گه یشته حالته تی به رزی ئیمانی و صفای دل ئەو کاته خوی گه وه ئەکرێ له بیداری شتی پی نیشان بدات، چونکه توانای هه به وه ناماده یه بۆ بینینی سهیری ئەو شتانه، وه سهیرکردنی خوشهویستیش مه بهستی خوی گه وه، به حالته تی چاری دل، که چۆن خوی گه وه له رپی ناو و سیفه ته به رزه کانیه وه خۆی بۆ ئەم بهنده راستگۆیا نه دهرئه خات، ئەمهش بۆ هه موو کهسیک وهدست ناییت مه گه ر تاکه تاکه نه بیّت له نیو ئەولیاکانی خوی گه وه، چونکه مه قامیکه هه موو کهسیک بهرگه ناگریت، بیر که ره وه. وەرگێر

واته: وهك ئەوهی ئەو ببینی له هەردوو مەقامی "هاودەمی و عێرفان"^{۲۷} جل جلاله
وعم فضله ونواله.

- خۆشه‌ویستی: نەپنی وەرگیران و ڕووتیکردنی خوای گەورەیه - جل جلاله،
ئەمەش کاکلەهێ دینه، وە ڕۆحی تەقواشە، وە پلە نزیکە کانه لای خوای گەورە، ئا
لەو کاتەدا ئەو دلە ئەبیتە دەلاقەیه‌کی نووری ڕێژنە نوورینه‌کانی پەروردگارێتی -
"لە بەرزبوونەوه‌و ڕێنیشان‌دان"^{۲۸}، وە ڕێگای خۆشه‌ویستیش ڕێگای ئەولیاکانە، که
ئەبێ "هیچ شتیکی دونیایی له دلدا نەمینیت، کاروباری دونیاشی تەنیا بەرووکه‌شی
بیّت"^{۲۹}، جا گرته‌بەری هۆکارەکان سوننه‌ته، وە په‌یوه‌ست بوون و پشت
به‌ستنیش له‌سه‌ر هۆکارەکه‌یه که خوای پەروردگارە، ئەمەش له‌ بیروباوه‌رەوه‌یه،
بۆیه کۆکردنەوه‌ی ئەم دووانه‌ش دین و دینداریه‌ بۆ لای خوای گەورە". بێرکه‌روه‌

"خۆشه‌ویستان": دلێ پیاوچاک نووری خوای گەورەهێ تیدا پیچەوانه
ئەبیتەوه‌، وە به‌هۆی خۆشه‌ویستیش‌ه‌وه‌ دل ئەبیتە ده‌فری خوای گەورە جل جلاله،
هه‌روه‌کوو کامل‌ترینی هه‌موو پیغه‌مبهران (عليهم الصلاة والسلام) فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ
لِلَّهِ آيَاتٍ مِّنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَآيَاتٍ رَبُّكُمْ قُلُوبُ عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ، وَأَحْبَبَهَا إِلَيْهِ: أَلَيْسَ

^{۲۷} واته: ئیتر هۆگرو هاودەمی خوای گەورە ئەبیت له مەقامی عێرفانا، جگه له زاتی ئەو ناتوانی بیته
هاودەردی هیچ که‌سیک. وەرگێر

^{۲۸} مەبه‌ستی جه‌نابی شیخ ئەوه‌یه: هەر کاتیک ئەو دلە بووه‌ ده‌لاقەکی نوورینی خوای گەورە ئیتر ئەم ڕۆحه
گه‌ران ئەکات و بەرزتە‌بیتە‌وه‌ به‌نیۆ گه‌ردوون و ڕینموویی ئەکریت له‌لایه‌ن خوای گەورەوه‌، ئەمە شتیکی زۆر
ڕۆشنه‌ لای عارفه‌کان، بۆیه ئەگه‌ر ئەته‌وێت له‌م بابەتانه‌ زیاتر تیبگه‌یت ئەوه‌ بگه‌رێوه‌ بۆ کتیبی ژیا‌نه‌وه‌ی
دلێ ئیمانداران، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ دانراوه‌ ده‌گه‌نه‌کانی ئیتمه‌. وەرگێر

^{۲۹} واته: هۆکاره‌کان ئەگرته‌ به‌رو تەنیا به‌رووکه‌شی نه‌ك دلته‌ په‌یوه‌ست که‌ی به‌و شته‌ دونیایانه‌، بۆ نمونه‌:
کاری بازرگانی ئەکه‌ی، تۆ پشت به‌و بازرگانیه‌ی خۆت نابه‌ستی و دلته‌ پیته‌وه‌ سه‌رقال‌ بکه‌ی له‌بری خوای
گەورە، به‌لگوه‌ تەنیا دلته‌ به‌خوای گەورە په‌یوه‌ست ئەکه‌یت و پشت به‌و ئەبه‌ستیت. وەرگێر

وَأَرْقَاهَا^{۳۰} واته: (خوای گهوره له لای خه لکی سهر زهوی ده فرو قاپی ههیه، جا ده فری پهروه دگارتان دلی بهنده چاکه کانیه تی، وه خو شه ویستین دلش به لایه وه: نهر مترین و میهره بانزینانه).

وه له ئه بو موساوه رهزای خوای لی بی^{۳۱} ریوایهت کراوه و ئه فهرموویت:
 يَبْغُه مَبْرَهُ لَه نَاو نَيْمَه هَه سَتَاوَه وَ بِيْنَج وَ شَهَى بَه نَيْمَه فَه رَمُو: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ، وَلَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ، يَخْفِضُ الْقِسْطَ وَيَرْفَعُهُ، يُرْفَعُ إِلَيْهِ عَمَلُ اللَّيْلِ قَبْلَ عَمَلِ النَّهَارِ، وَعَمَلُ النَّهَارِ قَبْلَ عَمَلِ اللَّيْلِ، حِجَابُهُ النَّوْرُ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا

^{۳۰} حهسه نه. ته به پانی له (مسند الشامین) (ب/۲/۱۹/۱۹۰/۸۴) له ئه بو عینه به تی خه ولانیه وه به مه رفوعی ریوایه تی کردووه. دانهر. منیش نه ئیم: حه کیمی ترمذی له (النوادر) (ب/۳/۴). وه ئه بو نوعه میم له (الخلیة الاولیاء) (ب/۶/۱۰۲). له ئه بو ئومامه ی باهیلیه وه ریوایه تیان کردووه و ئه فهرموویت: "فه رمووده یه کی غه ربیه وه له فه رمووده کانی شه وه". وه عه جلونی له (الکشف الخفاء) (ب/۲/۲۵۶) هیناویه تی. وه نه لبانیش ئه فهرموویت: "ته به پانی له (معجم الکبیر) ریوایه تی کردووه و سه نه که شی به هیتره، وه پیاره کانی شی هه مووی باوه ریوایه تیان جگه له به قیه ی کوری وه لید نه بیته که راستگۆیه وه ته دیسی زۆر بووه له زه عیفه کانه وه ههروه کوو حافیزی عه سه لانی فه رموویه تی". پروانه: (سلسله الأحادیث الصحیحة) (ب/۴/۲۶۳_۱۶۹۱). وه ئیمامی غه زالیش له (احیاء علوم الدین) (ب/۳/۱۰) هیناویه تی جا حافیزی عیتراتی سه نه ده که ی به (جید) چاک داناوه و مه نناویش ئه فهرموویت: "سه نه ده که ی حه سه نه". جا نزیکترین ریوایه ت له ریوایه ته که ی ئیمامی غه زالی بیته ئه وه ریوایه ته که ی حه کیمی ترمذیه. وه پروانه: (جامع الأحادیث للسیوطی) (ب/۹/۱۹۶/۱۲۱_۸۲۳۱/۸۲۸۷). وه رگیتر

^{۳۱} عبد الله كوري قه یسی کوری کوری سوله می کوری حوضاری کوری حه پیه، که به ئه موسای ئه شعهری به ناربانگه، ئیمامی گهروه شه رعناس و قورناتان خوین و دهنگ خویش و هاوه لئی گه وری پیغه مبه ری خوا بووه ﷺ، له مه که ی پیروز موسلمان بووه، دواتر له گه ل هاوه له کانی حه به شه که ئیمامی جه عه فه ریشیان له گه ل بوو گشتیان به یه که وه له حه به شه وه به ره و خه یبه ر رۆیشته چونکه له کاته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ خه ریکی جهنگ بوو له گه ل یه هودیه کانی خه یبه ر، ئیتر له وئ به خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ گه یشت، وه پیغه مبه ری خوا ﷺ له و غه نیمه ی که ده ستیان که وتبوو له جهنگی خه یبه ر پشکی ئه بو موساشی لیته دا، وه ئه بو موسا فه رمووده ی زۆر کیتراوه ته وه سی سه دو شه ست فه رمووده له (مسند)، وه له هه ردوو سه حیحه ی بوخاری و موسلیم ۴۹ فه رمووده لیته وه کیتراوه ته وه، ئه وه ی سه حیحه ی بیته له (۵۴۴هـ) له مه دینه ی پیروز وه فاتی کردووه. پروانه: (سیر الأعلام النبلاء) (ب/۲/۳۸۱) طبعه مؤسسه الرساله. وه رگیتر

انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ^{۳۲} واته: (خوای گهوره ناخهوی، وه ناشکری بۆ ئەو بجهوی چونکه مهحاله نوستن بۆ ئەو، وه سیفتهی نوستن هی بنده کانه، وه به دادپهروهی خوئی تهرازووی کرده وه کان و خوراک و رۆزی بنده کانی بهرز ئە کاته وه دایان ئە به زینت، کرده وه کانی شهوی بۆ لای ئەو بهرز ئە بیته وه پیش کرده وه کانی رۆژی، وه کرده وه کانی رۆژیش بهرز ئە بیته وه بۆ لای پیش کرده وه کانی شهوی، حیجاب و پهرده پۆشه کانی هه مووی نووره، ئە گهر بیت و خوئی دهربخات بۆ دروستکراوانی ئەوه به هوئی تیشکی نووری زاتی پاکي که گشتیان ئە بینی ئە سووتان، ئیمامی نه وه وی و غهیری ئەویش رهزای خوایان لی بی ئە فهرموون: (السُّبْحَاتُ كَوَى سُبْحَةً: ئەو تیشک و نووره جوانه به که له زاتی پاکي جوانی نووری پهروه دگار ئە دره وشیته وه).

وه ههروه ها خو شه ویستمان ئە فهرموویت: (اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحَبُّ فَأَجْعَلُهُ قُوَّةً لِي فِيمَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ وَمَا رَزَوْتَنِي عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ فَأَجْعَلُهُ فَرَاغًا لِي فِيمَا تُحِبُّ)^{۳۳} واته: (پهروه دگار

^{۳۲} صحیححه. ئیمامی موسلم له (صحیح مسلم) (ژ ۲۹۳) ریوایه تی کرده . دانهر

^{۳۳} حه سه نه. ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۳۴۹۱). وه وه تین و نه بی شه یبه له (مصنف ابن أبی شیبه) (ب ۶ل ۷۶ ژ ۳۴۹۱). له عبد الله کوری یه زیدی خه طمی ئە نسار په وه ریوایه تی کرده وه". دانهر. منیش ئە لیم: ترمذی ئە فهرموویت: "حه سه ن و غه ربیه"، وه شیخ عبد القادر ئە پناوت موافقه له سه ره حه سه نیتیه که ی، پروانه: (جامع الأصول فی أحادیث الرسول للإمام أبی السعادات ابن الأثیر الجزري، بتحقیق الشیخ عبد القادر الأرنؤوط) (ب ۴ل ۳۴۱ ژ ۲۳۶۳) مطبعة الملاح. وه ته به رانی له (الدعاء بتحقیق الدكتور محمد سعید بن محمد حسن البخاری) (ب ۱ل ۱۴۵۴ ژ ۱۴۰۳) طبعه دار البشائر الإسلامیه، ریوایه تیان کرده وه. جا فهرمووده ناس دکتور محمد سعید بوخاری ئە فهرموویت: "سه نه ده که ی حه سه نه". وه ئە لبانی به زه عیفی داناوه، ئە مهش له بهر سو فیانی کوری وه کعب که پیاوکی زه عیفه، پروانه: (ضعیف الجامع) (ژ ۱۱۷۲). وه (ضعیف الترمذی) (ژ ۳۴۹۱). وه حافیزی عه سه لانی ئە فهرموویت: پیاوکی راستگویه، ته نیا ئە وه نه بی که گرفتاری لایه ره کانی خوئی بو، که شتائیکی خسته سه ری که فهرمووده ئە وه نه بو، جا ناموزگاری کرا به لأم ناموزگاریه که ی وه رنه گرت، هه ره بویهش فهرمووده کانی که وتن، وه له ته به قه ی ده یه مه"، پروانه: (تقریب التهذیب) (ب ۱ل ۳۹۵). وه ئیمامی سیوطی فهرمووده که ی به حه سه ن

خۆشەوېستى خۆتم بىي بېخشە، وە خۆشەوېستى ئەو كەسانەش كە خۆشويستتە كەيان سوودى بۆم ئەبېت لاي تۆ، پەروەردگارم لەوھى كە بە منت بەخشىوھو خۆشم ئەوېت، بېكە ھېزىك بۆم تاوھ كوو لەو شتانەى كە تۆ خۆشت ئەوېن بەكارىان بېنم، وە ئەو شتەش كە تۆ لىت وەرگرتوومەتەوھ كە من خۆشم ئەوېت، لە دلما بېسپەوھو مەبھىلە، تەنھا ئەوانە بەھىلەروھ كە تۆ خۆشت ئەوېن تاوھ كوو لە كاتى خواپەرسىدا دلّم پېئانەوھ سەرقال نەبېت).

- و تەى پېغەمبەرى خوائىيە (اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ) واتە: پەروەردگارم خۆشەوېستى خۆتم بىي بېخشە لە بەخشش و چاكەى خۆت، لەبەر ئەوھى خۆشەختى بۆ دلّم نايېت، وە تام و چىژو خۆشى و چاكەكارىش نېھو نايېت مەگەر تۆ بە لاي منەوھ لە ھەموو شتىك خۆشەوېستز بېت، وە خۆشەوېستى پېغەمبەرەكەى خۆتم بىي بېخشە ئەمەش بە شوپىنكەوتنى بەرپىزبان، چونكە ھىچ شتىك لە لاي تۆ سوودم بىي ناگەيىي جگە لە خۆشەوېستى ئەو نەبېت، وە خۆشەوېستى ئەولياكانى خۆتم بىي بېخشە، وە كوو فرىشتەكان و پېغەمبەران و ئيماندارەكان.

- و تەى پېغەمبەرى خوائىيە (اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أُحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيْمَا تُحِبُّ)، واتە: پەروەردگارم داواى ئەوھت لى ئەكەم كەوا تۆ پىمت بەخشىوھ بۆ ئەوھى خۆشم بووېت لە بى بەلاىى لاشەو ھىزو توانا، وە لە خۆشى دونيا لە مال و مندال و دەست بەتالى، جا ئەمانە بگىرە بەھىزو توپشوو پشتىوانكەرىك بۆ من لەوھى كە تۆ پىت خۆشە، وە ئەوھش كە تۆ پىت ناخۆشەو لايبەرە بۆ شتىك كە تۆ پىت خۆشەو پى رازى، لە گوپراپەلى و خواپەرسى و تەو كردارەكان.

داناوھ، وە مەناوېش ئەو پياوھى بە زەعيف داناوھ، بروانە: (الفيض القدير)(ب_٢_١٠٩_١٤٦٩) طبعه دار المعرفة. وەرگىي

- و تهی پیغمبهری خوائی (اللَّهُمَّ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحْبَبْتُ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي
 فِيمَا تُحِبُّ)، واته: پهروهردگارم ئهوهی لاتداو لهسهرت رهشکردهموه له
 خویشویستی من بو مال و مندالهکان، وه بو جوانی و شته رازاوهکانی دونیا، ئهوه
 بیگیره به هوکاریک بو ئهرخهیانیم له خویشویستی تو بو گوپرایهلی و پهستی
 تو، وه دل و فیکریشم پیهوه سهرقال مهکه، که له زیکی تو سهرقالم ئهکا یا
 الله. پیغمبهری خوائی داوای تهوفیق و یارمتهی له خوای گهوره کردوه بو
 خویشویستی له ههموو حالتهکانی، لهبهر ئهوهی خویشویستی خوای گهوره
 مهزترین یارمهتیه بو ههلسان و ئهداکردنی گوپرایهلی خوی بو خوای مهزن، وه بو
 دوورکوتنهوهش له قهدهغهکراوهکانی، جا بویه لهسهر بنده پیوسته کهوا زور
 داوای خویشویستی خوای گهوره بکات، "لهبهر ئهوهی مهزترینی داواکاریهکانه،
 وه بهرزترینی پلهوپایه بهرزهکانه".

"خوشهویستان": چهندین مهقام و پلهی مهزن له زیر ئهم فرمایشته پیروژهدا
 پیچراوتهوه، مهقامی خوشهویستی، وه مهقامی یهکتایی، وه مهقامی ئارام گرتن، وه
 مهقامی شوکرانهبژی، وه مهقامی رهزامهندی، وه مهقامی خو بهدهستهوهدان، وه
 مهقامی هاودهمی، وه مهقامی بهسط^{۳۴}، وه مهقامی توانایی^{۳۵}، وه جگه لهمانهش،
 که له هیچ فرمایشتیکی بچووکی تردا وها کونهبووتهوه مهگهر کهمیک نهبیست،
 بویه تو گشت مهقامهکانی بهندایهتی تیایدا ئهبینی.

^{۳۴} مهقامی بهسط: مورید کاتی لهلایهن خوای گهوره ئهنوارو بهرکات و شت بینین و دل فراوانی بو جی
 بهجی ئهبیست، بهمه ئهلین: بهسط، واته پیدان و گوشادی دل و دهروون، پیچرهوانهی ئهوهش مهقامی قهبط
 هیه: ئهویش مورید ئهو شتانهی یاخود ههندیك لهو شتانهی یاخود گشت ئهو شتانهی لی ئهگهریتهوه،
 بهمش سینگی تنگ ئهبیست و پیی ئهلین: قهبط. وهرکیپر

^{۳۵} مورید که گهیشته مهقامی تمکین واته توانا ههبوون و پیگهیشتن، ئهو کاته خوای گهوره شت گهلینکی
 بهچاوی دل و سهر پیشان ئهدات، وه تا ئهکاته مهقامی تهوهججوهی رۆحی، که بهویستی خوای گهوره کۆران
 له دل و دهروونهکان ئهکات بهنووری خوای گهوره، بو زیاتر شارهزابوون، کتیبی ژیانهوهی دلی نیمانداران
 بخوینهوه. وهرکیپر

پایه‌کانی خوشه‌ویستی

وه بشزانن كه‌وا پایه‌کانی خوشه‌ویستی سیانن:-

یه كه‌م: خوشه‌ویستی راسته‌قینه، نه‌وه خوشه‌ویستی زاتی پاکی پیرۆزی خوای گه‌وره‌یه، كه هەر نه‌وه خوشه‌ویستی راسته‌قینه‌یه، واته: تۆ خوای گه‌وره‌ت به خوشه‌ویستی كه راسته‌قینه خوش بووئیت ئەمەش له‌بەر زاتی پاکی خۆی، له‌بەر نه‌وه‌ی شایسته‌یه بۆ خوشه‌ویستی، چونكه په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، وه په‌روه‌ردگاری خوشه‌ویستی، وه په‌روه‌ردگاری پیغه‌مبهری خوشه‌ویست و خوشه‌ویستاییتی، جا به‌راستی ئا نه‌وه یه‌كتاپه‌رسی راسته‌قینه‌یه، وه نه‌و شتانه‌شت خوش بووئیت له‌بەر خوا كه خوای گه‌وره خوشیانی نه‌وئیت، هیچ شتیكت خوش نه‌وئیت ته‌نھا له‌بەر خوا نه‌بیئت، وه رقیشت لی نه‌بیته‌وه ته‌نھا له‌بەر نه‌و نه‌بیئت، هه‌روه‌كوو (إِنْ أَوْتَقَ عُرَىٰ ۖ الْإِيمَانِ أَنْ تُحِبَّ فِي اللَّهِ، وَتُبْغِضَ فِي اللَّهِ) ۳۷ واته: (بی گومان به‌هیزترین نه‌لقه‌ی ئیمان كه ده‌ستی پیوه بگيردریت، نه‌وه‌یه تۆ له پیناو خوای گه‌وره خوشت بووی، وه هەر له پیناو نه‌ویشدا رقت لی بیته‌وه).

^{۳۶} وشه‌ی (عُرَى) كۆی (عُرْوَة) له بنه‌ره‌تدا به‌ده‌سکی سه‌تل و گۆزه‌و وینه‌ی نه‌وانه نه‌گوتریت، جا ئەم مانایه خوازراوه بۆ ده‌ست پیوه گرتنی کاروباری دین، هه‌روه‌كوو مه‌لا علی قاری فه‌رموویه‌تی، با سه‌یری (مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح) (ب/۸/ل/۵۰۱۴) بکرتیت. وه‌رگیت

^{۳۷} هه‌سه‌نه. ئیمامی ته‌حمد له (مسند أحمد) (ب/۳۰/ل/۴۸۸/ژ/۱۸۵۲) ریوایه‌تی کردوه، شوعه‌یب نه‌رناوت نه‌فه‌رمووئیت: فه‌رمووده‌یه‌کی هه‌سه‌نه به‌هۆی شاهیده‌کانیه‌وه. دانهر. منیش نه‌لیم: ته‌به‌رانی له (معجم الصغیر) (ژ/۶۴۲) له ئیبن و مه‌سعووده‌وه. وه به‌یه‌قی له (شعب الإيمان) (ژ/۱۳) له موعاویه‌ی کوری سویده‌وه. وه حاکم له (مستدرک مع التلخیص الذهبی) (ب/۲_ل/۴۸۰) له ئیبن مه‌سعووده‌وه ریوایه‌تیان کردوه، جا حاکم نه‌فه‌رمووئیت: "ص‌حیحه" به‌لام زه‌ه‌بی به‌ریه‌رچی داوه‌ته‌وه نه‌فه‌رمووئیت: "ص‌حیح نیه، هه‌رچه‌نده‌ ص‌عق كه یه‌كێكه له پیاوه‌کانی سه‌نده‌كه متمانه‌پێ‌كراوه به‌لام شه‌یخه‌كه‌ی فه‌رمووده‌ی مونكه‌ره هه‌روه‌كوو بوخاری فه‌رموویه‌تی". وه هه‌یشه‌میش نه‌فه‌رمووئیت: ته‌به‌رانی له (صغیر) ریوایه‌تی کردوه، وه عه‌قیلی کوری جه‌عدی تێدایه‌ كه بوخاری فه‌رموویه‌تی فه‌رمووده‌ی مونكه‌ره"، بروانه: (مجمع الزوائد) (ب/۱_ل/۹۰). وه نه‌لبانیس نه‌فه‌رمووئیت: كه‌مترین شت بۆ فه‌رمووده‌كه به هه‌موو رینگا‌کانیه‌وه له پله‌ی هه‌سه‌نیته‌ی دانابه‌زیت". وه‌رگیت

وه له ریوایه‌تی تردا هاتووہ: (مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ)^{۳۸}، واتہ: ہەر کہ سیك له پیناو خوی گه‌وره شتانی خوښ بووئیت، وه له پیناو ئه‌ویشدا رقی له شتان بیته‌وه، وه هەر له پیناو ئه‌ویشدا بیه‌خشیت و نه‌به‌خشیت، ئه‌وه به‌راستی ئیمان‌ه‌که‌ی کامل بووه.

وه هه‌روه‌ها له ریوایه‌تی تردا هاتووہ: (لَا يَحِقُّ الْعَبْدُ صَرِيحَ الْإِيمَانِ، حَتَّى يُحِبَّ لِلَّهِ تَعَالَى، وَيُبْغِضَ لِلَّهِ، فَإِذَا أَحَبَّ لِلَّهِ - تَبَارَكَ وَتَعَالَى، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ - تَبَارَكَ وَتَعَالَى، فَقَدْ اسْتَحَقَّ الْوَلَاءَ مِنَ اللَّهِ، وَإِنَّ أَوْلِيَاءِي مِنْ عِبَادِي وَأَحِبَّائِي مِنْ خَلْقِي الَّذِينَ يُذَكِّرُونَ بِذِكْرِي، وَأُذَكِّرُ بِذِكْرِهِمْ)^{۳۹}، واتہ: به‌نده ناگاته پله‌ی ئیمانی کامل هه‌تاوه کوو له‌به‌ر خوا شته‌کانی خوښ بووئیت، وه هەر له‌به‌ر ئه‌ویش رقی له شتان ئه‌بیته‌وه، جا ئه‌گه‌ر بیټ له‌به‌ر خوی گه‌وره شته‌کانی خوښ ویست، وه هەر له‌به‌ر

^{۳۸} صحیح‌ه. ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ۲۵۲۱). وه ئه‌بو داود له (سنن أبي داود) (ژ ۶۸۱) له ئه‌بو ئومامه‌وه. وه ئیمامی ئه‌محمد له (مسند أحمد) (ب ۲۴ل ۳۳۸_ژ ۱۵۶۳۸/۱۵۶۱۷) له سه‌هلی کوری موعازه‌وه، وه حاکم له (مستدرک مع التلخیص الذهبی) (ب ۲ل ۱۶۴_ژ ۲۷۵۱) له سه‌هلی کوری موعازه‌وه ریوایه‌تیان کردوو. حاکم ئه‌فهرمووئیت: "فهرمووده‌یه‌کی صحیح‌ه له‌سه‌ر شه‌رتی شه‌یخه‌ین، وه زه‌هه‌بیش موافیقه له‌سه‌ری". وه شو‌عیب ئه‌رناوت ئه‌فهرمووئیت: "سه‌نه‌ده‌که‌ی صحیح‌ه به‌غیری خوی"، وه له‌باردی ریوایه‌ته‌که‌ی ئه‌بو داویدیشدا ئه‌فهرمووئیت: "فهرمووده‌یه‌کی صحیح‌ه". بروانه: (سنن أبي داود بتحقیق الشیخ شعیب الأرنؤط) (ب ۷ل ۶۹_ژ ۶۸۱) طبعه دار الرساله‌ العالمیه. وه ئه‌لبانیس به‌صحیحی داناوه، بروانه: (سلسله‌ الأحادیث الصحیحه) (ب ۱ل ۷۲۸_ژ ۳۸۰). وه‌رگێر

^{۳۹} زه‌عیفه. ئیمامی ئه‌محمد له (مسند أحمد) (ب ۲۴ل ۳۱۷_ژ ۱۵۵۴۹) له عه‌مری کوری جه‌موحه‌وه ریوایه‌تی کردوو، دانه‌ر. منبیش ئه‌لیم: ته‌به‌رانی له (معجم الأوسط) (ب ۱ل ۲۰۳_ژ ۶۵) له عه‌مری کوری جه‌موحه‌وه ریوایه‌تی کردوو. وه شو‌عیب ئه‌رناوت ئه‌فهرمووئیت: "سه‌نه‌ده‌که‌ی زه‌عیفه له‌به‌ر زه‌عیفی ره‌شیده‌ینی کوری سه‌عد، وه عبد الله کوری وه‌لید، وه له‌به‌ر پچه‌رانی ئه‌بو مه‌نصور مه‌ولای ئه‌نساری که به‌ عه‌مری کوری جه‌موح نه‌گه‌بشتوو". وه هه‌یه‌مه‌یش ئه‌فهرمووئیت: ئه‌محمد ریوایه‌تی کردوو، ره‌شیده‌ینی کوری سه‌عدی تێدایه، که پچه‌رانی هه‌یه‌و زه‌عیفه. بروانه: (مجمع الزوائد) (ب ۱ل ۸۹). وه ئه‌لبانیس به‌ زه‌عیفی داناوه، بروانه: (الترغیب والترهیب للمنزدي بتحقیق الشیخ الألبانی) (ژ ۱۷۸۵). وه حافیزی ئین و حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی ئه‌فهرمووئیت: "عبد الله کوری وه‌لیدی کوری قه‌یسی توجیبی فهرمووده‌ی (لین)، واته: نه‌رمه‌و له‌چینی شه‌شه‌مه". بروانه: (تقریب التهذیب) (ل ۵۵۶). حافیزی موندریش هەر ره‌شیده‌ینی به‌ زه‌عیفی داناوه. وه‌رگێر

دووه: خوښه ووستی وهر گبر او: نه ودهش خوښ ووستن و گوږپرايه لى کردنى
 پيغه مبهري خوايه عليه السلام له بهر خواى گوره، وه له بهر فرمانى خواى گوره يه بو
 خوښ ووستنى پيغه مبهري عليه السلام ههروه کوو خواى گوره نه فهرموويت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ
 تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^{٤١}،
 نهى محمد عليه السلام تو بهو خه لکه بللى: نه گهر ئيوه به راستى خواى گوره تان خوښ
 نه ویت نه وه شوین من نه کهون تاوه کوو به هو يه وه خواى گوره ش ئيوه ی خوښ
 بو ویت، وه ههم له گونا هه کانیشن تان ببوریت، جا به راستى خواى گوره زور
 لیبورده و میهره بانه. وه ههم له بهر نه و فرمايشته ی پيغه مبهري خوايه عليه السلام که
 نه فهرموويت: (أَحِبُّوا اللَّهَ لِمَا يَعْذُوكُمْ مِنْ نِعْمِهِ، وَأَحِبُّونِي بِحُبِّ اللَّهِ، وَأَحِبُّوا أَهْلَ
 بَيْتِي بِحُبِّي)^{٤٢}، واته: خواى گوره تان خوښ بو ویت له سهر نه وه ی که و له چاکه و

^{٤١} سورة آل عمران آية ٣١.

^{٤٢} صحیحه. ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ ٣٧٨٩) له نین و عه باسه وه ریوايه تی کردوه، وه ترمذی
 نه فهرموويت: "فهرمووده کی هه سن و غه ریه". دانهر. منیش نه لیم: بوخاری له (تاریخ
 الکبیر) (ب ١_١٨٣_٥٦٢). وه نیامی نه حمده له (کتاب فضائل الصحابة) (ژ ١٩٥٢). وه حاکم له
 (مستدرک حاکم مع التلخیص الذهبی) (ب ٣_١٥٠_٤٧٧٩) له نین و عه باسه وه ریوايه تیان کردوه، جا
 حاکم نه فهرموويت: "سه نه ده که ی صحیحه، وه زه هه بیش موافقه له سهری". وه حافیزی سیوطی و
 غوماریش به صحیحیان دانوه، وه ههروه ها غوماری له دوو ریگای جیاوازه وه به دوو سه نه دی تر نه م
 فهرمووده یه ریوايه تکراره یه کیکیان که نه بو محمد هه سهری کوری محمدی کوری یه حیای فه حهامی
 به سه نه دیکی گه نه راو له نیامی عه لیه وه ریوايه تی کردوه، نه وه که ی تریش شیخی گوسی له له کتیبی
 مه جالیسی خوی به سه نه دیکی تر له نه بو زه پری غیفاریه وه ریوايه تی کردوه". بروانه: (فیض
 القدیر) (ب ١_١٧٧_٢٢٤)، (المدای لعل الجامع الصغیر للحافظ الغماری) (ب ١_٢١٣_٢٢٤) طبعه
 دار الکتب العلمیه. به لام نین و له وزی و نه لبانی به زه عیفیان دانوه، بروانه: (العلل المتناهیة لابن
 الجوزی) (ژ ٤٣٠). وه (ضعیف الجامع) (ژ ١٧٦)، وه له (فقه السیره بتحقیق الالبانی) (ل ٢٣) نه فهرموويت:
 "عبد الله کوری سلیمانی نه وفه لی تیدابه و مه جهوله و هیه که سیک متمانه ی پینه داوه"، وه نین هه جهری
 عه سقه لانی نه فهرموويت: عبد الله کوری سلیمان فهرمووده ی وهر گبر او وه له چینی هه وه ته مه"، بروانه:
 (تقریب التهذیب) (ل ٥١٣). وه نین و عه ساکیر نه فهرموويت: "فهرمووده یه کی هه سه نه"، بروانه: (الأربعین
 البلدانیه للحافظ ابن عساکر الدمشقی) (ل ٧٥) طبعه المكتبة الإسلامية. وه حافیزی عیراقیش موافقه

به خششی خوی له هه موو پرویه کی ژیاننان رۆزیتان^{۴۳} بی ئەدات و به هره مه ندتان ئەکات له به خشش و چاکه ی خوی، وه منیشتان خوش بووی له بهر خوشه ویستی خوی گه وه، وه ئال و به یی منشتان خوش بووی له بهر خوشه ویستی من. پیغه مبه ری خوا^{۴۴} ئاماژه ی به وه کردوه که وا خوش ویستی خوی گه وه ره سه نایه تیه، وه خوش ویستی به ریزیشیان ئه وه شوینکه وتنه "هه ره کوو مه قامی په ره ردگارێتی و به ندایه تی داخوای ئه مه ئەکات"، وه هه ره ها له عبد الله کوری هیشامه وه^{۴۴} گێردراوه ته وه که وا ئه فه رموویت: (كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ» فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: فَإِنَّهُ الْآنَ، وَاللَّهِ، لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «الآنَ يَا عُمَرُ»^{۴۵} واته: (ئیمه له گه ل پیغه مبه ری خوا بووین^{۴۴}، ئه ویش دهستی عومه ری کوری خه تبابی گرتوو، جا ئیمامی عومه ر فه رمووی: ئه ی پیغه مبه ری خوا^{۴۴} تۆ له لای من له هه موو شتیك خوشه ویستی ته نیا له نه فسی خوّم نه بیّت، پیغه مبه ری خواش^{۴۴} فه رمووی: (ئیمانی هه یج به کیك له ئیوه کامل نایت هه تاوه کوو من له لای خوشه ویستر ئه بم له نه فسی خوشی) ئیمامی عومه ریش فه رمووی: سویند

له سه ره به سه سن دانانه که ی ترمذی، پروانه: (تخریج الأحادیث الإحياء) (ب ۶_ ۲۳۴۵_ ۳۷۳۰). بۆیه زه عیفدانانه که ی ئین و له وزی و ته لبانی ته نیا وه هه مه. وه رگێر

^{۴۳} ئیمامی عه لی قاری وشه ی (يَعْدُوكُمْ) به رۆزی پاره کردوه، پروانه: (مِرْقَاةُ الْمَغَاتِيحِ شَرْحُ مَشْكَاتِ الْمَصَابِيحِ) (ب ۱۱_ ۳۲۶_ ۶۱۸۲) طبعه دار الکتب العلمیه. به لام حافیزی مه نناوی ئه فه رموویت: ته نیا رۆزیدان نیه به لکوو گشت ئه و به خشش و چاکانه که وا خوی گه وه به مرۆفی به خشیه، پروانه: (فیض القدیر) (ب ۱_ ۱۷۷_ ۲۲۴) وه رگێر

^{۴۴} عبد الله کوری هیشامی کوری زوه ره ی کوری عوسمانی ته میه، هاوه لێکی ته مه ن به چوکی پیغه مبه ری خوایه، وه له سه رده می هه زه ته ی موعاویه ی کوری ئه بو سو فیانی ش وه فاتی کردوه ی. پروانه: (تقریب التهذیب) (ل ۵۵۴). وه رگێر

^{۴۵} سه حیه. ئیمامی بوخاری له (صحيح البخاری) (ژ ۶۶۳۲) له مه عبه ده وه ئه ویش له بایره وه که عبد الله کوری هیشامه، وه ئیمامی نه جمه د له (مسند أحمد) (ب ۲۹_ ۵۸۳_ ۱۸۰۴۷) رپوایه تیان کردوه. دانهر

به‌خواب نیت‌ساکه توم له نه‌فسی خوشم خوشر نه‌ویت، پیغمبه‌ری خواش ﷺ
 فرمووی: نیت‌ساکه نه‌ی عومەر) ^{۴۶} ئەمەش بۆ کاملبوونی ئیمانە، بۆیه بیرکەرەوه،
 خوای گەرە دەرگاتان به‌سەر بکاتەوه، ئامین

وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ئە‌فرموویت: ﴿الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ
 أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ أَمْهَاتُهُمْ﴾ ^{۴۷}، واتە: پیغمبه‌ری خوا له پێشتره بۆ ئیمانداران
 هه‌تا له نه‌فسی خویشیان که‌وا بریار له‌سەر حوکمیک بدات ئایا که دروسته یاننا،
 وه خێزانه‌کانیشی دایکی ئیمانداران ^{۴۸}. وه هه‌روه‌ها ئە‌فرموویت ﴿وَلَا يَرْغَبُوا
 بِأَنْفُسِهِمْ عَنِ نَفْسِهِ﴾ ^{۴۹}، واتە: بۆ ئیمانداران نیه که‌وا له‌وه‌ی بۆ خوایان پێیان
 خو‌شه‌و دابنیشن و جیهاد نه‌که‌ن له ژیا‌نیکی که‌یف و نو‌شدا بن، که‌چی پیغمبه‌ری
 خواش ﷺ له نیو ناره‌حه‌تی سه‌ختی جیهادا بی‌ت ^{۵۰}. جا ئە‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سەر به
 پێش خستی نه‌فسی پیرۆزی پیغمبه‌ر ﷺ به‌سەر نه‌فسی ئە‌واندا، وه نیشانه‌ی

^{۴۶} واتە: نیت‌ساکه ئیمان و بانگه‌شە‌ی خو‌شه‌ ویستیه‌که‌ت ته‌واوه. وه‌رگێ‌ر

^{۴۷} سورة الأحزاب آية ۶.

^{۴۸} ئین و جهریر له ته‌فسیری ئە‌م نایه‌ته له موجهیده‌وه رپوایه‌تی کردوه که‌وا ئە‌فرموویت: "پیغمبه‌ری
 خواش ﷺ بارکی ئە‌وانه"، وه له خو‌تندنه‌وه‌یه‌کی شازیشدا له سه‌سه‌نه‌وه رپوایه‌ت کراوه که‌وا ده‌سته‌واژه‌ی بارکی
 ئە‌وانه نایه‌تی‌که ﴿الَّتِي أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ هُوَ أَوْلَى لَهُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ أَمْهَاتُهُمْ﴾ ئە‌مه‌ش
 شازه‌و پێچه‌وانه‌ی وینه‌ی موصحه‌فه، بۆیه دروست نیه به‌و جۆره بخو‌تندری‌ه‌وه والله أعلم. بر‌وانه: (تفسیر
 الطبری) (ب ۱۹_۱۵) مطبعة هجر.

^{۴۹} سورة التوبة آية ۱۲۰.

^{۵۰} به پێی سیاقی ئە‌م نایه‌ته‌ی سه‌روه له بنه‌ره‌تدا له‌سەر خه‌لکی مه‌دینه‌وه ده‌شته‌که‌کانی ده‌وری مه‌دینه
 دابه‌زیوه کاتی پیغمبه‌ری خواش ﷺ رۆیشت به‌ره‌و جیهادی کافه‌کان هه‌ندی له‌و که‌سانه‌ی شاری مه‌دینه‌وه
 ده‌وربه‌ری خو‌یان دواخست و نه‌چو‌نه جیهاد. به‌لام به‌تینگه‌یشتنیکی گشتی ته‌گه‌ر سه‌یری ده‌قی نایه‌ته‌که
 بکه‌ین له‌گه‌ڵ وته‌کانی جه‌نابی شیخ خوای گه‌وره ئە‌وه‌مان پێ ئە‌فرموویت: ئە‌ی ئیماندار تو بۆت نیه
 به‌شتیک رازی بیت و بریار له‌سەر شتیک بده‌ی که نه‌فس و هه‌واو ئاره‌زووت پێی خو‌شه، چونکه ئە‌مه
 پێچه‌وانه‌ی بریاری خوا پیغمبه‌ر که‌یه‌تی ﷺ. وه‌رگێ‌ر

هه‌بوونی ئیمان و پله‌ی که‌مالبیتیشه، ئەمەش لەبەر ئەو فەرماشته‌ی پێغه‌مبەری ﷺ که‌وا ئەفەرموویت: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ عِنْدَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ) ^{٥١}، واتە: ئیمانی هیچ یه‌کیک له‌ ئیوه‌ کامل‌ ناییت هه‌تاوه‌ کوو من له‌ لای خو‌شه‌ویستر ئەبم له‌ نه‌فسی خو‌شی. له‌بەر ئەوه‌ی گو‌پرا‌یه‌لی کردنی پێغه‌مبەری خو‌ا ﷺ گو‌پرا‌یه‌لی خو‌ای گه‌وره‌یه، هه‌روه‌ کوو خو‌ای گه‌وره‌ ئەفەرموویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ ^{٥٢}، واتە: هه‌ر که‌سه‌یک گو‌پرا‌یه‌لی و ئیتاعه‌ی پێغه‌مبەری خو‌ا ﷺ بکات ئەوه‌ به‌راستی گو‌پرا‌یه‌لی خو‌ای گه‌وره‌ی کردووه، وه‌ هه‌ر که‌سه‌یکیش پشت له‌و گو‌پرا‌یه‌لیه‌ بکات ئەوه‌ ئە‌ی محمد ﷺ تو‌مان نه‌ناردووه‌ تاوه‌ کوو به‌سه‌ریانه‌وه‌ پارێزگاریان لی بکه‌یت و له‌ سزای ئیمه‌ رزگاریان بکه‌یت، به‌لکوو ئەوه‌ی له‌سه‌ر تو‌یه‌ ته‌نیا راگه‌یانده‌ که‌یه‌و پاداشتی خو‌شت له‌سه‌ری وه‌رته‌گری، ئیتر گونا‌هی ئەو پشتیکردنه‌شیان له‌سه‌ر خو‌یا‌نه.

وه‌ هه‌روه‌ها خو‌ای گه‌وره‌ ئەفەرموویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ^{٥٣}، ئە‌ی محمد ﷺ تو‌ به‌و خه‌لکه‌ بلی: ئەگه‌ر ئیوه‌ به‌راستی خو‌ای گه‌وره‌تان خو‌ش ئەویت ئەوه‌ شو‌ین من بکه‌ون تاوه‌ کوو به‌هۆیه‌وه‌ خو‌ای گه‌وره‌ش ئیوه‌ی خو‌ش بو‌ویت، وه‌ هه‌م له‌ گونا‌هه‌کانیشتان ببوریت، جا به‌راستی خو‌ای گه‌وره‌ زۆر لی‌بوردووه‌ میه‌ره‌بانه‌. وه‌ هه‌روه‌ها ئەفەرموویت: ﴿يَتَّيِبُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ^{٥٤}، واتە: ئە‌ی ئەو که‌سانه‌ی که‌وا ئیمان‌تان هه‌تاوه‌

^{٥١} بو‌زانینی ته‌خریج‌اته‌ که‌ بگه‌رێوه‌ (١٤ل). وه‌رکبیر

^{٥٢} سورة النساء آية ٨٠

^{٥٣} سورة آل عمران آية ٣١.

^{٥٤} سورة الحجرات آية ١.

ئېۋە لە گوشتارو رەفتارو كاروبارى ژيانتان پيش خاوا پيغەمبەرە كەى مەكەون و پەلەى تيامەكەن، چونكە هەموو وتەو رەفتارىكى خاوا پيغەمبەرە كەى لە پيش هەموو كەسيكدايه، ئەمەش هەم فەرمانە، وە هەميش نادايىكى شەرىعى پىروژه كە خاواى گەورە فېرمان ئەكات هەموو شتىكى ئەوان پيش خۆمان بخەين، بۆيه لە خوا بترسن و پارێزكار بن نەووەكا شتىك پيش بخەن چونكە بېگومان خاواى گەورە بيسەرەو زانايە بەكردارو رەفتارەكانتان. وە هەر وەها ئەفەر موويت: ﴿سَخَّافُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾^{٥٥}، واتە: ئەى محمد ﷺ وە ئەى ئيمانداران دوور و وەكان سوپىندان بۆ ئەخۆن تاو و كوو رازىتان بكەن بەو هەى كەوا ئەوان نازارى خاوا پيغەمبەرە كەيان نەداو ﷺ، وە هەم عەيب و ناتەوايان نەداو تە پاليان، جا ئېو ش پيان بليين: خاوا پيغەمبەرە كەى ﷺ لە پيشتر و شايانترن كەوا رازى بكرين ئەگەر بەراستى ئەمانە ئيماندارن. جا خاواى گەورە رەزامەندى زاتى خۆى بەستاو تەو وەو تىكەلى كردو وە بە گوپرايه لى خۆى و پيغەمبەرە كەى ﷺ بۆيه فەر موويه تى: (أَنْ يُرْضُوهُ) كەوا خاواى گەورە لە خۆيان رازى بكەن، وە نەى فەر مووه: (أَنْ يُرْضُوهُمَا) كەوا خاوا پيغەمبەرە كەى لە خۆيان رازى بكەن، بەلكو و رەزامەندى پيغەمبەرى وەكوو ناو لە جيناو كە زىكر كردو وە بەلام لەگەل جيناو كە زىكرى نەكردو وەو خستوويه تە سەر رەزامەندى خۆى، ئەمەش ئەوپەرى پايەى گەورە بيه بۆ پيغەمبەرى خاوا ﷺ، چونكە رەزامەندى ئەوى لە خۆى جيا نەكردو وەتەو.

"خۆشەويستان": ئەمە نموونەيهك بوو لە گوپرايه لى و شوپىكەوتن، ئەى ئەبى خۆشەويستى و ئەدەب لەگەل پيغەمبەرى خاوا چۆن بىت ﷺ، وە هەر وەها خاواى گەورە ئەفەر مووى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ

^{٥٥} سورة التوبة آية ٦٢.

أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ ۗ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٥٦﴾ ، واته: بیگومان نهو
 کهسانه‌ی که‌وا ده‌نگی خو‌یان نرم نه‌که‌نه‌وه لای پیغهمبهری خو‌ا‌ی‌ی‌ی نه‌وه به‌راستی
 خو‌ای گه‌وره دل‌ه‌کانیان تاقی نه‌کاته‌وه به ته‌قواو پاریز‌کاری، تاوه‌کوو بو
 ئیمانداران ده‌ر‌که‌وی که‌وا ههر که‌سیک ره‌چاوی ئه‌م نه‌ده‌به بکات نه‌وه نیشانه‌ی
 ته‌قواو له‌خوا ترسانیه‌تی، وه نیشانه‌ی به‌گه‌وره زانینی پیغهمبهری خوایه‌تی، جا
 بو‌یه ههر که‌سیکیش ئه‌م سیفه‌تانه‌ی له‌خوی به‌رجه‌سته بکات نه‌وه خو‌ای گه‌وره
 لی‌ی نه‌بووری و پاداشتیکی نه‌براه‌ی مه‌زنیسی نه‌داتی که‌به‌هشت و ره‌زامه‌ندی
 خو‌یه‌تی.

وه هه‌روه‌ها نه‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ﴿٥٧﴾ لِتُؤْمِنُوا
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتُعْزِرُوهُ وَتُقَرِّبُوهُ وَتُوقِرُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥٧﴾ ، واته: نه‌ی
 محمدی‌ی‌ی ئیمه‌ تو‌مان ره‌وانه‌کردوو‌ه وه‌کوو پیغهمبهریک بو‌خه‌لکی سه‌رزه‌وی
 تاوه‌کوو بیته‌شاهید به‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌ی خو‌ت و ئومه‌تانی پیشو‌تریش به‌وه‌ی که‌وا
 خو‌ای گه‌وره په‌یامی بو‌ئیره‌وه نه‌وانیش ره‌وانه‌کردوو‌ه، وه ههم موژده‌ده‌ریشی بو
 نه‌وانه‌ی که‌وا گو‌پرایه‌لیت نه‌که‌ن، وه ترسینه‌ریشی بو‌ئو که‌سانه‌ی که‌وا
 سه‌رپیچیت نه‌که‌ن، ئیمه‌ش بو‌یه تو‌مان به‌و جو‌ره سیفه‌تانه‌ی ره‌وانه‌کرد تاوه‌کوو
 خه‌لکی بر‌وا به‌خو‌او پیغهمبهره‌که‌ی به‌ی‌ی‌ی، وه تاوه‌کوو خو‌ای گه‌وره‌ش
 سه‌ر‌بخن نه‌مه‌ش به‌سه‌رخستی دینه‌که‌ی، وه ههم خو‌ای گه‌وره‌ش به‌گه‌وره‌ بگرن
 له‌دل و ده‌روونیان و ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه‌یاندا، وه بو‌ئوه‌ش تاوه‌کوو ته‌سیحات و
 ستایش و زی‌کرو‌یادی خو‌ای گه‌وره‌ بکه‌ن به‌تایه‌تی له‌کاتی به‌یانیان و ئیواراندا.
 بو‌یه نه‌گه‌ر تو‌ خو‌شه‌ویستی خو‌ای گه‌وره‌ت خو‌شویست که‌ پیغهمبهری خوایه‌ نه‌وه
 خو‌ای گه‌وره‌ت خو‌ش ویستوو‌ه، جا ههر که‌سیکیش خو‌ای گه‌وره‌ خو‌ش بو‌ویت

٥٦ سورة الحجرات آية ٣.

٥٧ سورة الفتح آية ٨_٩.

نهوه هه‌رگیز سزای نادات، خوای گه‌وره نه‌فه‌رموویت: ﴿تَحِبُّهُمْ وَحُبُّونَهُمْ﴾^{۵۸}، واته: چونکه سیفه‌تی نه‌و که‌سانه وایه خوای گه‌وره‌یان خۆش نه‌ویت و خوای گه‌وره‌ش نه‌وانی خۆش نه‌ویت. وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره نه‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرْتَبُّوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾^{۵۹}، واته: نه‌ی محمد ﷺ تو به ئیمانداران بلی: ئیوه باوک منال و براو خبیران و هۆزه‌کانتان و نه‌و پاره‌و مولک و سه‌روه‌تانه‌ی که وه‌ده‌ستان هبناوه له بازرگانی و ترسی نه‌وه‌شتان هه‌به که‌وا له ده‌ستان بپروا، وه خانووانیکیش که تیدا نیشته‌جین و که‌شخه‌ی به‌سه‌ر یه‌که‌وه لی نه‌ده‌ن، نایا نه‌مانه‌تان له لا خۆشه‌ویسته‌ له خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و جه‌هاد‌کردن له پیناوی نه‌ودا؟ بویه چاوه‌رپی سزای خوای گه‌وره بکه‌ن هه‌تاوه‌کوو فه‌رمانی هاتنی دیت بو سه‌رتان، چونکه هه‌ر که‌لیک نه‌م شته دونیایانه‌ی بی گه‌وره‌ترو خۆشه‌ویستر بیت له خواو پیغه‌مبه‌رو جه‌هاد‌کردن نه‌وه له فاسق و تاوانباره‌کانه، هه‌ر بویه‌ش خوای گه‌وره هیدایه‌تی نه‌م جو‌ره که‌سانه‌و نه‌م جو‌ره که‌لانه نادات.

وه هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خواو ﷺ نه‌فه‌رموویت: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ، أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَدَفَ فِي النَّارِ)^{۶۰}، واته: هه‌ر که‌سیک نه‌م سی شته‌ی له دلدا هه‌بیت نه‌وه تام و چیرۆ شیرینی ئیمانی

^{۵۸} سورة المائدة آية ۵۴.

^{۵۹} سورة التوبة آية ۲۴.

^{۶۰} صحیححه. ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری)(۱/۱۶۳/۶۹۴). وه ئیمامی موسلیم له (صحیح المسلم)(۶۷) رپوایه‌تیان کردووه. دانهر

دۆزیوه تهوه، یه کهم: خواو پیغه مبه ره کهی ﷺ له هه موو کهسیک خوشت بوویت، دووهم: مرۆفی ئیماندارى خوشت بوویت هه ره له پیناو خواى گهوره، سى یه م: ههروه کوو چۆن پینی ناخۆشه بچینه نیو دۆزه خهوه نا بهو شیوه یهش پینی ناخۆش بیته کوفر بکات و بگه ریته وه سه ره کافریتی.

وه ههروه ها پیغه مبه ری خوا ﷺ له جهنگی خه به ره فه رموی: (لَأَعْطِينَ الرَّايَةَ، أَوْ لَيَأْخُذَنَّ الرَّايَةَ، عَدَاً رَجُلًا يُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، أَوْ قَالَ: يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ، يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَإِذَا نَحْنُ بِعَلِيِّ وَمَا نَرْجُوهُ، فَقَالُوا: هَذَا عَلِيٌّ فَأَعْطَاهُ رَسُولُ اللَّهِ الرَّايَةَ فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ) ^{٦١}، واته: به یانی ئەم ئالایه ئەدهمه کهسیک (یاخود ئەم ئالایه کهسیک وه ری ئەگریت) ^{٦٢} کهوا خواو پیغه مبه ره کهی ﷺ ئەویان خوشت ئەویت، یاخود ئەو کهسه خواو پیغه مبه ره کهی ﷺ خوشت ئەویت، وه خواى گهوره له سه ره دهستی ئەو سه رمان ئەخات و ئەبیته فه تحیکی مه زن بو ئیمه، ئەوه بوو بو به یانیه کهی پیغه مبه ری خوا ﷺ داواى ئیمامی عه لی کرد، ئیمهش گوتمان ئەوه عه لیه، جا له ریوایه تی تردا هاتوو: (کهوا ئیمامی عه لی چاوی ئەهیشا، ئیتر پیغه مبه ری خواش ﷺ نفی پرۆزی خسته سه رچاوه کانی چاک بوویه وهو ئیشه کهی نه ما) ^{٦٣}، جا پیغه مبه ری خواش ﷺ ئالایه کهی بهو داو خواى گهوره له سه ره دهستی ئەو ئیمه ی سه رخست.

^{٦١} صحیحه. ئیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ٢٩٧٦). وه ئیمامی موسلم له (صحیح المسلم) (ژ ٢٤٠٧) له سه هلی کوری سه عده وه ریوایه تیان کردوه. دانهر

^{٦٢} ئەمه گومانى راویه کهیه کهوا شه کی هه یه له وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ کامه ی فه رموو بیته، ئەمهش به هزی له بیر چوونه وه، یاخود له بهر ته قواى بیته نه وه کا شتیك بلی پیچه وانیه وته ی پیغه مبه ری خوا بیته ﷺ. وه رگیتر

^{٦٣} حه سه نه. ئیمامی ئەمه د له (مسند أحمد) (ب ١_٥٠٣_٧٧٨) له عبد الرحمن کوری ئیین و نه بی له یله وه ریوایه تی کردوه. ئەمه د محمد شاکر ئەفه رموویت: "سه نه ده کهی حه سه نه". وه ئیین و ماچه له (سنن ابن ماجه) (١١٦). ئیمامی عه لی ئەفه رموویت: (لهو رۆژه وهی کهوا پیغه مبه ری خوا ﷺ دهستی به سه ره دم و چاوما هیناوه و نفی له نیو چاوه کانه کردوه له خه به ره لهو کاته ی که ئالاکه ی پیدام ئیتر نه سه ره ئیشه م گرتوه، وه نه چاوه کانیشم ئیشیان په یدا کردوه) ئیین و حه جهری هه یشه می ئەفه رموویت: "ئه بو

وه ههروهها له فهرموودهیه کی قودسیدا خوی گهوره نه فهرموویت: (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَّهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرَجُلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنِ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيذَنَّهُ)٦٤، واته: ههه كهسپك دزايه تی دۆست و وهلیه کی من بکات نه وه ئاگاداری نه كه مه وه كهوا خوّم له گهل نهو كهسه جهنگ نه كهه، جا بهنده له من نزيك نايته وه ته نیا به وه نه بیته كه زور خو شه ويسته لام نهویش فهرزو واجیباته کانی دینهو له سهرم فهرز کردوو، جا بهنده بهردهوام له من نزيك نه بیته وه بهووی سونه ته کانه وه ههتا نه گاته نهو مه قامه ی كهوا خو شم بوویت، جا نه گهر خو شم ویت نه بجه نهو گوچکانه ی كه پی نه بیستیت، وه نه بجه نهو چاوانه ی كه پی نه بیته، وه نه بجه نهو دهستانه ی كه کاری پی نه کات، وه نه بجه نهو قاچانه ی كه ههنگاوی پی نهی، جا نه گهر بیته نهو بهنده یه داوای شتیکم لی بکات نه وه وهلامی داواکه ی نه ده مه وه، وه نه گهر په ناشم پی بگری له شتیك نه وه بیگومان په نای نه ده م٦٥.

یه علاو نه محمد ریوایه تیان کردوو و پیاوه کانی شیان پیاوانیکی سه حیحن جگه له دایکی موسا نه بیته كه فهرمووده ی جیگه ره، وه مانای نهو فهرمووده یهش له ریوایه تیکی درتیشدا هاتوو كه ته بهرانی له (أوسط) ریوایه تی کردوو سه نه ده که شی سه نه "، بروانه: (مجمع الزوائد) (ب٩_١٢٢ل) طبعة دار الکتب العربی. وه رگیپر

٦٤ صحیحه. تیمامی بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ٦٥٠٢) له ته بو هوره یه وه. وه تین و حبان له (صحیح ابن حبان). وه بهیهقی له (الزهد الكبير) (ل٢٩١). وه ته بو نوعه یه له (الحلیة الأولیاء) (ب١_٤ل) ریوایه تیان کردوو. وه تین و ته میه و ته لبانی و غیری تهوانیش به سه حیحیان داناوه بروانه: (مجموع الفتاوی) (ب١٠_٢١٢ل). وه (صحیح الجامع) (ژ١٧٨٢). وه رگیپر

٦٥ مه بهست له وه نهو نیه كهوا خوی گهوره خودی زاتی خوی بووته دهست و قاچ و چاوو گویی نهو كهسه نه خیر، به لکوو واتای وایه، له پایه کانی سهفای دل نه گاته مه قامیتك سینگ و لاشه ی گشتی نه بیته نور، نیتر نهو كهسه وه کوو ناوینه یه کی دره وشاوه جوان نه بیته بو پیچه وانه کردنی نوری خوی گهوره كه له عه رشه وه بهر رۆح و دلی نهو كهسه نه كهویت، ههه بویه ناساییه نهو كه سانه به ماوه ی ههنگاوتك له م سهری دونیاوه بچنه نهو بهری دونیا، وه گوچیه كه کانیان به نوری خوی گهوره شتی غه بیته نه بیستن، وه

ئىبن و رەجەبى ھەنبەلى^{۶۶} ئەفەرموۋىت: (ھەر كاتىك خۆشەويىسى لە دالدا بالا دەست بوو ئەو خۆشەويىستى كەى بلاو ناكاتەو لەسەر ئەندامە كانى مەگەر بۇ خواپەرسى پەرودەگارى نەبىت، جا بەراستى ئا ئەمە ماناى فەرمودەى خواپە، و اتاكەى: ھەر كاتى خۆشەويىسى خىواى گەورە گشت دلى گرتەو و زال بوو بەسەريا ئەو كاتە ئەندامە كان ھىچ ھەنگاۋىك نانىن مەگەر بۇ رەزامەندى خىواى گەورە نەبىت، ئا لەم كاتەدا ئەو نەفسە بوو تە نەفسىكى ئارام و دل پر لە ئىمان بەگوپرەى وىسى خىواى گەورەى لە مەبەست و ھەوا و ئارەزوو كانى)^{۶۷}.

سى يەم: خۆشەويىسى كەمال، ئەمەش خۆشويىستى ئەو كەسانەپە كە لەبەر خوا خىواى گەورەيان خۆش ئەوۋىت، نەك لەگەل خۆشويىستى خواپە، ئا ئەمەش بۇ كامىل كوردنى خۆشەويىستى بۇ خىواى گەورە، وە كوو خۆشويىستى پىغەمبەران بەگشتى، وە خۆشويىستى فرىشتە رېز لى گىراوە كان و خۆشەويىستى خىواى گەورە لە پىاۋچاكە كان، ئەمەش بۇ كامىل بوونى خۆشەويىسى زاتى ھەق، ھەر وە كوو خىواى گەورە ئەفەرموۋىت: ﴿ءَاْمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ ءَاْمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ

چاۋەكاشىيان ئەبە سەرىكەرى شتە نەبىيەكانى غەيب، وە دەستەكانىشىيان لە ھەر شتەك بەدن مەگەر ئەو شتە شىفای بۇ دىت، جا گشت ئەمانەش بەويىستى خىواى گەورە ئەنجام ئەدرىت، بۇ زىياتر شارەزاپوون لەو باسە كىتیبى ژيانەوۋى دلى ئىمانداران بىخوینەوۋە گشتى بە درىژى باسى لىئوۋە كراو، وەرگىپ

^{۶۶} زەينو الدىن ئەبو فەرەج عبد الرحمن كورپ ئەجمەدى كورپ رەجەبى كورپ ھەسەنى سەلامى بەغدادى پاشان دىمەشقىيە، بەناربانگە بە ئىبن و رەجەبى ھەنبەلى، (۷۳۶ھ_۷۹۵)، يەكىتە لە حافىزو شەرئناس و فەرمودەناس و زانا ھەرە بەرزەكانى ئىسلام، وە يەكىتە لە قوتابىيەكانى ئىبن و لقەبى جەوزى، وە لە دواى خۆشى كىتیب گەلېكى زۆرى بەجى ھىشتوۋە لەوانە: (شرح جامع الترمذى، فتح البارى شرح صحيح البخارى، ئەم كىتیبانەى تەواۋ نەكردوۋە، جامع العلوم والحكم، شرح علل الترمذى، قواعد الفقھية... ھتد). پروانە: (مجموع رسائل ابن رجب الحنبلي بتحقيق أبي مصعب طلعت بن فؤاد الحلواني)(۱_۹ل) مطبعة الفاروق الحديثة. وەرگىپ

^{۶۷} (روائع التفسير الجامع لتفسير الإمام ابن رجب الحنبلي)(۲_۲۵۷ل). دانەر

رُسُلِهِ^{٦٨} وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا^{٦٩} غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٦٨﴾ ، واته: پیغمبهری خوا بروای بهوه ههیهو دلنیایه لهوهی کهوا ئهوهی بوی دائه بهزیت لهو وهحیانه ئهوه له لایهن خوای گهوره وهیه، وه ئیمانداره کانیش بههه مان شیوه ئیمانیاں بهوه ههیه، بویه چ پیغمبهر وه چ ئیمانداران بروایان بهخووا فریشته کان و کتیبه کان و پیغمبهران ههیه، بهبی ئهوهی جیاوازی بکهن له نیوان پیغمبهره کان، چونکه گشتیان له یهک راسته شه قامه وه وهحیاں بو کراوه ئهویش نووری ویلایه تی پیغمبهراتیه، جا گشتیان به تیکرایی ههم پیغمبهر وه ههم ئیمانداران ئهفرموون: پهروه دگاره ئیمه گوئیستی وه حی تو بووین و گوئی ایه لئین بو فرمانه کانی تو، وه لیشمان ببوره، چونکه رُوژْیَکِ دادی گشتمان ههر ئه گهر پینه وه لای تو.

وه ههروه ها له نایه تیکی تر دا ئه فرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾^{٦٩} ، واته: ههر که سیك گوئی ایه لی خواو پیغمبهره که ی بکات ئهوه له رُوژْیِ دووایی له گهل ئهوه که سانه ئه بیته که خوای گهوره چاکه و بهخششی خوی رشتوو به سه ریاندا، ئه مانهش پیغمبهران و راستگوویه کان و شه هیده کان و پیاوچاکه کانه، جا خو شبه ختی بو ئهوه که سه ی که له رُوژْیِ دووایی له گهل ئهوه پیروزانه ئه بیته چونکه چاکترین و باشترین و به سوودترین هاوهل و ره فیقن بو که سیك ئه گهر بیهوی له گهل بژی.

وه ههروه ها ئه فرموویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٧٠﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْأَيْمَنِ ﴿٧١﴾﴾^{٧٠} ، واته: هه موو که سیك لای خوای گهوره بهند کراوه بههوی ئهوه کارو کرده وانهی که نهجامیانی داوه، جا ئهوه نهفسه ئازاد ناکریت ههتاوه کوو

^{٦٨} سورة البقرة آية ٢٨٥.

^{٦٩} سورة النساء آية ٦٩.

^{٧٠} سورة المدثر آية ٣٨_٣٩.

حق و مافی خه لکی و مافی خوای گهوره ی به سه ره وه مابیت، ته نیا نهو که سانه بهند نا کرین نهوانهش ئیمانداره موخلیصینه کانن، که هاوه لانی راسته ن و به دهسته راست دهفته ری کرده وه کانیا ن وه نه گرنه وه. وه ههروه ها نه فهرموویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾^{۷۱}، واته: نهی نهو که سانه ی کهوا ئیمانان هیناوه به خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ له خوا بترسن و ته قوای خوا بکن، وه له گه ل نهو که سانه بن کهوا راستگون. وه پیغه مبه ری نازداریشمان ﷺ نه فهرموویت: (مَنْ أَحَبَّ أَخًا لِلَّهِ، قَالَ: إِنِّي أُحِبُّكَ لِلَّهِ، فَدَخَلَ جَمِيعًا الْجَنَّةَ، كَانَ الَّذِي أَحَبَّ فِي اللَّهِ أَرْفَعُ دَرَجَةً لِحَبِّهِ عَلَى الَّذِي أَحَبَّهُ لَهُ)^{۷۲}، واته: هه که سیك برایه کی خو ی له پیناو خوای گهوره خو ش بوویت، وه پی بغه رموویت: من تو م له پیناو خوای گهوره خو ش نهویت، نه وه هه دووکیان نه چنه نیو به هه شته وه، به لام نهو که سه ی کهوا له پیناو خوای گهوره نهوی

^{۷۱} سورة التوبة آية ۱۱۹.

^{۷۲} حه سه نه. ئیمامی بوخاری له (أدب المفرد) (ب_۱_۱۹۲_۱۴۰۶_۵۴). وه به زار له (مسند البزار) (ب_۶_۱۴۱_۲۴۳۹) له عبد الله کوری عه مره وه ریوایه تیان کردوه، له فزه کهش هی بوخاریه. دانه ر. منیش نه لیم: ته به رانی له (معجم الكبير) (ژ_۱۴۶۳۹). عه بدی کوری حومه يد له (مسند بن حميد) (ژ_۳۳۲). جا ته لبانی و لیکنه لری موسنه دی عه بدی کوری حومه يد مصطفى عه ده وی نهو فهرمووده یان به زه عیف داناوه چونکه عبد الرحمن تیدایه که کوری زیادی کوری نه نعو می ته فریقیه و زه عیفه. وه هه بیته می ش نه فهرموویت: ته به رانی و به زار ریوایه تیان کردوه وه سه نه ده که شی حه سه نه"، بروانه: (مجمع الزوائد) (ب_۱۰_۱_۳۵۹_۱۸۰۱۵) طبعه دار الکتب العلمیه. وه تبین و حه جهری عه سه لانی له باره ی نهو پیاوه وه نه فهرموویت: "حیفزه که ی زه عیفه وه چینی حه وته مه، وه پیاویکی چاک بووه"، بروانه: (تقریب التهذیب) (ل_۵۷۸). وه زه هه بیش له باره یه وه نه فهرموویت: "قازی و زاناو موحه ددیسی نه فریقیا بووه له گه ل نه وه ی حیفزه که ی خراب بووه، وه تبین و مه عین نه فهرموویت: "زه عیفه به لام فهرمووده ی ناکه ویت واته (ساقط الحدیث) نیه"، بروانه: (سیر الأعلام النبلاء) (ب_۶_۴۱۲). به لام یه حیای کوری سه عیدو نه بو زورعه و نه حه ده ی کوری صالح و سه حنون نه فهرموون: باو دپیتکراوه، هه تا نه حه ده ی کوری صالح نه فهرموویت: فهرمووده کانی نه کرینه به لگه، واته: بز کاریی کردن) بروانه: (تهذیب التهذیب للحافظ ابن حجر العسقلانی) (ب_۶_۱۷۳_۳۵۵) مطبعة مجلس دائرة المعارف النظامية الکاتنه فی الهند. وه درگبیر

خوشویستوو ه پله و پایه که ی بهر زتره لای خوای گه وره لهو که سه ی کهوا له پیناو
خوای گه وره خوش ویستراوه.

وه ههروه ها له پیغه مبهری خواوه ﷺ گپردراوه ته وه کهوا ئه فه رموویت: (أَنَّ
رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرْصَدَ اللَّهُ لَهُ، عَلَى مَدْرَجَتِهِ، مَلَكًا فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ،
قَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ
تُرَبُّهَا؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ، بِأَنَّ
اللَّهَ قَدْ أَحْبَبَكَ كَمَا أَحْبَبْتُهُ فِيهِ) ٧٣، واته: (پیاویک سهردانی برایه کی یاخود
هاوه لیکی) خو ی کرد له گوندیکی تر، جا خوای گه وره فریشته یه کی ره وانه کرد
و ئه مپش له سهر رپنگا که ی دانیش و چاوه رپی کرد هه تا هات، ئیتر به یه ک
گه یشتن و کهوتنه گف تو گو، فریشته که پی ی فه رموو: بو کوی ئه رویت؟ ئه ویش
گوتی: ئه مه ویت بچمه سهردانی برایه کم لهو گونده، فریشته که فه رموو ی: نایا
هیچ هوکار و بهر ژه وه ندیه ک هیه که وای له تو کرد بیت بچیت بو لای، ئه ویش
گوتی: نه خیر، ته نها ئه وه نه بیت من له بهر خوای گه وره خوشم ئه ویت،
فریشته که ش فه رموو ی: من ئیتر دراوی خوام بو لای تو، وه راسپیر دراوم کهوا پیتر
ر ابگه ییم کهوا خوای گه وره تو ی خوش ئه ویت، ههروه کوو چون تو ئه و برایه ت
خوش ویست له بهر ره زامه ندی ئه و).

٧٣ صحیح ه. ئیمامی موسلم له (صحیح المسلم) (ژ ٢٥٦٧) له ئه بو هوره پیره وه ریوا یه تی کرد وه. دانهر.
منیش ئه لیم: جه نابی شیخ ته نیا دهسته واژه ی کو تایی هینابوو، بویه ئیمه ش پیمان چاک بوو ته وای
به سه ره اته که بهینن. ئیمامی بوخاری له (أدب المفرد) (ژ ٣٥٠). وه ئین و حیان له (صحیح ابن
حبان) (ژ ٥٧٢). وه ئیمامی ئه جمده له (مسند أحمد بتحقیق أحمد شاکر وأحمد زین) (ژ ٧٧٨/٢ ٩٩٢)، ئه جمده
زین و شوعه یب نه رناتوت و ئه لبانی ش به سه حیحیان داناه، بروانه: (صحیح الترغیب
والترهیب) (ب ٢_ ٦٨٩ ل_ ٢٥٧٧) طبعه مکتبه المعارف. وه رگپتر

وه ههروهها له عبد الله كورې مهسعوده وه^{۷۴} گيډ دراو ته وه كهوا
 نه فهرموويت: (جاء رجل الى رسول الله ﷺ، فقال: يا رسول الله ﷺ، كيف تقول في
 رجل أحب قوماً ولم يلحق بهم؟ فقال رسول الله ﷺ: المرء مع من أحب) ^{۷۵}، واته:
 پياويك هاته خزمهت پيغهمبهرى خواي ﷺ، جا فهرمووي: نهى پيغهمبهرى خواي ﷺ،
 چي نه لبي دهر باره ي پياويك كهوا خه لكانيكى خو شو يستي به لام به وان
 نه گه يشتي؟ نهو يش فهرمووي: پياو له گه ل نهو كه سه يه كهوا خو شي نهو يت.

وه ههروهها پيغهمبهرى خواي ﷺ نه فهرموويت: (يا أيها الناس، اسمعوا واعقلوا
 واغلموا أن لله عز وجل عبداً ليسوا بأنبياء ولا شهداء، يعطهم الأنبياء والشهداء
 على مجالسهم وقربهم من الله، فجاء رجل من الأعراب من قاصية الناس، وألوى
 بيده إلى رسول الله ﷺ فقال: يا نبي الله ﷺ، ناس من الناس ليسوا بأنبياء ولا شهداء

^{۷۴} عبد الله كورې مهسعودي كورې غافيلي كورې حه بييه، نه ژادي به ريزيان نه چي ته وه سهر موضهر و نزار،
 واته: له بايره گه و ره كانيان له گه ل پيغهمبهرى خواي ﷺ يه كه نه گره وه له يه كه هوزو بنه ماله ن، دواي بيست و
 پينج كهس له وانه ي كه له سه ره تا بوونه موسلمان نهو بووه ته موسلمان، پياويكي نه سه ره كورته بالا و
 زه عيف بووه. وه يه كي كه له ها وه له كچه ره يه كان، زانايه كي به رزي نيو ها وه لي پيغهمبهرى خوا بووه ﷺ،
 توانويه تي له گشت جه نكه كان له گه ل پيغهمبهرى خوا يه ﷺ به ژداري بكات، وه شه ست و چوار فهرمووده ي له
 صه حيه ين به مونه فيقي رپوايه تي لي وه كراوه، وه بوخار يش بيست و يه كه فهرمووده ي به جيا لي وه
 رپوايه ت كردوه، وه موسليم يش سي و پينج فهرمووده ي به جيا لي وه رپوايه ت كردوه، وه باقي
 فهرمووده كاني لاي نه وانه ش ته گاته هه شت سه دو چل فهرمووده به دو باره وه، يه حياي كورې عوتيه
 نه فهرموويت: "شه ست و سي سالان ژباوه"، وه يه حياي كورې كه شپريش نه فهرموويت: "له سالي سي و سي
 كچه ي وه فاتي كردوه"، زه هه بيش نه فهرموويت: "له وانه يه له سه ره تا كه ي وه فاتي كردي"، وه هه ندي كيش
 نه فهرموون: "سي سالان بهر له نيمامي عوسمان وه فاتي كردوه". پروانه: (سير الأعلام النبلاء) (ب ۱_ ۶۲ ل) (۴۶۲)
 طبعة مؤسسة الرسالة. وهر كيډر

^{۷۵} صه حيه. نيمامي بوخاري له (صحيح البخاري) (ژ ۶۱۷۰). نيمامي موسلم له (صحيح المسلم) (ژ ۲۶۴۱)
 له نه بو هوره يره وه رپوايه تي كردوه. دانهر.

يَعْبُطُهُمْ^{٧٦} الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ، إِنَّعْتَهُمْ لَنَا، يَعْنِي صِفُهُمْ لَنَا، فَسَرَ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِسُؤَالِ الْأَعْرَابِيِّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: هُمْ نَاسٌ مِنْ أَفْنَاءِ^{٧٧} النَّاسِ وَتَوَازِعِ الْقَبَائِلِ^{٧٨} لَمْ تَصِلْ بَيْنَهُمْ أَرْحَامٌ مُتَقَارِبَةٌ، تَحَابُّوا فِي اللَّهِ وَتَصَافَوْا^{٧٩}، يَضَعُ اللَّهُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ فَيُجْلِسُهُمْ عَلَيْهَا، فَيَجْعَلُ وُجُوهَهُمْ نُورًا، وَيُثَابِتُهُمْ نُورًا، يَفْزَعُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَفْزَعُونَ، وَهُمْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^{٨٠}، وَاتَهُ تَهَى خَهْلَكِينَهُ كَوَيْدِ أَدِيرِنَ وَ

^{٧٦} (الغِبْطَةُ) واته: حمز به شتيك بکهی که توش وه کوو نهو کهسه همتیبت، به لام بی تهودی حمز بکهیت نهو شته لهو کهسهدا نه مینیت، نه مه جیاوازه له گهل حمسوودی، پروانه: (مختار الصحاح) (ل/٢٢٤) پیتی غ ب ط). ودرگیتر

^{٧٧} أفناء: واته: هیچ کهسیک نازانی نهو کهیبه، تاکه کهشی فه نووه. دانهر، ونبووی نیو خه لکه. ودرگیتر
^{٧٨} کوی نازغ وه تریع، نه مه غه ریبتکه که وازی له کهس و کارو هوزده کهی هیناوه، واته: دور که وتووه تهووه ونبووه، وه نه شگوتری: له بهر نهو دی مهیل و سوزی بژ نیشتمانه کهی ههیه، مهیلی بژ شه کات و رایته کیشتی. دانهر

^{٧٩} صفاو دل پاکیان لهو خو شه ویستییه ودهه رختووه، وه دلشیان پاک کردووه تهووه له پیسیه کانی بوغزو کینه. دانهر

^{٨٠} صحیحه. تیمامی نه حمده له (مسند أحمد) (ب/٣٧_٥٤١ ل_٢٢٩٠) له نه بو مالیکی نه شعهریه وه. وه نه بو یه عالا له (مسند أبي يعلاء) (ب/١٢_٢٣٣ ل_٦٨٤٢) له شه هری کوری حه وشه به وه به مورسه لی. وه حاکم له (مستدرک حاکم) (ب/٤_١٨٨ ل_٧٣١٨) له تبین و عومهروه ریوایه تبیان کردووه، له فزه کهش هی نه حمده ده. دانهر. منیش ته لیم: شوعه یب نه پرائوت نه فهرموویت: "سه نه ده کهی زه عیغه له بهر زه عیغی شه هری کوری حه وشه ب". به لام هه یشه می نه فهرموویت: نه حمده ریوایه تی کردووه و پیاوه کانیشی متمانیهان پیدراوه، وه ته به رائیش ریوایه تی کردووه. وه ههروه ها له شوینیکی ترده نه فهرموویت: نه بو یه عالا ریوایه تی کردووه، وه پیاوه کانیشی پیاوانیکی صحیحن جگه له شه هری کوری حه وشه نه بی که زیاتر له کهسیک متمانیهان پیدراوه، پروانه: (جمع الزوائد) (ب/١_٣٥٤ ل_١٧٩٩٦) (ب/١٠_٢٧٧). وه حاکم نه فهرموویت: سه نه ده کهی صحیحه، وه زه هیش موافیقه له سه ری، پروانه: (مستدرک حاکم مع التلخیص الذهبی) (ب/٤_١٧٠). وه حمزه نه حمده زینیش نه فهرموویت: "سه نه ده کهی حه سه نه". پروانه: (مسند أحمد بتقیق أحمد محمد شاکر وحمزه أحمد زین) (ب/١٦_٤٦٣ ل_٢٢٨٠). وه تبین و عه ساکی له (تاریخ مدینه دمشق) (ب/٦٧_١٩٥) طبعه دار الفکر، له نه بو مالیکی نه شعهریه وه ریوایه تی کردووه. وه تبین و حه جهری عه سه لانی نه فهرموویت: "شه هری کوری حه وشه بی نه شعهری شامی، پیاویکی راستگزیه، وه نیرسال و وه هیشی زوره، له چینی سییه مه"، پروانه: (التقريب التهذيب) (ل/٤٤١). تبینی: ریوایه ته کهی حاکم که له

ژیریتان بجهنه گهرو سوودی لهم وتانهم وهر گرن، بزائن کهوا خوای گهوره هندی بهندهی هیه نه له پیغمبه رانن، وه نه له شههیده کانیشن، به لکرو پیغمبه ران و شههیده کانیشن تامه زرۆی پلهو مه قامی ئەوانن، ئەمەش به هۆی دانیشن و نزیکیان هه له خوای پهروه ردگار، جا پیاویکی ده شته کی به تهنیا له شوینیکی دووره وه هاتبوو به دهسته کانی ئاماژهی بو لای پیغمبه رانی خوا کردی ﷺ، وه فرمووی: ئەی پیغمبه رانی خوا ﷺ: که سانیک هه ن له نیو خه لکیدا نه له پیغمبه رانن، وه نه له شههیده کانیشن، که چی پیغمبه ران و شههیده کانیشن تامه زرۆی پلهو مه قامی ئەوانن، ئەمەش به هۆی دانیشن و نزیکیان له خوای پهروه ردگار هه، جا بو مان وه صف بکه کهوا سیفه تی ئەوانه چۆن تا وه کوو ئیمهش له خو مانی بهرجهسته بکهین، ئەوه بوو پیغمبه رانی خواش ﷺ روخساری گه شایه وه به هۆی پرساری ئەو ده شته کیه وه، پیغمبه رانی خوا ﷺ فرمووی: ئەمانه که سانیک بزر بووی نیو خه لکن، وه دوور که وتوو غه ریه کانی هۆزو عه شیر ه ته کانن، وه هیچ په یوه ندیه کی خزمایه تی و نزیکیه کیش له گه ل یه کتریان نیه، تهنیا له بهر خوای گهوره یه کتریان خوش ئەویت، دلی خو یان پاک کردوو ته وه له بوغزو ئیره بی و هه موو جو ره نه خوشیه کان دل، ئەمانه که سانیکن خوای گهوره له رۆژی دووایی له سه ر مینه رانی نوور دایان ئەنیشینیت، وه روخساری شیان ئەگه شیت ه وه له نیو نووردا، وه جل و بهر گه کانیشیان هه مووی نووره، ئەمانه له رۆژی دووایی دا ناترسین، که چی خه لکانیش له نیو ترسیه کی گه لیک زۆردان، ئەمانه ئەولیاکانی خوای گهوره ن که هیچ ترسیکیان له سه ر نیه، وه هیچ شتیکیان غه مباریان ناکات.

ئین و عومره وه ریوایه تکراره شه هری کوری حوشه بی تیدا نیه، بۆیه صحیحه، وه ریوایه ته کهی تر له مالیکی کوری ئەشعه ریه وه ئەوه حه سه نه. وهر گێر

وه هروهها له رپوايه تيكي تردها توه: (حَقَّتْ^{٨١} مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ، يَعْنِي نَفْسَهُ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَنَاصِحِينَ فِيَّ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي عَلَى الْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَحَقَّتْ

^{٨١} حَقَّتْ: واته: واجب و پيويست کرا، پيغهمبهري خواصه به موعازی فرمود: (نایا نه زانی حقی خوی گوره له سهر بهنده کانی چیه؟ منیش گوتم: خواو پيغهمبهري کهي زانانترن، فرمودی: حقی خوی گوره له سهر بهنده کانی نهويه کهوا خوی گوره بهرستن و هاوبهشي بؤ پهيدا نهکن، جا پيغهمبهري خواصه سعاتيک رزيشت و گهرايهوه فرمودی: نهی موعاز، منیش گوتم: له خزمهتتدام نهی پيغهمبهري خواصه، نایا نه زانی حقی بهندهکان له سهر خوی گوره چیه نه گهر بیت و نهجمای بدن؟ منیش گوتم: خواو پيغهمبهري کهي زانانترن. فرمودی: حقی بهندهکان له سهر خوی گوره نهويه کهوا سزایان نه دات) نيمامي بوخاری له (صحيح البخاری)(٦٥٠٠)، وه موسليم له (صحيح المسلم)(٤٨٣) له موعازی کوری جبهلهوه رپوايه تيان کردوه، جا بؤ راقه کردنه کهي نه چينه خزمهت تيين و حجهري عسقلانی و پيمان نه فرمودی: "حقی خوی گوره له سهر بهنده کانی) حقی هممو شتيکی هه بوو ته حقیقکراوه يا خود بيگومان هه پهيدا نه بیت، وه به قسه يه کی راستيش نه گوتري حقی، له بهر نه وهی پهيدا بونی ته حقیقکراوه هيج گومانتيکی تيدا نه، جا به هه مان شيوهش حقی نهو کهسهی کهوا موسته حقه له سهر کهسيکی تر نه گهر بیت و هيج گومانتيکی تيدا نه بیت، جا مهستيش ليژه نه وهی کهوا بؤ خوی گوره شاين بیت له سهر بهنده کانی کهوا حتميه و نهی هه بي، نه مهش تيين و تيمي له ته حريرا فرمودی: وه قورتويش نه فرمودی: "حقی خوی گوره به سهر بهنده کانيه وه نه وه پادا شانیه کهوا به ليني پنداوه، وه ناچاريشی کردون کهوا وه لامي بانگه وازه کهي بده نه وه"، (.....) وه هروهها حقی بهندهش له سهر خوی گوره: نهويه کهوا سزایان نه دات، وه له رپوايه تي تيين و حيبان له پتي عمري کوری مه پيوونه کهوا "خوی گوره لييان خوش بي و سزایان نه دات"، وه له رپوايه تي نه بو عوسمانيش هاتوه کهوا "بايخانته نيو بههشته وه"، جا نيمامي قورتويی نه فرمودی: "حقی بهندهکان له سهر خوی گوره نهو به ليني نهيه کهوا داويه تي له نه جرو پاداشت، جا نه مه بووه ته حقی و واجيبيش بووه بؤ برياري به لينه راسته کهي، وه گوتهی حقی دروست نيه کهوا له هه والدا درؤ هه لبرگريت، وه پيچه وانهو خيلافيشي هه بي له به لينا، جا خوی گوره هيج شتيکی له سهر واجب نابيت به وهی کهوا فرمانی به سهر بکريت، چونکه هيج فرمانکريک له سهر وه نهويه نيه"، بروانه: (فتح الباری شرح صحيح البخاری)(ب١١_٣٣٩) طبعة المكتبة السلفية. جا بؤيه ناگاداربه هيج شتيک له سهر خوی گوره حقی و واجب نيه، وه هيج کهسيکيش ناتوانی فرمان بکات به سهر يه وه، به لکو له ميهره بانی خوی نهو به لينا نهيه که داويه ته به نيمانداران گشتی نه هيتنه جي، نهی نه تبيستوه کهوا پيغهمبهري خواصه نه فرمودی: (هيج کهسيک کارو کرده وه کهي نايمانته نيو بههشته وه، وتيان: توش نهی پيغهمبهري خواصه؟ فرمودی: نه ختر، نه ختر منيش، مه گهر خوی گوره به ميهره بانی و فه زلي خوی بمخاته نيويه.....) بوخاری له (صحيح البخاری)(٥٦٣٣). وه موسليم له (صحيح المسلم)(٢٨١٦) له نه بو هوره يره وه رپوايه تيان کردوه. وه نيمامي نه وه يش نه فرمودی: "غيري

مَحَبَّتِي عَلَى الْمُتَبَاذِلِينَ فِيَّ، كَذَا عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، يَعْطُطُهُمْ بِمَكَانِهِمُ النَّبِيُّونَ
وَالصَّادِقُونَ^{٨٢}، واته: خوْشه‌ويستی من بُوْ ئەو که‌سانه‌ه وده‌ست هات که‌وا له پیناو
من یه‌کتریان خوْش ئەوێت، واته: له‌بهر خودی ئەو، وه خوْشه‌ويستی من بُوْ ئەو
که‌سانه‌ش وده‌ست هات که‌وا له پیناو من ئامۆژگاری یه‌کتر ئە‌که‌ن، وه
خوْشه‌ويستی من بُوْ ئەو که‌سانه‌ش وده‌ست هات که‌وا له پیناو من سەردان و
هاموشۆی یه‌کتر ئە‌که‌ن، وه هه‌روه‌ها خوْشه‌ويستی من بُوْ ئەو که‌سانه‌ش وده‌ست
هات که‌وا له پیناو من مال ئە‌به‌خه‌شن، ئە‌مانه‌ له‌ رۆژی دووایی له‌سه‌ر مینبه‌ره
نوورینه‌کانن، که‌وا پیغه‌مبه‌ران و راستگۆیه‌کان ئاواته‌خوازی پله‌و مه‌قامی ئە‌وانن.

هەر بۆیه‌ش پیغه‌مبه‌ری خواﷺ له‌ نزا‌کانیدا ئە‌پارایه‌وه‌و ئە‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَ الْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ
حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ)^{٨٣}، واته: په‌روه‌ردگار داوای

خاوه‌نی کتیبی ته‌حریر فه‌رموویانه: حه‌قی ئە‌وان له‌سه‌ر خوای گه‌وره‌ له‌رووی به‌رامبه‌ریتیه‌وه‌یه، ئە‌مه‌ش
له‌به‌رته‌وی که‌وا حه‌قی له‌سه‌ریان هه‌یه، واته: هه‌روه‌ک چۆن خوای گه‌وره‌ حه‌قی له‌سه‌ر وان داناو، ناواش
له‌سه‌ر خۆی داناو، وه‌ دروستیشه‌ گۆته‌ی ئە‌و پیاوه‌ی که‌وا به‌ هاوه‌له‌که‌ی خۆی ئە‌فه‌رموویت: حه‌قی تۆ
واجیبه‌ له‌سه‌ر من، واته به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ به‌و کاره‌ هه‌لته‌ستم والله‌ أعلم. ب‌روانه: (شرح‌ النورى على‌ الصحيح
المسلم)(ب١_٣١٧) طبعه‌ مؤسسه‌ القرطبه‌. ئە‌و حه‌قه‌ی به‌نده‌ش له‌سه‌ر خوای گه‌وره‌ دلنیا‌کراوه‌یه‌ که‌وا
خوای گه‌وره‌ پیتی ئە‌به‌خشیت، به‌لام هه‌یج که‌سێک ناتوانی ب‌لێ وواجیبه‌ له‌سه‌ر خوای گه‌وره‌ به‌پیتی فه‌تواکه‌ی
ئیمامی قورئوبی و لیکدانه‌وی ئە‌و زانایانه، والله‌ أعلم. وه‌رگێڕ

^{٨٢} سه‌حیحه‌. ئیمامی ئە‌حمه‌د له‌ (مسند‌ أحمد)(ب٣٧_٤٤٥ل_٤٤٥ژ_٢٢٧٨٢) له‌ ئە‌بو موسلیمی خه‌ولانیه‌وه
ئە‌ویش له‌ عوباده‌ی کورپی صامیته‌وه‌، (ب٣٦_٣٩٩ل_٣٩٩ژ_٢٢٠٨) له‌ ئە‌بو موسلیمی خه‌ولانیه‌وه‌ ئە‌ویش له
عوباده‌ی کورپی صامیته‌وه‌، (ب٣٢_١٨٣_١٨٣ژ_١٩٤٣٨) له‌ عه‌مری کورپی عه‌به‌سه‌ی سولله‌میه‌وه‌،
(ب٣٦_٣٢٦ل_٣٢٦ژ_٢٢٠٢) له‌ ئە‌بو ئیدرسی خه‌ولانیه‌وه‌ ئە‌ویش له‌ عوباده‌ی کورپی صامیته‌وه‌ رپوایه‌تی
کردوه‌، شو‌عه‌یب ئە‌رنانوت ئە‌فه‌رموویت: "سه‌نه‌ده‌که‌ی سه‌حیحه‌و پیاوه‌کانیشی متمانه‌پێ‌کراون". وه
هه‌روه‌ها ضیائی مه‌قدیسی له‌ (الأحاديث‌ المختار)(ب٨_٣١٢ل_٣١٢ژ_٣٧٥) له‌ ئە‌بو موسلیمی خه‌ولانیه‌وه
ئە‌ویش له‌ عوباده‌ی کورپی صامیته‌وه‌ رپوایه‌تی کردوه‌. له‌فه‌زه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ هی ضیائی مه‌قدیسیه‌. وه‌رگێڕ

^{٨٣} سه‌سه‌نه‌. ترمذی له‌ (سنن‌ الترمذی)(ژ٣٤٩٠) له‌ ئە‌بو ده‌ردانه‌وه‌ رپوایه‌تی کردوه‌. دانهر. منیش ئە‌لیم:
ترمذی ئە‌فه‌رموویت: "فه‌رمووده‌یه‌کی حه‌سه‌ن و غه‌ریبه‌". ر‌ه‌ویانی له‌ (مسند
الروایانی)(ب٣_٣٠٣ژ_٢٤٧) وه‌ حاکم له‌ (مستدرک‌ حاکم مع‌ التلخیص‌ الذه‌بی)(ب٢_٤٣٣) هه‌ر

خۆشه‌وێستی تۆ ئە کەم، وە خۆشه‌وێستی ئەو کەسەش کەوا تۆی خۆش ئەوی، وە
خۆشه‌وێستی ئەو کاروکرده‌وه‌یه‌ش کەوا ئەم گەییئیتە خۆشه‌وێستی تۆ،
پەرودگارە وا بکە کەوا خۆشه‌وێستی تۆ لە لای من خۆشه‌وێست بێت لە خۆم و
کەس و کارم، هەتاوه‌کوو لە ئاوی ساردیش.

و هه‌روه‌ها له ئەبو ئیدریسی خه‌ولانیه‌وه^{٨٤} گێردراوه‌ته‌وه کەوا ئەفەرموویت:
(دَخَلْتُ مَسْجِدَ دِمَشْقَ، فَإِذَا فَتَى شَابٌّ بَرَّاقٌ الثَّنَائِيَا^{٨٥}، وَإِذَا النَّاسَ مَعَهُ، فَإِذَا اخْتَلَفُوا

دوویان له ئەبو دەرئانەوه‌ رێوایه‌تیان کردووه. ئەمە دو‌عای پێغه‌مبەر داود بووه (علیه‌ السلام). جا حاکم
ئەفەرموویت: "سەنەدە‌کە‌ی صحیحە، وە زەهه‌بیش موافیقە، بەلام ئەفەرموویت: عبد الله کوری یەزیدی
دیمەشقی ئەحمەد لەبارە‌یه‌وه ئەفەرموویت: فەرمووده‌کانی هەلبەستراوه". جا ئیبن و حەجری عەسقه‌لانی
لەبارە‌ی ئەو پیاوه‌وه ئەفەرموویت: "زەعیفو له‌ چینی شه‌شه‌مه"، بروانه: (التقريب التهذيب) (ل٥٥٨). وە
ئەلبانیش سەرە‌تا ئەم فەرمووده‌یه‌ی بە زەعیف داناوه له (ضعيف الجامع الصغير) (٣٥٣٤١)، بەلام له
(سلسلة الأحاديث الصحيحة) (ب٢_٣٢٤ل_٧٠٧) شاهیدی له‌سەر هێناوه‌وه به‌هیزی کردووه تا
کە‌یاندوویه‌تی به‌ پە‌له‌ی حەسه‌نیه‌ت. وە حافیزی صفی‌ الدین لەبارە‌ی ئەو پیاوه‌وه ئەفەرموویت: "عبد الله
کوری یەزیدی دیمەشقی ئەویش له‌ رەبیبه‌ی کوری یەزیده‌وه، وە عبد الله کوری عەقیلیش له‌ عبد الله کوری
یەزیده‌وه رێوایه‌تی کردووه، جا فەرمووده‌ی حەسه‌نه"، بروانه: (خلاصة تهذيب التهذيب الكمال في أسماء الرجال
لحافظ صفي الدين أحمد بن عبد الله الخزرجي الأنصاري) (ل٢١٩) طبعة مطبعة الكبرى الميرية.

^{٨٤} عاخذ الله کوری عبد الله، له‌و کاته‌ی کە پێغه‌مبەری خوا ﷺ له‌ ژياندا مابوو له‌ رۆژی جه‌نگی حونه‌ین له‌
دایک بووه، گوئیستی گه‌وره‌ هاوه‌له‌کانی پێغه‌مبەری خوا بووه ﷺ، وە له‌ سالی (٥٨٠) کۆچی دوابی
کردووه، یه‌کیک بووه له‌ زاناکانی شام له‌ دوابی ئەبو دەرئانەوه. بروانه: (التقريب التهذيب) (ل٤٧٩). تییبینی:
جه‌نگی حونه‌ین له‌ سالی هه‌شته‌می کۆچی روویدا له‌ دوابی فە‌تھی مه‌که‌وه، له‌ نیوان پێغه‌مبەری خوا
هۆزی سه‌قیف و هه‌وازن کە یه‌کیان گرتبوو له‌ دژی ئیسلام، جا شه‌ره‌که‌ش له‌ دۆلێک روویدا به‌ نیوی حونه‌ین
کە ئەکه‌وتیته‌ نیوان مه‌که‌وه‌ مه‌دینه‌ و طائف، له‌سه‌ره‌تا هاوه‌له‌کان شکان، بەلام دواتر پێغه‌مبەری خوا ﷺ
سه‌رکه‌وت به‌سه‌ریاندا. جا به‌گۆیره‌ی سالی له‌ دایکبوونه‌کە‌ی ئەبو ئیدریسی خه‌ولانی کە ئەکاته (٥٨٠)، وە
پێغه‌مبەری خوا ﷺ له‌ ١٢ ربيع الأول سالی (٥١١) کۆچی دوابی کردووه، جا به‌و هه‌ژماره‌ ته‌مه‌نی ئەبو
ئیدرس سالان ٣ سالان بووه کە پێغه‌مبەری خوا ﷺ وه‌فاتی کردووه، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ هاوه‌له‌ی پێغه‌مبەری خوا
هه‌ژمار ناکریت چونکه‌ زاناکان مه‌رجیان داناوه بۆ ئەوه‌ی به‌و کەسه‌ بگوتریت هاوه‌له‌ (صحابی) هه‌روه‌کوو
ئەفەرموون: ئەبێ به‌ خزمه‌ت پێغه‌مبەری خوا ﷺ گه‌یشتیبت و ئیمانی شی پێ هینا بێت، وە له‌سه‌ر
ئیمانه‌که‌شی وه‌فاتی کرد بێت، بۆیه‌ به‌ پێی ئەو مه‌رجانه‌ له‌ هاوه‌له‌یتی هه‌ژمار ناکریت و یه‌کیکه‌ له‌ گه‌وره‌

في شيء، أَسْنَدُوا إِلَيْهِ^{٨٦}، وَصَدَرُوا عَنْ قَوْلِهِ، فَسَأَلْتُ عَنْهُ، فَقِيلَ: هَذَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَلَمَّا كَانَ الْعَدُوُّ هَجَرْتُ^{٨٧}، فَوَجَدْتُهُ قَدْ سَبَقَنِي بِالتَّهْجِيرِ، وَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي، قَالَ: فَانْتَظَرْتُهُ حَتَّى قَضَى صَلَاتَهُ، ثُمَّ جِئْتُهُ مِنْ قِبَلِ وَجْهِهِ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ قُلْتُ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ لِلَّهِ، فَقَالَ: اللَّهُ؟^{٨٨} فَقُلْتُ لِلَّهِ، فَقَالَ: اللَّهُ؟ فَقُلْتُ: اللَّهُ، فَقَالَ: اللَّهُ؟ فَقُلْتُ: اللَّهُ، فَأَخَذَ بِحُبُوبَةِ رِدَائِي^{٨٩}، فَجَبَدَنِي إِلَيْهِ^{٩٠}، فَقَالَ: أَبَشِرْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: "قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: وَجَبْتُ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ،

تابعیه‌کان، نیتر له وانه شه له زانستی خوا هر موسلمانیک له‌سهردهمی پیغهمبه‌ری خواﷺ له دایک بوبوی با تمه‌منی یهک رۆژ یاخود یهک چرک‌ش بیت به‌لام به مهرجی نه‌وهی له‌سهر ئیسلامه‌تیه‌که‌ی مردبیت نه‌وه له‌بهر حورمه‌تی پیغهمبه‌ری خواﷺ شه‌ره‌فی هاوه‌لیتی پی بدریت والله أعلم. ودرگیږ

^{٨٥} ددانه‌کانی پاک و خاویږن و بریسکاوه‌ن ته‌مه‌ش له‌بهر گه‌شاوه‌یی لاشه‌که‌ی و رووخوشی روخساری و شیرینی شیوه‌که‌ی. دانهر

^{٨٦} جله‌وی و ته‌وه که‌لامیان ته‌دا ده‌ست نه‌وو راویژیان به‌وه نه‌کرد، وه کاریان به ناموژکاری نه‌وه نه‌کرد، وه هه‌رچه‌کی فه‌رمان بکردایه نه‌وه جی به‌جیان نه‌کرد چونکه گه‌وره‌یان بوو. دانهر

^{٨٧} هَجَرْتُ: بَكَّرْتُ، جَا التَّهْجِيرُ: زُوو كَرْدَن و بِيَش كِه‌وتنه له هه‌موو شتیک، وه په‌له کردنه بۆ لای نه‌وه شته، جَا نه‌ویش مه‌به‌ستی نه‌وه بووه که‌وا په‌له بکات بۆ یه‌که‌م کاتی نوژیږ. دانهر

^{٨٨} خَوای گه‌وره له قورثانی پی‌رۆزدا ته‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِثْلَهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذُنٌ لَكُمْ أَمْرٌ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ (سورة یونس آیه ٥٩، واته: نه‌ی محمدﷺ تو به‌وه کافرانه بلئی ته‌وانه‌ی که‌وا ئینکاری وه‌حی ئیمه نه‌که‌ن، با هه‌وا‌لم بده‌نی سه‌بارت به‌وه رۆژییه‌ی که‌وا خَوای گه‌وره دای ته‌به‌زیئی له‌پرتی نازه‌لان و گزویا و هه‌موو نه‌وه خیرو به‌ره‌کاتانه، جَا نه‌وه کافرانه هه‌ندیکی له‌وه خۆراکانه‌یان له‌سهر خۆیان هه‌لال کردو هه‌ندیکی تریشیان له‌سهر خۆیان قه‌ده‌غه‌کرد، جَا تو بییان بلئی: نایا خَوای گه‌وره مؤلته‌تی داوون به‌وه هه‌لال کردن و هه‌رام کردنه یاخود هه‌ر درۆ بوختان به‌ده‌م خواوه نه‌که‌ن؟.

جَا بۆیه ئیمه‌ش وشه‌ی (الله) به‌مانای نایا له‌بهر خَوای گه‌وره به‌کارمان هینا. ودرگیږ

^{٨٩} بِحُبُوبَةِ رِدَائِي: ده‌سته‌کانی درێژ کرد بۆ لای جل و به‌رگم، ته‌گوتی: إِحْتَبَى الرَّجُلُ، واته: پیکان و پشتی بۆ لای یه‌که‌تر هینایه‌وه و کۆیانی کرده‌وه، به‌جلی خۆی یان به‌ شتیکێ تر، وه به‌ هه‌ر دوو باسکه‌کانیشی پی‌کانی ته‌گریږت. دانهر. کاتی مرۆڤ له‌سهر سمته‌ی دا نه‌نیشیت و ته‌ژنۆکانی دینیتته‌وه لای سینگێ، وه به‌ ده‌سته‌کانیشی ته‌ژنۆکانی ته‌گریږت، مه‌به‌ست به‌وه‌یه، جَا ته‌م دانیشتنه‌ش به‌ناو بانگه له‌ نیو خه‌لك. ودرگیږ

^{٩٠} عه‌لامه‌ی مه‌لا عه‌لی قاری ته‌فه‌رموویت: ئیمامی طیبی ته‌فه‌رموویت: (جَبَدَنِي) هه‌لگه‌راوه‌وه ناوه‌ژووکراوی (جَدَبَنِي)ه، واته: راکیشان، به‌روانه: (مِرْقَاةُ الْمِفَاتِيحِ) شرح مشكاة المصابيح(ب3_ل1٧٢_١١١٦). ودرگیږ

وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ، وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَالْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ^{۹۱}، واته: چوومه مزگوتی دیمه شق و لهوی گهنجیکی دهم و چاو گهشاوه و ددان سپیم بینی، وه خه لکیشی له گه لا بوو، جا نه گهر بیّت و راجیایه کیان هه بایه نه وه کیشه کیان نه خسته بهر دهم نه و گهنجه و راویژریان بهو نه کرد کهوا بو چوونی نه و لهو باره یه وه چیه، جا منیش له باره ی نه و گهنجه وه پرسیارم کرد کهوا کییه، نه وه بوو پیّم گوترا: کهوا نه وه هاوه لی پیغه مبهری خوا^{۹۲} موعازی کوری جه به له، جا بو به یانیه که ی په له م کرد بو نه وه ی زوو بجمه مزگوت که چی بینیم نه و پیش من کهوتبوو زووتر هاتبوویه مزگوت، جا بینیم خهریکی نو یژ کردنه، بو یه منیش چاوه پریم کرد هه تاوه کوو له نو یژ که ی بوویه وه، نه وه بوو منیش رووبه روو بو لای چووم و سه لام لی کرد، وه گوتیشم: سویند به خوا له بهر خوی گهوره توّم خوش نه ویت، نه ویش فرمووی: نایا له بهر خوی گهوره ته، منیش گوتم: به لی له بهر خوی گهوره مه، فرمووی: نایا له بهر خوی گهوره ته؟ منیش گوتم: به لی له بهر خوی گهوره مه، فرمووی: نایا له بهر خوی گهوره ته؟ منیش گوتم: به لی له بهر خوی گهوره مه، نه وه بوو دهستی دریژ کرد بو لای جل و بهرگم و بو لای خوی رایکیشاو فرمووی: موژدهت لی بی کهوا من گویم له پیغه مبهری خوا بووه^{۹۳} نه یغه رموو: خوی گهوره نه فرمموویت: خوشه ویستی من بو نه و که سانه و ده دستها تووه کهوا له بهر من یه کتریان خوش نه ویت، وه له بهر منیش له گه ل یه کتری دائه نیشن و سهردانی یه کتریش نه کهن، وه له بهر منیش مال و سامان نه به خشن.

وه ههروه ها له فرمووده یه کی قودسیدا خوی گهوره نه فرمموویت: (قَدْ حَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلَّذِينَ يَتَحَابُّونَ مِنْ أَجْلِي، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلَّذِينَ يَتَصَافُونَ مِنْ أَجْلِي، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلَّذِينَ يَتَزَاوَرُونَ مِنْ أَجْلِي، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلَّذِينَ يَتَبَادَلُونَ مِنْ أَجْلِي،

^{۹۱} سه حیحله. نیمامی مالیک له (موطأ) (ژ ۳۵۰۷). وه نین و حیبان له (صحیح ابن حبان) (ب ۲_ ۳۳۵ل) ریوایه تیان کردوه. نیمامی نه وه ی نه فرمموویت: "مالیک ریوایه تی کردوه و سه نه ده که شی سه حیحله"، پروانه: (ریاض الصالحین) (ل ۸۷). دانهر

وَ حَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلَّذِينَ يَنَاصِرُونَ مِنِّي مِنْ أُمَّةٍ ۚ وَ اتَه: بِيْگومان خۆشهويستی من بۆ
ئەو کەسانە و دەستەتوووە کەوا لە پیناو من یە کتريان خۆش ئەوێت، وە لە پیناو
منیش دڵ و دەروونی خۆیان پاک و خاوین ئەکەنەو، وە لە پیناو من سەردانی
یە کت ئەکەن، وە لە پیناو من مال و سامان ئەبەخشن، وە لە پیناو منیش یە کتري
سەرئەخەن و پشتیوانی یە کت ئەکەن.

و ههروهها له ئەسەریکدا له هەندی له زاناکانەو هاتوووە کەوا ئەفەرموون:
یە کت لەو شتانە ی کەوا مروژ ئەگەییئە پلە ی کەمالی خۆشهويستی خوایی ئەویش
خۆشویستی ئەو کەسانە ی کەوا خوای گەورەیان خۆش ئەوێت، منیش ئەلیم: ئەمە
بۆ گشتیە کە یەتی، ئە ی چی ئەبی بۆ کەسە تاییە تیه کانی، ئەمەش: خۆشویستی ئەو
کەسانە ی کەوا خوای گەورە ئەوانی خۆش ئەوێت "ئەمەش بۆ تەحقیق کردنی
خۆشهويستی تۆ یە لای خوای پەروەردگار".

^{۹۲} صحیحە. ئیمامی ئەحمەد له (مسند أحمد) (ب ۳۲_ ۱۴۸ل_ ۱۹۴۳۸) له عمیری کوری عەبەسە ی
سوللەمیه وە ریواییە تی کروو، شوغە یب ئەرناووت ئەفەرموویت: "صحیحە". دانەر

دۆست و هاووله كهى خوڤه تى، بۆيه ههر يه كيك له ئۆره با سهير بكات كهوا كى
كردوووته دۆست و هاووله خوى.

وه ههروهها پيغه مبهري خوا عليه السلام ئه فهرموويت: (خياركم الذين اذا رؤوا ذكر
الله بهم)^{٩٦}، واته: چاكترين كهستان ئه كهسه يه كهوا كاتى ئه بينرى زيكره يادى

رپوايه تيان كردوو، وه نيمامى نه وه و يش ئه فهرموويت: "سه نه ده كهى سه حيه"، بروه: (مشكاة
المصابيح) (ب ٣_١٣٩٧) دانهر. منيش ئه ليم: حاكم له (مستدرک حاکم مع التلخيص
الذهبي) (ب ٤_١٧١) له ئه بو هوره بیره وه رپوايه تى كردوو. وه ئه فهرموويت: "سه نه ده كهى سه حيه"، وه
زه هه بيش موافيقه له سه رى. وه ههروهها ترمذيش ئه فهرموويت: فهرمووده يه كى سه سن و سه ريه". وه
ئه لبانيش به سه سه نى داناوه له (صحيح الترمذى) (٢٣٧٨). وه (سلسلة الأحاديث الصحيحة) (٩٢٧). وه
سه بارت به وه كهى نيمامى نه وه و يش بروه: (رياض الصالحين) (ل ١١١_٣٦٧) طبعة دار الخير. تيبينى:
رپوايه ته كانى تر له برى (المراء، ناوى الرجل هاتوه). وه رگير

^{٩٦} سه سه نه. به يه قى له (شعب الإيمان) (ب ٩_٧٧) رپوايه تى كردوو، سه نه ده كهى سه سه نه. دانهر. منيش
ئه ليم: نيمامى بوخارى له (أدب المفرد) (٣٢٣). وه تيبين و ماچه له (سنن ابن ماجه) (٤١١٩). وه ئه محمد
له (مسند أحمد) (ب ٤٧_٥٧٥ ل ٢٧٥٩٩/٢٧٦٠١) هه سه كيان له ئه سمائى كچى يه زیده وه. وه به زاز
له (مسند البزار) (٢٧١٩) له عوباده كورى صاميته وه رپوايه تيان كردوو، جا حافيزى موندرى
ئه فهرموويت: "ئه محمد له شهه رى كورى سه وشه به وه (ئه و يش له ئه سمائى كچى يه زیده وه) رپوايه تى كردوو،
وه باقى پياوه كانى تريش سه حيه ن. وه ئه لبانيش له رپوايه ته كهى بوخارى ئه فهرموويت: "فهرمووده يه كى
سه سه نه"، بروه: (صحيح الأدب المفرد) (٢٤٦)، وه له رپوايه ته كهى ئه محمد يش ئه فهرموويت: "سه سه نه به
سه رى خوى"، بروه: (صحيح الترغيب والترهيب) (ب ٣_٧٤ ل ٢٨٢). وه شوعه يب ئه رناتوتيش
ئه فهرموويت: "سه سه نه به هوى شاهیده كانيه وه". وه حافيزى سيوطى و مه نناوى غوماريش به سه سه نيان
داناوه، بروه: (فيض القدير) (ب ٣_١١٥ ل ٤١٦/٢٨٨٥_٣٩٧٦) وه (المداوى للعل الجامع
الصغير) (ب ٣_١٠٨ ل ٣٥٢/٢٨٨٥_٣٩٧٦). وه هه يشه ميش ئه فهرموويت: "ئه محمد رپوايه تى كردوو،
شهه رى كورى سه وشه بى تيدايه له يه كهس زياتر متمانه يان پيداوه، وه باقى پياوه كانى تريشى پياوانتيكى
سه حيه ن"، بروه: (مجمع الزوائد) (ب ٨_٩٣). وه سه مه زه ئه محمد زين ئه فهرموويت: "سه نه ده كهى
سه سه نه"، بروه: (مسند أحمد بتحقيق أحمد شاكر و حمزه أحمد زين) (ب ١٨_٥٩٨ ل ٢٧٤٧١/٢٧٤٧٣).
وه تيبين و سه جهه رى سه سه لانى ئه فهرموويت: "شهه رى كورى سه وشه بى شهه رى شامى، پياويكى
راستگويه، وه نرسال و سه هه ميشى زوره له چينى سه بيه مه"، بروه: (التقريب التهذيب) (ل ٤٤١). ناگاداره!
فهرمووده كه هه ر له زاتى خويدا سه سه نه نه كه سه سه ن بيت به سه رى خوى، وه كهى ئه لبانى و شوعه يب
ئه رناتوتيش ته نيا وه سه مه. وه رگير

خوای گهوره نه کری. وه ههروهه نه فهرموویت: (مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَنْفَعْهُ)^{۹۷}، واته: هه ره کهسیک له ئیوه نه گهر توانای سوود گه یاندنی ههیه بو براکهی خوئی با بیکات.

وه ئیمامی غه زالیش^{۹۸} له کتییی (الإحیاء) له بایره مان ئیمامی عه لیه وه نه فهرمایشتهی هیناوه که نه فهرموویت: "له سهرتانه کهوا له گهل برایه کانتان بن، چونکه نه مانه هوکارو زادو زه خیرهیه کن بو دونیاو دوواروژ، ئایا گوئیستی وته کانی نه هلی دۆزه خ نه بوویت: ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿۱۹﴾^{۹۹}، واته: ئیمه ی له ناو دۆخیکداین هیچ تکا کاریک و هاوه لیککی گیانی به گیانیمان نیه کهوا تکامان بو بکهن تاوه کوو له دۆزه خ و سزاکه ی رزگارمان

^{۹۷} صحیححه. ئیمامی موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۲۱۹۹) له جابری کوری عبد الله ریوایه تی کردووه. دانه ر. منیش نه ئیم: نه حمده له (مسند أحمد) (ب ۲۳_ ۳۹۵ ل ۳۹۵_ ۱۵۲۳). وه بهیهه قی له (سنن الکبری) (ب ۹_ ۵۸۶ ل ۵۸۶_ ۱۹۵۹). وه حاکم له (مستدرک حاکم مع التلخیص الذهبی) (ب ۴_ ۱۵ ل ۴۱) هه موویان له جابری کوری عبد الله ریوایه تیان کردووه. جا حاکم نه فهرموویت: "صحیححه له سه ر شه رتی موسلیم"، زه هیش له سه ری بئ ده نگه. وه شوعه یب نه رناتوت و نه لبانیش به صحیححیان داناهه، بروانه: (صحیح الجامع الصغیر) (ژ ۶۰۱۹). وه رگێر

^{۹۸} محمدی کوری محمدی کوری محمدی کوری نه حمده ی طوسییه، سالی له دایکبوون و وه فاتی (د ۴۵۰ هـ و ۵۰۵ هـ)، به حوججه تو لئیسلا م نه بو حامد غه زالی به ناوبانگه، یه کیکه له زاناو خواناس و زا هیدو فه یله سوف وزیره که ده گمه نه کانی دونیا، دونیای پر له زانست کرد، که زیاتر له په نجا دانراوی هه یه له هه موو بورا ده کان، نه حمده ی برای بو مان نه گێرپته وه: کهوا برام واته: (غه زالی) ده ستنوئیژی به یانی هه لگرت و نوئیژی کرد، پاشان فهرمووی: کفنه که م بو بیتن، نه ویش وه ریگرت و ماچی کردو له سه ر چاوه کانی داناو فهرمووی: گوئی بیست بووم و گوئی رایه لم بو چونه لای پاشا، دواتر پیکانی درێژ کردو رووی له قیبله کردو پرۆحی پیروزی ده رچوو (هه زار ره حمه ت له گیانی پاکت نووری چاوم غه زالی گیان). بروانه (أیها الولد بحاشیه بروفیسور دکتور علی قرداغی) (ل ۱۹_ ۲۴). وه (طبقات الشافعیه) (ب ۴_ ۱۰۸ ل ۱۰۸). نه مه ش یه کیکه له که رامه ته کانی کهوا ناگادار کراوه ته وه نه مری. نه مه شتیکی ئاساییه و دروسته خوای گه وره هه ندیک له بهنده کانی خوئی ناگادار نه کاته وه کهوا له کوئی نه مرن و که ی وه فات نه کهن، نه مه که رامه ته بانگه شه نیه بو غه یب زاین. وه رگێر

^{۹۹} سورة الشعراء آیه ۱۰۰_ ۱۰۱.

بیت "۱۰۰". ئەمە ئەگەر حالی دۆستیک وا بئی کهوا هاووله کهی له ناگری دۆزه خ
 دەر بهینی، ئەی ئەبئی کهسی خوشه ویست له پیناو خوی گهوره له دین و
 پهروه ده دا حالی چۆن بیت!!؟، بیر که نه وه.

پهغه مبهری خوا عليه السلام ئەفه رموویت: (خياركم من ذكركم بالله رؤيته، وزاد في
 عملكم منطقة، ورغبكم في الآخرة عمله) ۱۰۱، واته: چا کترین کهستان ئەو که سه به

۱۰۰ (احياء علوم الدين) (ب ۲_ ۱۶۰). دانەر

۱۰۱ سه حیحە. حکیمی ترمذی له (النوادر الأصول) (ب ۲_ ۳۹ ل ۶۲۵) له عبد الله کوری عمری کوری
 عاصوه ریوایه تی کردوه. دانەر. منیش ئەلیم: ئەبو یعلای له (مسند أبی یعلی) (ب ۴_ ۳۲۶ ل ۲۴۳۷).
 وه عهبدی کوری حومهید له (مسند عبد بن حمید) (ب ۱_ ۴۸۲ ل ۶۳۰). وه ضیاتی مهقدیسی له
 (الأحاديث المختارة) (ب ۱۱_ ۲۱۷ ل ۲۱۰) هه سئ کیان له ئین و عه باسه وه ریوایه تیان کردوه. جا
 حافیزی مونذیری ئەفه رموویت: ئەبو یعلای ریوایه تی کردوه و راویه کانیشی سه حیحن ته نیا موباره کی کوری
 هه سسان نه بی، وه ئەلبانیس ئەفه رموویت: "سه نه ده کهی زه عیغه، موباره کی کوری هه سسانی تیدایه که
 فه رمووده ی (لین) نه رمه هه روه کوو حافیزی عه سه لانی له (تقریب التهذیب) فه رموویه تی، بروانه: (ضعیف
 الترغیب والترهیب) (ب ۱_ ۵۷ ل ۷۹) طبعة مکتبه المعارف. وه (سلسله الأحاديث
 الضعيفة) (ب ۶_ ۳۵۷ ل ۲۸۳۰). وه حوسین سه لیم نه سه ده له ته حقیقی (مسند أبی یعلی) ئەفه رموویت:
 سه نه ده کهی (لین) نه رمه، له بهر هه سانی کوری موباره ک. وه دکتۆر عبد الملك کوری عبد الله کوری ده هیش
 له ته حقیقی (الأحاديث المختارة) ئەفه رموویت: "سه نه ده کهی هه سه نه، وه موباره کی کوری هه سسانی تیدایه
 که فه رمووده ی (لین) نه رمه. وه حافیزی سیوطی به سه حیحی داناوه مه تناویش ئەفه رموویت:
 "سه نه ده کهی سه حیح، وه له ئین و حه جهری هه یشه میه وه نه قلی کردوه کهوا ئەفه رموویت: ئەبو یعلای
 ریوایه تی کردوه، وه موباره کی کوری سینانی تیدایه متمانه ی پیدراوه، وه باقی پیاوه کانیشی تریش
 پیاوانیکی سه حیحن، بروانه: (التیسیر بشرح الجامع الصغير) (ب ۲_ ۲۳۷ ل ۴۰۶۳) طبعة دار الکتب
 العلمیه. وه (فیض القدير بشرح الجامع الصغير) (ب ۳_ ۴۸۵ ل ۴۰۶۳). وه حافیزی غوماریش نه که هه ر
 به سه حیحی داناوه به لکوو هه ندی شایه تی تریشی له سه ر هیناوه، بروانه: (المداوی لعلل الجامع
 الصغير) (ب ۳_ ۳۶۷ ل ۴۰۶۳). وه ئین و ئەبی حاتم له یه حیای کوری مه عینه وه نه قلی کردوه کهوا
 فه رموویه تی: "موباره کی کوری هه سسان جیگای متمانه یه"، بروانه: (الجرح والتعديل لابن أبی
 حاتم) (ب ۸_ ۳۴۰ ل ۱۵۶۰) طبعة دائرة المعارف العثمانیه. وه ئین و حیبانیس له کتبی
 متمانه پیترکراوه کان هیناویه تی و متمانه ی پیدراوه، به لآم نه وه نه ده هه یه له باره یه وه ئەفه رموویت: هه له ی هه یه و
 موخاله فه ش نه کات، بروانه: (الثقات لابن حبان) (ب ۷_ ۵۰۱). زه عیغ داناوه کهی ئەلبانی ته عیبری بو
 نا کریت، بۆیه ناگاداره! وه درگیز

کهوا هر له گهل بينینیا زیکرو یادی خوی گهوره بکهن، وه گوفتاره کانیشی واتان لی بکات کهوا کارو کردهوی چاکه زیاتر بکهن، وه کارو کردهوه کانیشی واتان لی بکات کهوا حزو ناره زووتان بو دواروژ زیاتر بکات.

وه ههروهها پیغمبهری خواش عليه السلام نه فهرموویت: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخِيَارِكُمْ؟ قَالُوا بَلَى، قَالَ: فَخِيَارُكُمْ الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا ذُكِرَ اللَّهُ تَعَالَى)^{۱۰۲}، واته: نایا ناگادارتان بکهمهوه کهوا چاکترین کهستان کییه؟ هاوه لانیس فهرموویان: بهلی، نهوه بوو پیغمبهری خواش عليه السلام فهرمووی: چاکترین کهستان نهوه کهسهیه کهوا له گهل بينینیا زیکرو یادی خوی گهوره نه کری.

ههروهها پیغمبهری عليه السلام نه فهرموویت: (إِنَّ مِنَ النَّاسِ مَفَاتِيحَ لِذِكْرِ اللَّهِ، قِيلَ مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِذَا رُؤُوا ذُكِرَ اللَّهُ)^{۱۰۳}، واته: له نیو خه لکیدا کهسانیک

^{۱۰۲} تهخریجاته کهی رابوورد، بروانه پهراویزی (ژ ۱۰۰). وهرگیتر

^{۱۰۳} ته بهرانی له (معجم الكبير) (ژ ۱۰۴۷۶) له عبد الله کوری مهسعوده وه. وه بهیههقی له (شعب) (ژ ۶۹۹). ریوایه تیان کردوه. ههیهه می نه فهرموویت: "ته بهرانی ریوایه تی کردوه، وه عه مری کوری قاسمی تیدایه نایناسم، وه باقی پیاره کانی تری پیوانیکی صه حیحن"، بروانه: (المجمع الزوائد) (ب ۱۰ ل ۷۸ ژ ۱۶۷۷۳). منیش نه لیم: ثین و غه دی نه فهرمووی: "عه مری کوری قاسمی کوری حه بیسی ته ماری کوفی کونیه کهی نه بو عه لیه. ویرای نه وهی زه عیفه به لام فهرموودهی نه نوسریته وه". بروانه: (الکامل فی الضعفاء) (ب ۶ ل ۲۳۲/ژ ۱۲۹۵) ط. دار الکتب العلمیه. وه زه هه بیه به هه مان شیوه وته کانی ثین و عه دی نه قل کردوه. بروانه: (میزان الاعتدال) (ب ۵ ل ۳۴۰/ژ ۶۳۶۱). جا له فزی (فهرموودهی نه نوسریته وه) له زاراهوی فهرمووده فهرموودهی نهوه کهسه له نیوان قه بول و ره تکرده وه دایه، وه له نیو مه پته بهی زه عیفی سوک و زور زه عیفیشی دانه نراوه، ههروهک شیخ حاته می عه ونی وا نه فهرمووی له (خلاصة التاصیل لعلم الجرح والتعديل) (ل ۳۶). وه له بانیش نه فهرموویت: "زور زه عیفه، به لام بهو له فزه صه حیحه (إِنَّ مِنَ النَّاسِ نَاسًا مَفَاتِيحَ لِلْخَيْرِ مَعَالِيْقَ لِلشَّرِّ، وَإِنَّ مِنَ النَّاسِ نَاسًا مَفَاتِيحَ لِلشَّرِّ مَعَالِيْقَ لِلْخَيْرِ، فَطُوبَى لِمَنْ جَعَلَ اللَّهُ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ عَلَى يَدَيْهِ، وَوَيْلٌ لِمَنْ جَعَلَ اللَّهُ مَفَاتِيحَ الشَّرِّ عَلَى يَدَيْهِ) ثین و ماجه له (سنن ابن ماجه) (ژ ۲۳۷) له نه نه سه وه. وه ثین و موبارهک له (الزهد لابن المبارك) (ژ ۶۴۹) له نه بو دهر داتو نه نه سه وه ریوایه تیان کردوه، جا یه حیای کوری صاعید سه بارهت به ریوایه ته کهی نه بو دهر داتوه نه فهرموویت: ثین و موبارهک له ریوایه ته تاکه، وه سه نه ده که شی غه ریب و صه حیحه. واته: (بیگومان له نیو خه لکیدا کهسانیک هه ن کراهی خیرو چاکه ن وه کوو کللیتک وان بو کردنه وهی دهر گای خیرو چاکه، وه بو داخستنی شهرو خراپه،

هەن وەکوو کلێل وان بۆ زیكرو یادی خواى گەوره، جا گوتیان: ئەمانە كین ئەى
 پێغەمبەرى خواﷺ؟ ئەویش فەرمووی: ئەو كەسانەن كە كاتى ئەبێنرین ئەوه زیكرو
 یادی خواى گەوره ئەكرى.

ئیمامى مالیک^{١٠٤} ئەفەرموویت: "هەر كاتێك دل رەقیه كم توش ببايه
 ئەچومە لای محمدى كورى مونكەدیرو^{١٠٥} تەنیا جارێك سەیرم ئەکرد، ئیتر

وێ كەسانێكیش هەن ئەوه وەكوو كلێل وان بۆ كردنەوهى دەرگای شەرو خراپە، وە بۆ داخستنى خێرو چاكە،
 جا خۆشەختى بۆ ئەو كەسەى كەوا ئەبێتتە ئەو كلێلە بۆ كردنەوهى دەرگا خێرەكان لە سەر دەستى ئەو، وە
 وەیل و سزاش بۆ ئەو كەسە كەوا ئەبێتتە ئەو كلێلە بۆ كردنەوهى دەرگای شەرو خراپە لەسەر دەستى ئەو.
 پڕوانە: (سلسلە الأحاديث الضعيفة) (ب٥_٤٢٩_٤٣٠) وە (سلسلە الأحاديث
 الصحيحة) (ب٣_٣٢٠_٣٢١). ئیمامى سیوطى بە حەسەنى داناوه، وە ئیمامى مەنناویش لە ئین و
 حەجەرەوه نەقلی كردووه كەوا ئەفەرموویت: ئین و حیبان ئەو هەوالەى بە صحیح داناوه لە فەرموودەى
 ئەنەسە". پڕوانە: (فیض القدير) (ب٢_٥٢٨_٥٢٩). وە ئەم فەرموودەیه شاهیدیكى تری هەیه ئەویش
 تەبەپانى لە (مكارم الأخلاق) (ژ٨٤) لە ئین و عەباسەوه رپوايهتى كردووه: (أنا الله قدرت الخير والشّر،
 فطوبى لمن جعلت مفاتيح الخير على يديه، وويل لمن جعلت مفاتيح الشر على يديه)، واتە: (هەر من الله مەو
 قەدەرى خێرو شەرم نوسيووه، جا خۆشەختى..... سەیرى كوردیه كەى سەرەوه بكە هەمان شتە). و تەكەى
 ئەلبانىش كە زۆر زەعیفى كردووه تەنیا وەهمە. وەرگێر

^{١٠٤} مالیکى كورى ئەنەسى كورى مالیکى كورى ئەبو عامیری كورى عەمرى كورى حاریشى كورى خۆشەیلی
 كورى عەمرى كورى حاریشى ذو ئەصبەحى حیمیه ریه، كونیە كەى ئەبو عبد الله مەدەنییه، لە ذى مەرپوه كە
 شوپینێكە نزیکەى ١٨٠كم لە باشوورى شارى مەدینهوه دووره لە سالى (٩٣هـ) لە دایك بووه، پیاویكى بالاً
 بەرزى سوورەى چاو شینی سەرو ریش سپى بووه، یەكێكە لە ئیمامە هەرە بەرزەكانى ئەم ئیسلامە، بە
 ئیمامى ئەهلى مەدینه بەناویانگە، وە یەكێكە لەسەر مەزھەبەكان، كە بەناویانگە بە مەزھەبى ئیمام
 مالیک، خواناس و پیاوچاکیكى زۆر پایە بەرز بووه، لە مزگەوتى پێغەمبەرى خوا وانەى ئەگوتەوه، وە
 ئەگێر ئەوه هەرگیز بەبى دەست نوێژ وانەى ئەگوتووتەوه، وە بەر لەوهى وانەش بلیتتەوه خۆى شۆردووه و خۆى
 بۆن خۆش كردووه، جا گشت ئەمانەشى لەبەر بەگەوره زانینی خواو پێغەمبەره كەى و زانستەكەى بووه، وە
 یەكێك بووه لە قوتابیه كانی نافع كە غولامى عبد الله كورى ئیمامى عومەر بووه. وە هەرەها سەدو ده
 شەبخی هەبووه، كە لەلایانەوه فەرموودەى لێوه گێراونەتەوه، وە ئیمامى مالیک ئەفەرموویت: "هەزار
 فەرموودەم بە دەستى خۆم نوسيووتەوه"، وە دوو كورو كچشى هەبووه، بەنێوى یەحیاو محمد و فاطمە، جا ئەم
 فاطمەیه كتیبى موطاً باوكى خۆى هەموو لەبەر بووه، ئەگەر بیت و قوتابیه كى ئیمامى مالیک بە هەلە

بههۆی ئەو سەیرکردنەوه چەندین رۆژ پەندم لی وەرئەگرت و ئامۆژگاری نەفسی خۆم پی ئەکرد^{۱۰۶}. منیش ئەلیم: ئەگەر شەرپو خراپە کاریگەری خۆی هەبیت بەهۆی پیسیهوه جا یەكسانه ئەو پیسیه هەسادەت بیت یاخود سیحرو جادو بیت یاخود شەهیتان بیت، ئەمە ئەگەر حالی پیسی وایت ئەی ئەبی کاریگەری دلی

موطأ بخویندایهتەوه ئەو له پشت دەرگاوه له دەرگە ی ئەدا بی ئەوهی دەنگ هەلبیری کەوا هەلە ی کردووه. وه یه كینك له بهناوبانگترین قوتابیهكانیشی ئەوه ئیمامی شافیعیه، وه له سالی (۱۷۹هـ) لهشاری مەدینهش وهفاتی کردووه گۆری پیرۆزیشیان له گۆرستانی بهقیعه. له دوا ی خۆشی هەشت دانراوی جی هیشتووه: (موطأ كه ۳۶۷۶ فەرمووده ی له خۆ گرتووه. رساله ابن وهب، كتاب في النجوم، رساله مالك في الأفضية.... هتد)، بروانه: (مقدمة موطأ مالك بتحقيق محمد مصطفى الأعظمي) (ب۱_۱۷). وەرگیڕ

^{۱۰۵} محمدی کوری مونکه دیری کوری عبد الله کوری عبد العزی کوری عامیری کوری حاریسی کوری حاریسه ی حاریسه ی کوری سەعدی کوری تهیمی کوری مورهدی کوری لونه ی قورهدیشی مەدینه ییه. کونیه که ی ئەبو عبد الله یه، له سالی سی و شتیکی کۆچی له دایک بووه، زانایه کی حافیزو حوججه و متمانه پیترکراو شه رعناس و خواناس و زاهیدو پیواچا کینکی گهروه ی ئەم نومه ته یه، ئەبو قاسیمی لاله کانی ئەفهرموویت: "باوکی بهرێزیان خالی دایکی ئیمانداران هەزرتی عانیشه یه، ئەگێر ئەوه رۆژێکیان باوکی بو پیویستیه کی خۆی ئەچیتته لای هەزرتی عانیشه شکایه تی نه بوونی خۆی له لا ئەکات، ئەویش ۱۰ هەزاری بو ئەنیڕی (تیتر دیناره یاخود دیره م ئەه یان نازانین)، جا ئەویش بهو پارهیه که نیه کینکی کری و لهو نافرته محمدو ئەبو به کرو عومهری بو"، سهرو ریشی زهرد ئەکرده وه به خه نه، وه ئەوه نده له خوا ترس بووه، هەر پرسیارێکیان دەربارە ی فەرمووده لی بکردایه مه گەر فرمیسکی ئەباراند، ئیمامی شهعرانی و غهیری ئەویش ئەفهرموون: حه جی به مندالایش ئەکرد، وه ئەوانی پیشانی خوی گهوره ئەدا تاوه کوو خوی گهوره له بهر پاکی ئەوان به ره هه تیک سهیری ئەوانیش بکات، وه ئەفهرموویت: "چل سالان تیکۆشام له دژی نه فسم کرد هه تاوه کوو له سه ر ئاسارو شوینه واری سه له ف جیگێر بو"، سو فیانی کوری عویه ی نه ئەفهرموویت: محمدی کوری مونکه دیر هاوسییه کی هه بوو ئەگەر به لایه کی تووش ببایه هاواری ئەکرد که چی محمدی مونکه دیر له بهر همدو سوپاسی خوی گهوره هاواری لی هه لئه سا"، ئیمامی ترمذی ئەفهرموویت: پرسیارم له ئیمامی بوخاری کرد نایا محمدی مونکه دیر گوئی له عانیشه بووه، ئەویش فهرمووی: به لی، ئەو فهرموودانه شی لیوه ی گێردراوه ته وه ئەکاته دوو سه د فهرمووده، وه له سالی (۱۳۰هـ یاخود ۱۳۱هـ) هەر له مەدینه دا کۆچی دوا ی کردووه. بروانه: (سیر الأعلام النبلاء) (ب۵_۳۵۴)، وه (طبقات الکبری للشعراني) (ب۱_۷۱) طبعه مکتبه الثقافه الدینیة. وەرگیڕ

^{۱۰۶} (ترتیب المدارك وتقريب المسالك) (ب۲_۵۲) هی ئەبو فهزل قازی عیازی کوری موسای یه حصه بی (و۵۴۴هـ). دانەر

خۆشه‌ویستانی خوای گه‌وره چۆن بیټ که پرکراوه له نووری خوای گه‌وره و پشتیوانی خۆی؟! هه‌روه‌کوو خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ﴾^{١٠٧}، واته: بیگومانه ئه‌مانه که‌مه‌له نیشانه‌یه‌کن بۆ ئه‌وانه‌ی که‌وا تیرپائه‌مین و بیرئه‌که‌نه‌وه، جا ئه‌مانه که‌سانیکن بیرکردنه‌وه و سه‌یرکردن و فیراسه‌تیا‌ن هه‌یه به نووری خوای گه‌وره.

"خۆشه‌ویستا": ئیم‌رۆکه ئیمه چهنده پیوستیمان به هاوه‌لایه‌تی زانا خوا‌یه‌کان هه‌یه به‌تایبه‌تی لهم زه‌مانه‌ی ئیمه‌دا، وه به‌هۆی خوو ره‌وشتیانه‌وه ئیمه‌ش نه‌ده‌ب وه‌ر‌ب‌گ‌رین، وه به‌ره‌که‌ت وه‌ر‌ب‌گ‌رین به‌هۆی زانست و ئه‌حواله‌کانیانه‌وه به‌خوای گه‌وره، خوای گه‌وره ئه‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّٰدِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّٰلِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾^{١٠٨}، واته: هه‌ر که‌سیک گو‌ی‌را‌یه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات بیت ئه‌وه له رۆژی دوا‌یی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه ئه‌بیټ که خوای گه‌وره چاکه‌و به‌خششی خۆی رشتوو به سه‌ریاندا، ئه‌مانه‌ش پیغه‌مبه‌ران و راست‌گو‌یه‌کان و شه‌هیده‌کان و پیاو‌چاکه‌کانه، جا خۆشبه‌ختی بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که له رۆژی دوا‌یی له‌گه‌ل ئه‌م پی‌رۆزانه ئه‌بیټ چونکه چاکترین و باشترین و به‌سوودترین هاوه‌ل و ره‌فیقن بۆ که‌سیک ئه‌گه‌ر بیه‌وی له‌گه‌لیان بژی. جا کۆیه دووباره‌بووه که به تاکی نه‌ناسراو کۆتایی هاتوو، وه نه‌ناسراویش بۆ گشتیه، خوای گه‌وره پشتیوانی له‌مانه کردوو و یارمه‌تیا‌ن داوه، وه پا‌دا‌شت و پله‌وپایه‌ی بی به‌خشیون له‌و به‌هه‌شته‌ی

^{١٠٧} سورة آل عمران آية ٧٥.

^{١٠٨} سورة النساء آية ٦٩.

که به هوی کرده و کانیا نه وه ناگه ن پئی، به لکوو به هوی هاوه لیتی کردنی نه وان له بهر پهروه ردگاری جیهانیان، ههروه کوو کاملترین هه موو پیغه مبهران فهرموویه تی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا حَقٌّ فَادْرُسُوهَا ثُمَّ تَعَلَّمُوهَا) ۱۰۹ واته: (پهروه ردگارم داوای خو شه ویستی تو نه کهم، وه خو شه ویستی نه وه که سانهش کهوا تو یان خو ش نه ویت، وه خو شه ویستی نه وه کرده وه بهش کهوا له خو شه ویستی تو نزیکم نه خاته وه، جا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: نه وه پارانه وه به حقه، نیوه بیخویننه وه وه خو شتانی لیوه فیبر بکه ن.

هه ر بویهش زانستخو ازان فهرموویانه: "یه کینک لهو شتانه ی کهوا نه بیته هو کار ی که مالی خو شه ویستی زاتی خوای گه وره، خو شو یستی نه وه که سانه به کهوا خوای گه وره یان خو ش نه ویت، نه ی نه بی خو شه ویستی نیمه بو که سینک چون بیت کهوا خوای گه وره نه وی خو ش نه ویت؟".

^{۱۰۹} صحیح ه. نیامی نه حمد له (مسند أحمد) (ب/۳۶/۴۲۲ل/۴۲۳ل_۹ژ۲۰۱۰). وه ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ۳۲۳۵) ریوایه تیان کردوه. جا ترمذی نه فهرموویت: "فهرمووده یه کی هه سن و صحیح ه، وه پرسیارم له حمدی کوری نیسماعیل کرد (واته: نیام بوخاری) ده رباره ی نه وه فهرمووده یه نه ویش فهرمووی: نه وه فهرمووده یه کی صحیح ه، پاشان باسی نه وه نه کات کهوا نه وه فهرمووده یه صحیح تره له فهرمووده ی وه لیدی کوری موسلم". دانه ر. منیش نه لیم: حاکم له (مستدرک حاکم مع التلخیص الذهبی) (ب/۱_۵۲۱). وه نیامی نه حمد له (مسند أحمد) (ب/۱۶/۲۰۱ل/۲۰۸ژ۲۰۰۸). وه نیین و خوزه یه له (کتاب التوحید) (ل/۵۴۱_۳۲۰ژ). وه ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ۳۲۳۵) هه موویان له موغازی کوری جه به له وه ریوایه تیان کردوه، وه حمزه نه حمده زینیش نه فهرموویت: "سه نه ده که ی صحیح ه". وه نه لبانیش به صحیحی داناوه، بروانه: (صحیح الترمذی) (ژ۲۵۸۲). وه رگپیر

خۆشه‌ویستی ئال و بهیت

وه یه کیکی تر لهو خۆشویستنه: ئیمان هینانه به خۆشویستی ئال و بهیته پاکه که ی پیغه مبهری خوایه علیه السلام، ههروه کوو خوی گهوره ئه فهرموویت: ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾^{۱۱۰} واته: (ئه ی محمد صلی الله علیه و آله پیمان بلی: له سهر ئه م بانگه وازه ی که من ئه یکه م هیچ شتیکتان لی داوا ناکه م، ته نها خۆشه‌ویستی و ریز نه بیته که له خزمایه تیدا هه مانه، هه م ریزی خۆم وه هه م ریزی ئال و بهیته که م بگرن)، ههروه ها ئه فهرموویت: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾^{۱۱۱}، واته: (به راستی خوی گهوره ئه یه ویته هه رچی پیسی و خراپه یه له ئیوه ی ئال و بهیتی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دوور خاته وه، وه پاکیشان بکاته وه به ته وا وه تی)، خۆشه‌ویستمان صلی الله علیه و آله ئه فهرموویت: (أَذْكُرُّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرُّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرُّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي)^{۱۱۲} واته:

^{۱۱۰} سورة الشوری آیه ۲۳.

^{۱۱۱} سورة الأحزاب آیه ۳۳.

^{۱۱۲} سه حیه. ئیمامی موسلم له (صحیح مسلم) (ژ ۲۴۰۸) له زهیدی کوری ئه رقه مه وه رپوایه تی کردوه. دانهر. منیش ئه ئیم: به ززار له (مسند البزار) (ژ ۴۳۶). وه نه سانی له (سنن النسائی) (ژ ۸۱۱۹). وه ئه یین و خوزه یه له (صحیح ابن خزیمه) (ژ ۲۳۵۷). وه به یه قی له (سنن الکبری) (ژ ۲۸۵۷). وه داره می له (سنن الدارمی) (ژ ۳۳۵۹) رپوایه تیان کردوه. ئه لبانیس به سه حیه ی داناره، برانه: (صحیح الجامع الصغیر) (ژ ۱۳۵۱). وه ته واوی رپوایه ته که ش به و جۆره یه: (أَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوْلَهُمَا كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَىٰ وَالنُّورُ، فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ، فَحَثَّ عَلَيَّ كِتَابُ اللَّهِ وَرَغَبَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: "وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذْكُرُّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرُّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرُّكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، فَقَالَ لَهُ حَصْبَنٌ: وَمَنْ أَهْلُ بَيْتِهِ يَا زَيْدٌ؟ أَلَيْسَ نِسَاؤُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ؟ قَالَ: "نِسَاؤُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَلَكِنْ أَهْلُ بَيْتِهِ مَنْ حُرِمَ الصَّدَقَةَ بَعْدَهُ"، قَالَ: وَمَنْ هُمْ؟ قَالَ: "هُمْ آلُ عَلِيٍّ وَآلُ جَعْفَرٍ وَآلُ عَبَّاسٍ"، قَالَ "كُلُّ هَؤُلَاءِ حُرِمَ الصَّدَقَةُ؟ قَالَ: نَعَمْ، واته: من دوو شتی گران و سه نگینتان بۆ به جی نه هیتلم یه که میان قورنانی پیرۆزه، که هیدایهت و نووری تیندایه بۆ هه ر که سیک به یوی رینگه به ری، بۆ یه ئیوه قورنان بکه نه یاساو ده ستوری خۆتان و دهستی پیوه بگرن تا وه کوو گومرا نه بن، جا پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله خه لکی هاندا بۆ نه وه ی ویست و ره غبه تیان له قورنانی پیرۆز هه بیته تا وه کوو دهستی پیوه بگرن، ئه یجا دوا ی نه وه فهرمووی: خوی گه وره تان وه بیرنه هینمه وه

خوای گهوره تان بیرئەخمەووه دەر حەق بە ئال و بەیتە کەم، سۆ جاران ئەمەیی دووبارە کردەووه) بۆیە ئەگەر خوای گهوره چاکەیی کەسیکی بووی، ئەووه وەسیەتە کەیی پیغەمبەری خوا ﷺ جی بە جی ئە کات سەبارەت بە ئال و بەیتە کەیی. وە زانست و ئاداب و خوۆشەویستی ئەوان جی بە جی ئە کەین لە پیناو خوای گهوره، بۆ ئەووی سلوک و خوۆشەویستی ئەوان کۆبکەینەووه لە پیناو خوای گهوره، وە بەو ئومیدەش کەوا بەهۆی حالی ئەوانەووه بەرەو لای خوای گهوره برۆین، ئیتر بەهۆی ئەمەووه راستگۆ ئەبێن لە خوۆشەویستیە کەمان، وە بە پشتیوانی خوای گهورهش بەهۆی سلوک و حالی ئەوانەووه تەزکیەو بەرزبوونەووه مان بۆ وە دەست دیت. ۱۱۳

سەبارەت بە ئال و بەیتەم، سۆ جاران ئەمەیی فەرموو، حوصەینیش فەرموو: ئەی زەید ئال و بەیتی پیغەمبەر ﷺ کێینە؟ نایا خێزانەکانی لە ئال و بەیتی ئەو نین؟ فەرموو: خێزانەکانی ئال و بەیتی ئەون بەلام ئال و بەیتی ئەو ئەوانەن کە لەدوای خۆیەووه خێرو سەدەقە لەسەریان حەرام و قەدەغە کراو، ئەویش فەرموو: ئەوانە کێن؟ فەرموو: ئەوانە بنەمالەیی عەلی و عەقیل و جەعفەر و عەباسن، حوصەینیش فەرموو: هەموو ئەمانە سەدەقەیان لەسەر قەدەغە کراو؟ ئەویش فەرموو: بەلی. ئەمە مانای ئەووه ناگەینێ کە واز لە فەرموودە بەینێ، چونکە ئەووی بانگەشەیی وازەینا بە موتڵەقی لە فەرموودەیی پیغەمبەر بکات ئەووه بە یە کەدەنگی زانایان کافەر، هەر وە کوو ئەووی کە قورئانیەکان بانگەشەیی بۆ ئەکەن، وە لە چەند فەرموودەیی تردا دەستگرتن بە قورئان و سوننەت تەئکیدیی لێ کراو، ئەووه ئیترەش هەم دەشتگرتنە بە قورئان و فەرموودە وە هەمیش ئال و بەیتی سەر وەرمان، ئەک ئەو بانگەشەیی کە شیعە ئەیکات، ئەمانە ناسمان و رێسمان لە گەل ئال و بەیتی زانا سوننەکان جیاوازن بۆیە ناگاداری ئەو خالە بە. وەرگێر

۱۱۳ جەنابی شیخ وشەیی (ترقی) بە کارهێنارە لە زاراوی ئەهلی تەصوف ئەم وشەیی بۆ پاککردنەووی دل و دەروون و بەرزبوونەووه لە مەقامات و پلەکانی نێو ئەولیاکان بە کار دیت. جا لێردا مەبەستی ئەووبە کە ئەولیاکانی خوا لەبەر ئەووی خوای گهورهیان زۆر خوۆش ئەووت، وە لەبەر ئەووش بەردەوام لە پەمبەندیدان لە گەل پەروردگار ئیتر حالی دەر وەو ناو وەیان هەمووی نوورە، جا کە سێکیش ئەمانەیی خوۆش بووت ئیتر ئەو هێزی نوورە بەویستی خوای گهوره کاریگەری لەسەر دل و دەروونی ئەو کە سە ئەبیت، ئیتر بەهۆی ئەو خوۆشەویستیەووه تەزکیەیی دەروونی ئەبیت و بەرز ئەبیتەووه لە مەقامات. وەرگێر

خوشه‌یستی هاووله به‌ریزه‌کان

وه یه کیکی تر له و خوشیستتانه: ئیمان هیئانه به خوش ویستی گشت هاووله به‌ریزه‌کان، ههروه‌کوو خوای گه‌وره نه‌فه‌رموویت: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَزَعٍ أُخْرِجَ شَطَعُهُ فَأَزَّزَهُ فَأَسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْفَةٍ يُعْجَبُ الزَّرْعُ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾^{۱۱۴}

واته: (محمد پیغه‌مبه‌ری خواجه ﷺ، نه‌وانه‌ش که له‌گه‌لی دان زۆر توندن به‌رامبه‌ر به‌کافره‌کان، وه به‌به‌زه‌ییشن له نیو خوینادا، نه‌وان نه‌بینی خه‌ریکی کرپوش بردن و سوجده بردن بۆ خوای تاك و ته‌نیا، وه هه‌ولتی به‌ده‌ست هیئانی چاکه‌و ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ن، وه رووی موباره‌کی نه‌و زاتانه دیارو گه‌شاویه و شوینه‌واری سوجده بردنیان به‌سه‌ره‌وه دیاره به‌هوی زۆر سوجده بردنیان بۆ زاتی پاکی الله گیان، جا نه‌وه‌ی که باسی لیوه کرا نه‌مانه نمونه‌یان به‌و شیوازه هاتوو له ته‌وراتدا، هه‌روه‌ها وینه‌شیان له ئینجیل وه‌کوو رووه‌کیک که تازه رووا بیټ چه‌که‌ره بکات، پاشان رووانه‌که‌ی به‌هیژ کردبیټ و نه‌ستورر بیټ و راوه‌ستا بیټ له‌سه‌ر قه‌ده‌که‌ی، نه‌و رووه‌که نه‌وه‌نده به‌زووی پی بگات جوتیاره‌کان پی سهرسام بن که‌وا چۆن به‌م زووییه پیگه‌یی، بۆیه خوای گه‌وره‌ش نه‌م شتانه‌ی باس کرد، تاوه‌کوو کافره‌کانی پیوه قین له دل بکات و پییان ناخوش بیټ له وه‌سفی جوانی نه‌م کۆمه‌له ناوازه‌یه، هه‌ر بۆیه‌ش خوای گه‌وره به‌لینی داوه‌ته نه‌و که‌سانه به لیخوش بوون و پاداشتیکی گه‌وره که به‌هه‌شتی نه‌براه‌وی هه‌تا هه‌تاییه که ئیمانی بی نه‌هینن و له‌گه‌ل ئیمانه‌که‌شیان کرده‌وی چاکیش نه‌نجام نه‌ده‌ن).

^{۱۱۴} سورة الفتح آية ۲۹.

وه له فهرمووده‌شدا هاتووه كه‌وا خو‌شه‌ويستمان ﷺ نه‌فهرمووي‌ت: (أَصْحَابِي كَأَنْجُمٍ بَأْيَهُمْ أَقْتَدَيْتُمْ إِهْتَدَيْتُمْ) ١١٥ واته: (هاوه‌له‌كام كه‌وا كه‌وو نه‌ستيره‌ي ناسمان وان، به‌دواي كامه‌يان بكه‌ون نه‌وه هيدايه‌ت دراون)، نه‌م رپوايه‌ته واتاكه‌ي صه‌حيح و راسته، بي‌نه‌وه‌ي ته‌ماشاي سه‌نه‌دي رپوايه‌ته كه‌ بكري‌ت، وه پشتگيريش كراوه به‌ واتاي فهرمووده‌يه‌كي صه‌حيح، هه‌روه‌كوو ئيمام موسلم له صه‌حيحه‌كه‌ي خويدا رپوايه‌تي كردووه، يئغه‌مبه‌ري خواﷺ نه‌فهرمووي‌ت: (التُّجُومُ أَمَنَةٌ لِلسَّمَاءِ، فَإِذَا ذَهَبَتِ النَّجُومُ أَتَى السَّمَاءَ مَا تُوعَدُ وَأَنَا أَمَنَةٌ لِأَصْحَابِي، فَإِذَا أَنَا ذَهَبْتُ أَتَى أَصْحَابِي مَا يُوعَدُونَ، وَأَصْحَابِي أَمَنَةٌ لِأُمَّتِي، فَإِذَا ذَهَبَ أَصْحَابِي أَتَى أُمَّتِي مَا يُوعَدُونَ) ١١٦ واته: (نه‌ستيره‌كان نه‌مان بو ناسمان، جا نه‌گه‌ر بيت و نه‌ستيره‌كان نه‌مان و رويشتن نه‌وكاته نه‌وه‌تان بو دي‌ت كه‌ به‌لينتان بيدراوه به‌هاتني

١١٥ هه‌سه‌نه به‌كۆي گشتي ري‌نگاكانيه‌وه. به‌يه‌قي له (المدخل الى السنن الكبرى) (ب_١ل_١٦٢_١٥١) له عومره‌ي كوري خه‌تتابه‌وه. وه‌عه‌بدي كوري حومه‌يد له (منتخب من مسند عبد بن حميد) (ب_٢ل_٣٠_٧٨١) له ئيين و عومره‌وه. وه‌ئيين و عه‌دي له (الكامل في الضعفاء) (ب_٣ل_٢٠٠) له عومره‌ي كوري خه‌تتابه‌وه. وه‌ئيين و عه‌ساكير له (تاريخ مدينة دمشق) (ب_٢٢ل_٣٥٩) له ئيين و عه‌باسه‌وه. وه‌ئيين و به‌طه‌له (الإبانة الكبرى لابن بطة) (ب_٢ل_٥٦٤/٧٠١/٧٠٢) به‌دوو ري‌نگا‌يه‌كي‌نيان له ئيين و عومره‌وه، نه‌وه‌كه‌ي تريش له ئيين و عه‌باسه‌وه. وه‌حه‌كي‌مي ترمذي له (ال نوادر الأصول) (ب_٣ل_٦٢) ته‌نيا مه‌ته‌كه‌ي هيناوه به‌بي‌ ناماژه‌كردن به‌رپوايه‌كه‌ي. وه‌قوضاعي له (مسند الشهاب) (ب_٢ل_٢٧٥_١٣٤٦) له نه‌بو هوره‌يره‌وه. وه‌ئيين و عبد البر له (جامع بيان العلم وفضله) (ب_٢ل_٩٢٥/١٧٦٠) له جابري كوري عبد الله رپوايه‌تيان كردووه، نه‌م فهرمووده‌يه‌ زور به‌ناوبانگه‌ له پيشينه‌و پاشينه‌ي نه‌م نه‌مه‌ته، جا زاناکانيش زور قسه‌يان له‌سه‌ر نه‌م فهرمووده‌يه‌ كردووه، هه‌يه له‌سه‌ري بي‌ده‌نگه، وه‌هه‌يه به‌زه‌عيفي داناوه، وه‌هه‌شه به‌هه‌لبه‌ستراو و باتلي داناوه، هه‌روه‌كوو له‌سه‌روه هيناومانه كه‌وا فهرمووده‌ي صه‌حيح پالپشتيه‌تي، وه‌نه‌م فهرمووده‌يه‌ لاي زاناکاني نه‌هلي ته‌صوف به‌هوي كه‌شف و كه‌رامه‌ته‌وه به‌صه‌حيحان داناوه يه‌كي‌ك له‌وانه ئيمامي شه‌عرايه‌ه پروانه: (ميزان الكبرى) (ب_١ل/٢٨). ئيمامي سيوطي نه‌فهرمووي‌ت: "سه‌جيزي له (الإبانه) رپوايه‌تي كردووه، له‌كه‌ل ئيين و عه‌ساكيري، له عومره‌وه، وه‌فهرمووده‌يه‌كي زه‌عيفه"، پروانه: (فيض القدير) (ب_٤ل_٧٦_٣_٤٦٠). وه‌ نه‌لبانيش به‌هه‌لبه‌ستراوي داناوه، پروانه: (سلسلة الأحاديث الضعيفة) (ب_١ل_١٤٩_١_٦٠). به‌كۆي گشتي ري‌نگاكانيه‌وه إن شاء الله تعالى هه‌سه‌نه. وه‌رگي‌ر

١١٦ صه‌حيحه. ئيمامي موسلم له (صحيح مسلم) (٢٥٣١) رپوايه‌تي كردووه. دانهر

له دونيا ويرا بوون و له ناوچوونی ئاسمانه كان و زهوى، وه منيش ئه مامن بو
 هاوه له كام، ئه گهر بيت و من رويشتم ئه و كاته فيتته و شهرو هه لگه پانه وه له دين
 روو له هاوه له كام ئه كات ههروه كوو به ليينيان پيدراوه به هاتنى، وه هاوه له كام
 ئه مانن بو ئومه ته كه م، جا ئه گهر بيت و هاوه له كام رويشتن ئه و كاته فيتته و ئاشوب
 روو له ئومه ته كه م ئه كات ههروه كوو به ليينيان پيدراوه به هاتنى، بو به پيوسته
 باسى چا كه كانيان بكرت، وه خووش بويسترين و ستايشيان بكرت، وه به ره كه ت
 وه ربگيرت به هووى باس كرديان، وه كاريش بكرى له سه ر خو جوان كردن و پيك
 چواندن به سيفته جوانه كانى ئه وان، له بهر ئه وهى هاوه له كان گشتيان دادپهروه رن،
 واته: گشتيان راستگون، له بهر ئه وهى به ره هاى نازانن درو چيه، ئا به و شيويه
 له وان وه ته واوى دين به ئيمه گه يشتووه، ئه مهش له بهر راستگووى ئه و ئه مانه ته به و
 شيوازه بو ئيمه يان نه قل كر دووه، وه له كتيبي (الرساله) ئيمامى شافيعى^{١١٧} ئه مه
 به روونى و ئاشكرا دياره، (ره زاي خويان لى بيت).

^{١١٧} ئه بو عبد الله محمدى كورى ئيدريسى كورى عه باسى كورى عوسمانى كورى شافيعى كورى سائيبى كورى
 ئه بو عوبه يدى كورى عه بد يه زيدى كورى هاشيمى كورى مو طه ليبى كورى عه بد مه نافي قوه ديشيه، له سالى
 (١٥٠هـ) له شارى غه ززى فه له ستين له دا يك بووه، وه ئه شگرتى: ئه و روژزه كه وا ئيمامى ئه بو حه نيفه
 وه فاتى كرد ئه و له دا يك بووه، وه هه ر دو بايره گه و ردى شافيع و سائيب دوو ها و دلى گه و ردى پيغه مبه رى
 خوا بوونه، وه له نه زاديشدا له يه كه بنه ماله ن له گه ل پيغه مبه رى خوا، يه كي كه له زانا سه ر مه زه به كانى
 ئيسلام كه مه زه به كه ي به نا و بانگه به مه زه به بى ئيمامى شافيعى، وه يه كي كه له خواناس و زا هيد هه ره
 به رزه كانى ئه م ئومه ت، به يه تيمى گه و ره بووه، دو ات ر له ته مه نى شه ش سالان له گه ل دا يكى به ره و مه كه
 كوچ ئه كه ن و له وى نيسته جى ئه بن، ئيتر له و يو ه ده رگاي زانستى به سه را ئه كر تته وه سه ردانى ده و روبه رى
 حيجاز ئه كات بو وه رگنتى زانست، وه له ته مه نى ١٠ سالىدا كتيبي مو طاً ئيمامى مالىكى له به ر كر دووه،
 وه بو وه ته يه كي كه له قوتابيه كانى ئيمامى مالىك، وه مامو ستاى ئيمامى ئه جمه دى كورى حه نبه ل بووه، وه له
 ته مه نى چوار ده سالى ئيجازى فه تو ادانى وه رگرتووه، وه له سالى (١٩٥هـ) سه ردانى به غدا ئه كات و
 مانگيك له وى ئه مين تته وه، دو ات ر ئه چي ته ميسرو له وى نيسته جى ئه بى، وه به خمزه ت محمد حه سه ن شه يبانى
 و قازى ئه بو يوسوف گه يشتووه كه هه ر دو وكيان دوو قوتابى گه و ردى ئيمامى ئه بو حه نيفه ن، وه چوار
 منداليشى هه بووه، به نيوى (محمد كه ناسنا و ه كه ي ئه بو عوسمانه، وه محمد ناسنا و ه كه ي ئه بو حه سه نه، وه
 فاطمه و زه ينه ب)، وه له روژى هه نيش له شارى قاهيره ي ولائى ميسر له سالى (٢٠٤هـ) وه فاتى كر دووه،

خۆشهويستی ئەولياکان

وه يه کيکی تر لهو خۆشويستنانه: ئيمان هينانه به خۆش ويستی ئەولياکان و دۆسته کانی خوای گهوره ﷺ ههروه کوو خوای گهوره دهفرمویت: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٨﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١١٩﴾﴾، واته: (ئاگادارين! بهراستی ئەولياکانی خوای گهوره ئەوانه، کهوا هيچ ترسيکیان لهسه نيه نه له دونيا وه نه له دوارپوژيشدا لهو کاتهی کهوا ترس و غهنگینی توشي خهلك ئەبيت له دونياو دوارپوژدا، کهچی ئەمان هيچ بهسهر دلئاندا نايیت و ناترسین و پيی خهفتهبار نابن، وه له دوارپوژيشدا سهلامهتن و ناترسین و بهئاسانی ئەچنه نيۆ به ههشتهوه، جا بهراستی سيفهتی ئەم ئەوليايانه ئەويه کهوا بروايه کی بههيزيان بهخواو پيغه مبهره کهی ههيه، وه بهراستی له خوای گهورهش ئەترسين و کهسانیکی خاوهن تهقوان).

وهلی ئەو کهسهيه کهوا دۆستايهتی خوای گهوره ئەکات و زۆری خۆش ئەویت، وه ئيمانيشی پيی ههيهو خۆی لی ئەپاریزی نوه کا بی رهوشتيهک ياخود گوناھيکی بهرامبهر بکات، بۆيه دژايهتی ئەو کهسه مه که که دۆستايهتی خوای گهوره ئەکات، چونکه له فرموده ی قودسيدا هاتوووه کهوا خوای گهوره ئەفرمویت: (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَّهُ بِالْحَرْبِ) واته: (ههه کهسيک دوزمنايهتی دۆستايکی من بکات، ئەوه ئاگاداری ئەکه مه وه به جهنگ کردن له گهلی)، خوای گهوره لهسهر ئەولياکانی دیتنه وهلام، ئەو کهسهی نارهحه تيان بکات تۆلهيان لی ئەسيی، وه ئەوانهش که پاريزگاری له خۆشهويستيه کهيان ئەکهن ريزيان لی ئەگری، بۆيه تۆی خۆش ئەوی له بهر خۆشويستنه کهی بۆيان،

کۆری پيروزيشيان ههه لهوييهو جيگای سهردانی کردنی خهلكه، وه له دواي خۆشی سيانزه دانراوانی بهجي هيشتوووه بهناوبانگترينيان: (الرسالة، الأم، ديوان الشافعي، إبطال الإستحسان.... هتد)، بروانه: (مقدمة الديوان الأمام الشافعي بتحقيق محمد ابراهيم سليم) (ل٤) طبعه مكتبة ابن سينا. وه رگير١١٨ سورة يونس آية ٦٢-٦٣.

چونکه ئەوان تايهتته ندرتيرين كهسى گوفتار له گهڵ كراون، به ئايهتى ﴿حَنْ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾^ط ١١٩، جا بويى له سهرتانه ئەوانتان خوښبووى و لبيان نزيك ببنهوه، ئەگەر واتان كرد ئەوه بههوى ئەوانهوه له لايەن خواى گهروهوه بهرەكەت و خيّر تان دەست ئەكهوئیت، وه مرۆفیش له گهڵ ئەو كهسهيه كهوا خوښى ئەوئیت، خواى گهوره ئەفهرمووئیت: ﴿حُبُّهُمْ وَحُبُّوهُمْ﴾^ط ١٢٠، واته: (خواى گهوره ئەوانى خوښ ئەوئیت و ئەوانيش خواى گهوره يان خوښ ئەوئیت)، وه له ريوايهتێكدا هاتووه: (قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ؟ الَّذِينَ إِذَا رُؤُوا دُكِرَ اللَّهُ)^{١٢١} واته: (پياويك پرسياى له خوښهويستمان كرد، كهوا ئەولياكانى خوا كين ئەى پيغه مبهرى خوا؟ ئەويش فهرمووى ئەوانەن كه كاتيك بينران ياد و زيكرى خوا ئەكرئیت).

^{١١٩} سورة فصلت آية ٣١: (واته: تيمه دۆست و پشتيوانى تيوهين له دونياو دواړوژدا) . وەرگير

^{١٢٠} سورة المائدة .

^{١٢١} صحیحه. ئين و جههري ههيشه مى ئەفهرمووئیت: "بهزار له شهيجى خوى كه عهلى كورى حهريه ريوايهتى كردوه، جا من نايانسم، بهلام باقى پياوهكانى ترى باوه رپيئكراون"، بروانه: (مجمع الزوائد)(ب/١٠/٨٠/١٦٧٧٩). وه ئەلبانيش به صحیحى داناوه، بروانه: (صحيح الجامع الصغير وزيادته)(٢٩٨٧٧) وه (السلسلة الأحاديث الصحيحة)(١٧٣٣٣). دانهر. منيش ئەلئيم: بهزار له (مسند البزار)(٤٠٣٤٥)، وه له (كشف الأستار)(٣٦٢٦٦) له ههر دوو كتيب له ئين و عهباسهوه. وه ئيمامى بوخارى له (أدب المفرد)(٣٢٣٣٣). وه ئيمامى ئەحمەد له (مسند أحمد)(٢٧٥٩٩٩). وه ئين و ماجه له (سنن ابن ماجه)(٤١١٩٩) ههر سى كيان له ئەسمای كچى يه زيوهوه بهو له فزه ريوايهتيان كردوه: (ثايا ناگادارتان بکه موه كهوا چاكتيرين كهستان كى يه؟ گوتيان بهئى، ئەويش فهرمووى: ئەو كهسهيه كهوا كاتى ئەبينئى زيكرى يادى خواى گهوره ئەكرئیت). شوعهيب ئەرناوت ئەفهرمووئیت: "حهسه نه بههوى شاهيده كانيهوه". وه ئەلبانيش ريوايهتى ئەم سيانهى بهحهسه ن داناوه، بروانه: (صحيح أدب المفرد)(٢٤٦٦٦). وه ئەبو نوعهيم له (أخبار الأصبهان)(ب/١_٢٣١١). وه له (الحلية)(ب/١_٦٦) وه ئين و موبارك له (الزهد)(٨٩٩٩) به سه نه ديكي حهسه نه به مورسهلى له حهسه نهوه، وه غهبرى ئەمانهش ريوايهتيان كردوه. وه ئەلبانيش به حهسه نى داناوه ئەفهرمووئیت: "عهلى كورى حهريه رازى ياخود طائى رازى بيت، ئەميش لهو چينهيه (واته: له چيني پياوه صحیحه كانه)، وه پياويكى راستگوو بهرپيژه، بروانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة)(ب/١_٤٠١١/٣١١/٢٠١٦_١٧٣٣٣). وه ليرهش به صحیحى داناوه (صحيح الجامع)(٢٥٨٦٦).

و ههروهها شیخ ئیبن و تهیمیه رحمته الله نهفهرموویت: (ئهگهر تۆ کهسیکت خویشویست لهبهر خوای گهوره، نهوه خوای گهوره بۆ خوای بووته نهوه خویشویستراوه، بویه ههر کاتیک که تۆ له دلتا بیرى لى نه کهیتهوه نهوه بیرت له خویشهویستی نهوه خودایه حهقه کردوتهوه بویه خوشت ویستوه، ههر لهبهر ههندیش خویشهویستیه کهت زیاد نهکات، ههروه کوو چۆن کاتیک باسی پیغهمبهرو پیغهمبهرانى پىشى نهوه و هاوهله بهرپزه چاکه کانیا نه کهیت و له دلتا خه یالیان بۆ نه کهیت، جا ئهم کاره دلی تۆ رائه کیشی بۆ خویشویستی خوای گهوره که چۆن چاکه ی له گهل کردوون و بهخششی خوای بهسهریاندا ریشتووه، ئینجا نهگهر بیت و تۆ لهبهر خوای گهوره نهوانت خویشوویت، نهوه نهوه کهسه ی کهوا خویشویستراوه لهبهر خوارای نه کیشی بۆ خویشویستی خوای گهوره، وه کهسه ی نهویندار لهبهر خوا نهگهر کهسیکی خویشویست، نهوه کاته خوای گهوره خوای بووته خویشهویستی، بویه پى خوشه رایکیشی بۆ لای خوای گهوره، وه ههر یه کیك له نهویندارو خویشویستراو لهبهر خوا خویشهویستیه که یان رایان نه کیشی بۆ لای خوای گهوره) ۱۲۲.

ههروه کوو کاملترینی پیغهمبهران صلی الله علیه و آله نهفهرموویت: (أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرَّصَدَ اللَّهُ لَهُ، عَلَى مَدْرَجَتِهِ، مَلَكًا فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ، قَالَ: أَيَّنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُبُّهَا؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ، بَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحْبَبَكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ فِيهِ)، واته: (بیاویک سهردانی برایه کی (یاخود هاوهلیکی) خوای کرد له گوندیکی تر، جا خوای گهوره فریشتهیه کی رهوانه کرد و نهمیش لهسه رینگاکه ی دانیش و چاوهرپی کرد ههتا هات، ئیتر بهیه که گیشتن و کهوتنه گفتوگو، فریشته که پى ی فهرموو: بۆ کوى نهرویت؟ نهویش گوتی: نهمهویت بجمه سهردانی برایه کم لهو گونده، فریشته که فهرموی: ئایا هیچ هوکار و بهرزه وهندیه که هیه کهوای له

۱۲۲ بروانه (مجموع الفتاوى) (ب/۱۰/۶۰۸) هی تقی الدین نهبو عهباس نهجمه دی کوری عبد الحلیمی کوری تهیمیه حهیرانییه (وهفاتى ۵۷۲۸هـ). دانهر

تۆ کردیبت بچیت بۆ لای، ئەویش گوتی: نەخێر، تەنھا ئەو نەبیّت من لەبەر
خوای گەورە خۆشم ئەویّت، فریشتە کەش فەرمووی: من نێردراوی خوا بۆ لای
تۆ، وە راسپێردراوم کەوا پێت رابگهیبێم کەوا خوای گەورە تۆی خۆش ئەویّت،
هەر وە کوو چۆن تۆ ئەو براهەت خۆشویست لەبەر رەزامەندی ئەو).

وہ ہر وہا له فەرموودە یەکی صەحیحدا هاتووہ کەوا پێغەمبەری خوا ﷺ
ئەفەرموویت: (إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ لَأُنَاسًا مَا هُمْ بِأَنْبِيَاءٍ، وَلَا شُهَدَاءٍ يُعْطَاهُمُ الْأَنْبِيَاءُ
وَالشُّهَدَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، بِمَكَانِهِمْ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى" قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تُخْبِرُنَا مَنْ هُمْ،
قَالَ: "هُم قَوْمٌ تَحَابُّوا بِرُوحِ اللَّهِ عَلَى غَيْرِ أَرْحَامٍ بَيْنَهُمْ، وَلَا أَمْوَالٍ يَتَعَاطَوْنَهَا، فَوَاللَّهِ
إِنْ وُجُوهُهُمْ لَنُورٌ، وَإِنَّهُمْ عَلَى نُورٍ لَأَيَخَافُونَ إِذَا خَافَ النَّاسُ، وَلَا يَحْزَنُونَ إِذَا
حَزَنَ النَّاسُ" وَقَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ﴾^{١٢٣}، واتە: (بەراستی خوای گەورە کۆمەڵە بەندە یەکی هەبە لەناو
خەڵکان نە پێغەمبەرن وە نە شەھیدیشن، کەچی لە رۆژی دوایدا پێغەمبەران و
شەھیدەکان ناو تەخوازی ئەو پلەو پایەن کە پێیان بەخشاوە، وتیان: ئەو
پێغەمبەری خوا ﷺ پێمان بلێ ئەوانە کێن؟ ئەویش فەرمووی: ئەوانە کۆمەڵە
خەڵکانن یە کەتریان بە رۆح خۆشویستوہ بی ئەوہی خزمایە تیان یاخود مامەڵەیان
لە کرپن و فرۆشتندا لە گەڵ یە کەتری هەبووی، سویند بەخوا دەم و چاو و
رۆوخساریان هەمووی نوورە، وە ئەوان لەسەر نووریشن، بۆیە کاتیک خەڵکان
ئەترسین کەچی ئەوان هیچ ترسێکیان نە، وە کاتیکیش خەڵکی غەمبار ئەبیّت
ئەوان غەمبار نابن، دواتر ئەم نایەتە ی خویندەوہ ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^{١٢٤}، حافیزی ئەبو نوحەیم لە کتیبی (الحلیة الأولیاء)
ئەفەرموویت: (لە سیفەتی تاییەتی ئەوانە ئەوہیە: کەوا میرانگری راستەقینەن و

^{١٢٣} صحیحہ. ئەبو داود لە (سنن أبي داود بتحقيق شعيب الأرنؤاط) (ب/٥/٣٨٦/٣٥٢٧) وە غەیری
ئەویش رێبایە تیان کردووہ، شوغەیب ئەرنائوت و ئەلبانیس بە صەحیحیان داناوہ، بروانە: (صحيح الترغيب
والترهيب) (ب/٣/١٦٣/٣٠٢٣٣). وەرگێڕ

مه جلیسه کانیان له که مالتی زیکر کردندایه، وه که سانیکن به که مالتی چا که کاری سوود نه گه بیین بهو که سانهی کهوا دۆستایه تیان له گهل نه کهن^{۱۲۴}. "جا به راستی نا نه مانه نه ولیای راسته قینهن"، ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ﴾^{۱۲۵}.

له ریوایه تیکی تر دا هاتوو: (إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ عِبَادًا لَيْسُوا بِأَنْبِيَاءَ، يَعْطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ، قِيلَ مَنْ هُمْ لَعَلْنَا نُحِبُّهُمْ؟ قَالَ: هُمْ قَوْمٌ تَحَابُّوا بِنُورِ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ أَرْحَامٍ وَلَا إِنْتِسَابٍ، وَجُوهُهُمْ نُورٌ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ، لَا يَخَافُونَ إِذَا خَافَ النَّاسُ، وَلَا يَحْزَنُونَ إِذَا حَزَنَ النَّاسُ" ثُمَّ وَقَرَأَ: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^{۱۲۶} واته: (خوای گهوره کومه له به ندهیه کی ههیه له ناو خه لکان پیغه مبهه نین، که چی له رۆژی دوایدا پیغه مبهه ران و شه هیده کان ناوه ته خوازی نهو پلهو پایه یه ن که پیمان به خشراوه، گوترا: نهی پیغه مبهه ری خوا پیمان بلئی نهوانه کین بو نهوهی نهوانمان خوش بویت؟ نهویش فهرمووی: نهوانه کومه له خه لکانیکن به نووری خوا یه کترین خوش ویستوه بی نهوهی خزمایه تی و نهژاد له نیوانیاندا هه بویت، دهم و چاو و روو خساریان هه مووی نووره و له سهه مینهه ری نووریشن، بویه کاتیک خه لکان ده ترسین نهوان ناترسین، وه کاتیکیش خه لکی غه مبار ده بیت نهوان غه مبار نابن، دواتر نهه نایه تهی خوینده وه ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^{۱۲۷}.

^{۱۲۴} (الحلیة الأولیاء) (ب/۱/۵). دانهر

^{۱۲۵} سورة البینة: آیه ۸

^{۱۲۶} ابن حبان له (صحیح ابن حبان) (ب/۲/۳۲۳/۳/۵۷۳) ریوایه تی کردوه، نهلبانیش به سهه حیچی داناوه له

(صحیح موارد الظمان الی زواند ابن حبان) (ب/۲/۴۸۳/۴/۲۱۲۷). دانهر

^{۱۲۷} سورة یونس: ۶۲

خوای گهوره ده‌فهرمویت: ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾^{۱۲۸} واته: (تاوه‌کوو خه‌فه‌تبار نه‌بن به‌وهی که له‌ده‌هستان چوه، وه مه‌غروری و که‌شخه لیدانیش نه‌تانگری به‌وهی که پیمان به‌خشیون، چونکه خوای گهوره که‌سانی خو به‌گه‌وره‌زان و شانازی به‌خو کردنی خو‌ش ناویت)، عیکرمه^{۱۲۹} ده‌فهرمویت: (هیچ که‌سیک نیه ئیلا دل‌خو‌ش و غه‌مگین نه‌بیّت، به‌لام با دل خو‌شیه‌که‌تان سوپاس‌گوزاریتان بیّت، وه غه‌میگینه‌که‌شتان ئارام گرتنتان بیّت).

^{۱۲۸} سورة الحديد: ۲۳

^{۱۲۹} عیکرمه‌می شه‌بو عبد الله قوره‌یشی غولامی ئین و عه‌باس، سالی له دایک بوونی دیار نیه، وه له بنه‌ره‌تیشدا له ره‌چه‌له‌کی به‌ریه‌ریه‌کانه، که‌سیکی حافیزو متمانه پیکراو جیگیر بوو، وه زانا‌بوو له ته‌فسیردا، وه نه‌ش سه‌لمینراوه که‌وا قسه‌ی هه‌له‌به‌ستاییت له ریوایه‌ته‌کانی له ئین و عومه‌ره‌وه، وه بیدعه‌شی لییه‌وه جیگیر نه‌بووه (تا تانه‌ی لی بدریت که‌وا بیدعه‌چی بووی)، وه له چینی سییه‌میشه، وه له سالی ۱۰۴ کۆچی وه‌فاتیشی کردووه، هه‌ندیکیش نه‌لین دوا‌ی شه‌وه وه‌فاتی کردووه. بروانه: (تقریب التهذیب للحافظ ابن حجر العسقلانی) (ب/۱/۶۸۷/ت/۴۷۰۷) طبعه دار العاصمة. (سیر الأعلام النبلاء للحافظ الذهبي) (ب/۵/۱۳) طبعه مؤسسة الرسالة.

خەم لە چی ئەخۆی؟

ئیمامی یەحیای کورپی موعاز^{۱۳۰} رەزای خوای لی بی ئەفەر موویت: (ئەوی ئەوهی ئادەم ئەوه چیتە لەسەر شتیکی لە دەست چوو غەمگینیت و ئەو شتە جاریکی تر بۆت ناگەریتەوه، ئەوی ئەوه چیتە دل خۆشیت بە شتیکی که لە ژیر دەستتدایە کاتیکی که مردنت ئەگاتی بۆت بەجی ناهیللی)^{۱۳۱}.

وہ باپیرەمان عەلی مورتهزا سەلام و رەزای خوای لەسەر بی ئەفەر موویت: (ناگادار بە! غەمی بەیانیت مەخەرە سەر ئیمروکەت، چونکە ئەگەر ژیايت ئەوه خوای گەورە رۆزیەکی نوویت بۆ ئەهینیت، وە ئەگەر مردیشی کاتی خۆت بە غەمیک سەرقال مە که که نایگەیهیتی). کاملترینی هەموو پەيامبەران ئەفەر موویت: (إِنَّكَ لَنْ تَدَعَ شَيْئًا لِلَّهِ إِلَّا بَدَّلَكَ اللَّهُ بِهِ مَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ مِنْهُ)^{۱۳۲}، واتە: تۆ لەبەر خوای گەورە واز لە هیچ شتیکی ناهینی ئیلا بۆت ئەگۆریتەوه بەشتیک که لەوی چاکتر بووه.

وہ هەر وەها گوتراوه: (هەر که سیک شتیکی لەبەر خوای گەورە واز بهیخی ئیلا خوای گەورە لە بری ئەو شتیکی بی ئەداتەوه بی ئەوهی هەستیشی بی بکات). وە

^{۱۳۰} ئەبو زەکەریای یەحیای کورپی موعازی رازی نامۆژقاریکەر. کەلە زاناو شەبخیکی دیاری نیو ئەهلی تەسەوفەو زاهیدو عابیدو خواناسی تاکی سەردەمی خۆی بووه، سالی لە دایک بونی دیار نیه، چووه تە شاری بەلخ و ماوهیهک لەوی ماوه تەوه دواتر گەراییهوه شاری نەیشاپور لە سالی ۲۵۸ کۆچی هەر لەویدا وەفاتی کردووه. بروانە: (الرسالة القشيرية للإمام أبي القاسم عبد الكريم الهوازن القشيري) (۴۳ل) طبعه دار الکتب العلمیة. وە (حلیة الأولیاء للحافظ أبو نعیم الأصبهانی) (ب/۱۰ل/۵۱/۶۳) طبعه دار الفکر.

^{۱۳۱} ئەبو نوعیم لە (الحلیة الأولیاء) (ب/۱۰ل/۶۰) وە بەیهقی لە (شعب الإيمان) (ب/۱ل/۳۹۷/۲۳۳) رپوایەتییان کردووه. دانەر. تیبینی: دانەر ئەو وتەیهی داووتە پال ئیمامی جەعفەری صادق بەلام گەراییهوه بۆ هەر دوو سەرچاودی پێشوو هەر دووکیان بە سەنەدی خۆیان لە یەحیای کورپی موعازیان گێراوه تەوه، هەر بۆیهش ئیمە لەسەر وە ناوی ئیمامی جەعفەری صادقمان نەنووسی. وەرگێر

^{۱۳۲} صەحیحە. ئیمامی ئەحمەد لە (مسند أحمد) (ب/۳۴ل/۳۴۲/۲۰۷۳۹) له ئەبو قەتادەو ئەبو دەهمانەوه رپوایەتی کردووه. شوعەیب ئەرناتوت ئەفەر موویت: "سەنەدەکی صەحیحە".

له ئوبەى كورپى كەعبەوہ رپوایەتکراوہ کەوا ئەفەر مووئیت: (هەر بەندەیهك لەبەر خوای گەورە واز لە شتێك بهیئى ئەوہ ئیلا خوای گەورە لەوی چاکترى بى ئەدات بى ئەوہى هەستیشى بى بکات، وە هیچ بەندەیه کیش نیە ئەگەر شتێكى سووک و بى نرخ بکات یاخود وەرى بگریت لە کاتێکدا ئەو شتە بى نرخە بۆ چاک نەبیت ئەوہ ئیلا خوای گەورە بى نرختر و سەختترى بى ئەبەخشى بى ئەوہش هەستى بى بکات) ١٣٣.

جا ئەمە حالى دۆستانی خوای گەورەیه کە ئەولیاکانى ئەون - رەزای خوای گەورەیان لى بىت.

"بەلى براکام": بزانی کەوا ئەوہ بى باوەرەکانى بىجگە لە خوای گەورە بت و صەنەمیان ئەپەرست، وە هەندیکیان هاوبەشیان بى ئەکردن و لەگەل خویا ئەیانپەرست، وەك خۆشەووستى خوای گەورە ئەوانیان خۆش ئەووست هەرەکوو ئەفەر مووئیت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ ١٣٤، واتە: (ئادەمیزادى وا هەن چەند شتێکیان کردووہ بە مەعبودى خویان و هاوبەشیان بۆ خوا داناوہ لە بت یا هەرشتى، ئەم ئادەمیزادانە ئەوانەیان بە قەد

١٣٣ حەسەنە. عبد الله كورپى موبارەك لە (الزهد والرقائق) (ب/٢/١٠) رپوایەتى کردووہ. دانەر. منیش ئەلیم: وەکیعی كورپى جەرراخ لە (كتاب الزهد) (١٢١). وە ئەبو نوعیم لە (الحلیة الأولیاء) (ب/١/٢٥٣). لە ئوبەى كورپى كەعبەوہ رپوایەتیان کردووہ. ئەمە سەنەدى رپوایەتەكەى وەکیعە: یەزیدی كورپى إبراهیم لە ئەبو هارونى غەنەوى لە موسلىمى كورپى شەددادەوہ لە عوبەیدی كورپى عومەیرەوہ لە ئوبەى كورپى كەعبەوہ بە مەوقوفى. ئیبن وحەجەرى عەسقەلانى ئەفەر مووئیت: "ئەبو هارونى غەنەوى متمانە پیکراوہ، وە یەزیدی كورپى إبراهیم متمانە پیکراو جیگیرە، وە عوبەیدی كورپى عومەیری كورپى قەتادەى لیشى یەك دەنگن لەسەر متمانە پیکردنەكەى". وە موسلىمى كورپى شەدداد ئیبن و حیببان متمانەى پێداوہ. بروانە: (تقریب الثقات لابن حبان) (ب/١/١١٥١/١٣٥٢٧) طبعة دار المعرفة. (التقریب التهذیب) (ب/١/١٢١٧/٨٤٨٩٩) (ب/١٠٧١/٧٧٣٤٤) (ب/٦٥١/٤٤١٦٦). سەنەدى فەرمودەكە حەسەنە.

وەرگیڤ

١٣٤ سورة البقرة آية ١٦٥.

ئەفەر مووی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^{۱۳۸}، واتە: (هیچ شتێ وێنەى خوا نیە و خوا خوایەکی شەهواو بینایە گوێی لە هەر چییەکە بووتری و هەموو شتێکی شتێ ئەبێستی). وە هەر وەها پێغەمبەری خواشیاں خۆش ئەوی لەبەر خۆشەویستی خوا بۆ ئەو و فەرمانەکەى، وە دۆستەکانی خواى گەورەشیاں خۆش ئەوی لەبەر خۆشەویستی ئەو بۆیان، ئیتر بەهۆی خۆشەویستی خواى گەورە بۆیان رێ ئەبرن و ئەرۆن بۆ لای پاشای جیهانیان الله جل جلاله و عم فضله ونواله. بۆیە ناگادار بە!!!

"خۆشەویستان": حەقیقەتی خۆشەویستی، هەر وەکوو خواناسەکان (رەزای خویان لى بى) ئەفەر موون: "سپینەو و قەبوول بوونە".

- سەبارەت بە سپینەو ئەو لەسەر سى پلێکانەیه، نزمترینیان سپینەو هی دلە لە گوناھو تاوان و سەربى چى کردن، وە ناوەندە کەشیاں سپینەو هی دلە لە خۆشویستى دونیاو دنیا و یستەکان، وە بەرزترینشیاں سپینەو هی دلە لە خۆشویستى غەیری خواى گەورە - پاکی و گەورەیی پیرۆزى بۆ پەروردگارمان.

- بەلام قەبوول و پى خۆش بوون، هەر وەکوو یەحیای کورى مەعاز فەرموویەتی: "لە خۆشەویستیه کەى راستگۆ نیه ئەو هی سنووری ئەو نەپاریزى، وە حورمەتی ئەو بە گەورە نەزانی، وە چاکەو میننەتی ئەو نەزانی - جل جلاله و عم فضله ونواله^{۱۳۹}، بەلکوو حەقیقەتی خۆشەویستی ئەو یە کەوا پێغەمبەری نازیزو بەرپۆزمان فەرموویەتی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ). حەزەرەتی ئەبۆبەکرى صدیق ئەفەر مووی: "هەر کەسى خۆشەویستی خوا بچێزى

^{۱۳۸} سورة الشورى آية ۱۱.

^{۱۳۹} بروانة: (الرسالة القشيرية) (ب/۲/۴۸۸) هى عەللامە شێخ عبد الكرىمى كورى هەوازنى كورى عبد الملىكى قوشەبىرى (و ۵۶۶هـ).

ئەو سەرقالى ئەكات لە داواکردنى دونيا، ئەپچرپىنى لە ھەموو مرۆڤەكان^{١٤٠}،
 واتە: لە كەسە دونيايەكان. ھەسەنى بەصرى ئەفەرمووى: ھەر كەسيك
 پەرورەدگارى بناسى ئەوە خوشى ئەوى، وە ھەر كەسيكيش دونيا بناسى ئەوە
 زاھيدو دونيا نەويست ئەبى، وە ئيماندار رانا بويى ئەتاو كوو بى ئاگا بى، بۆيە
 كاتى بىر ئەكاتەو غەمگين ئەبى^{١٤١}. وە ئەفەرمووى: "خۆشەويستى بەخشيى
 تىكۆشراو، ئيتز خۆشەويست چۆنى بووى وا ئەكا"^{١٤٢}، واتە: بە
 خۆشەويستەكەى، وە لە پيغەمبەرى خواوە گيڤدراو ئەتەو كەوا ئەفەرمووى: (إِنَّ
 اللَّهَ يُبْغِضُ الْعَفْرِيَةَ النَّفْرِيَةَ، الَّذِي لَا يُرْزَأُ فِي وَاكِدِهِ وَلَا يُصَابُ فِي مَالِهِ)^{١٤٣}. واتە:
 خواى گەورە رقى لەو كەسە پيس و نگرىسە زۆر فيلا ويكەرە ھەيە كەوا ھيچ
 بەلاو موسيپە تىك دوو چارى خوى مال و مندالەكەى نايىت، ئەمەش پشتگيرى
 كراو بە فەرمودەى موضەبى كورى سەعد ئەويش لە باوكيەو كە ئەفەرمووى:
 (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الصَّالِحُونَ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ،
 فَلَا مَثَلُ مِنَ النَّاسِ، يُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صَلَابَةٌ زِيدَ فِي
 بَلَائِهِ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةٌ خُفِّفَ عَنْهُ، وَمَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَمْشِيَ عَلَى

^{١٤٠} پروانە: (روح البيان) (٨/٣٨٨) ھى ئەبو فيداء إسماعيلى ھەققى كورى مصطفى ئىستانبولى ھەنەفى
 خەلووتى (١١٢٧ھ). دانەر

^{١٤١} پروانە: (حلية الأولياء) (ب/٣/١٠٨). وە (احياء علوم الدين) (ب/٤/٢٩٥).

^{١٤٢} پروانە: (الرسالة القشيرية) (ب/٢/٤٩٠)

^{١٤٣} زەعيفە. پروانە: (بغية الباحث عن زوائد مسند الحارث) (ب/١/٣٥١). ھى ئەبو محمد حاريسى كورى
 محمدى كورى داھير ناسراو بە تيبين و تەبى ئوسامە (٢٨٢) دانەر. منيش تەلیم: بەبھەقى لە (شعب الإيمان
 بتحقيق مختار أحمد الندوى) (ب/١٢/٣٠٩/٩٤٤٠) طبعە مکتبە الرشد. وە ئىمامى قوزاعى لە (مسند
 الشھاب) (ب/٢/١٥٥/١٠٨٦) طبعە مؤسسة الرسالة. لە ئەبو عوسمانى نەھديەو رىوايتيان کردوو. وە
 رامەھورموز لە (الأمثال) (ل/١٦٠) طبعە حيدر آباد. رىوايتى کردوو. موختار نەھدى ئەفەرمووتى:
 سەنەدەكەى زەعيف و مورسەلە، محمدى كورى يونس كە كودەيمە پياويكى زەعيفە. حافىزى سىوتى بە
 زەعيفى داناو، حافىزى مەنناويش لەسەر زەعيف دانانەكەى سىوتى بى دەرنگە، پروانە: (الفيض
 القدير) (ب/٢/٤٠٧/٢١٦٢) طبعە دار المعرفة. حافىزى مەنناوى ئەفەرمووتى: (عفريت) واتە: خراپەكارو
 پيس، وە (نفریت) ييش واتە: بەھيژ لە فيل و شەيتانپەكەى. رزأ، واتە: دوو چاروبون بە بەلاو نەھامەتى.

ظَهَرَ الْأَرْضِ لَيْسَ عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ^{١٤٤}. واته: وتم: ئەى پىغەمبەرى خواز كامه له خهلكى ناخۆشترين به لای له سه ره؟ فه رموى: په يامبه ران، ئىنجا پياو چاكان، ئىنجا له خواروى ئەوانه وه ئىنجا له خواروى ئەوانه وه له نيو خهلك، پياو به ئەندازهى دینه كهى تاقي ئە كرېته وه، جا ئە گهر بېت و خۆراگرى له دینه كهى هه بوو ئە وه به لایه كهى بو زیاد ئە كرى، وه ئە گهر له دینه كهيدا نهرميهك هه بى ئە وه بوى ئاسان ئە كرى، وه بهرده و اميش به لآو نه هامة تى به بهنده لكاوه هه تاوه كوو به سه ره زهويدا ئە روا ت له كاتيكا هيج گونا هو تاوانىكى به سه ره وه نيه.

خوای گهوره ئە فه رموى: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾^{١٤٥}، واته: خوای گهوره ئەو زاتهيه كهوا ژيان و مردنى بو ئيوه درووست كردوو ه تاوه كوو تاقيتان بكاته وه كهوا كى له ئيوه چا كترين كارو كرده وه ئە كات، جا به پراستى خوای گهوره زاتىكى زال و لىبووردهيه.

- گيڤ دراوه ته وه له گهوره مان عيسا (عليه السلام) كهوا به لای سى كه سدا تى په رى، بينى لاشه كانيان زه عيف ببو وه (واته: كيشيان دابه زى بو)، وه ره نكشيان گۆر ابو، ئيتز پىيانى فه رموو: كى وای له ئيوه كردوو ه تا بهو حاله بگهن؟ گوتيان: ترسان له ئاگرى دۆزه خ، ئە ویش فه رموى: ئە مه حه قىكه له سه ره خوای گهوره كهوا ئارامى و دلنبايى بداته كهسى تر ساو. دواتر ئە وانى به جى هيشت و گهيشته سى كهسى تر، بينى لاشه و رهنگ و رووخساريان زياتر زه عيف ببو گۆر ابو، ئە وه بوو پىيان فه رموو: كى وای له ئيوه كردوو ه تا بهو حاله بگهن؟ گوتيان: تاسه مندى و تامه زروى به ههشت، ئە ویش فه رموى: ئە مه حه قىكه له سه ره خوای گهوره ئە وه تان بداتى كهوا داواى ئە كه ن. دواتر ئە وانى به جى هيشت و

^{١٤٤} حه سه نه. ئىمامى نه جمه د له (مسند أحمد) (ب/٣/٧٨/١٤٨١) رىوايه تى كردوو. شو عه يب نه رئاو توت ئە فه رموى: "سه نه ده كهى حه سه نه".

^{١٤٥} سورة الملك آية ٢.

گه‌بشته سیّ که‌سی تر، بینی لاشه‌و رهنگ و رووخساریان زۆر زیاتر زه‌عیف ببوو
گۆر‌ابوو له چا‌و ئه‌وانی تر، وه رووخساریشیان وه‌ك بلیّی ئا‌وینه‌بوو له نووردا،
ئه‌وه‌بوو پییانی فه‌رموو: کیّ وای له ئیوه کردوو تا به‌و حاله‌ بگه‌ن؟ گوتیان:
خۆشه‌ویستی بۆ خ‌وای گه‌وره، ئه‌ویش فه‌رمووی: ئیوه نزیکه‌کانن. ئیوه
نزیکه‌کانن. ئیوه نزیکه‌کانن)^{١٤٦}. هه‌ره‌می کورپی حه‌بیان ئه‌فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر
ئیماندار خ‌وای خ‌وی بناسیّ ئه‌وه خ‌ۆشی ئه‌وی، وه کاتیکیش خ‌ۆشی ویست ئه‌وه
رووی تیّ ئه‌کات، جا ئه‌گه‌ر بیّت و چیژی رووتیکردنه‌که‌ی چه‌شت ئه‌وه به‌چا‌وی
شه‌هوت و ئاره‌زووبازییه‌وه سه‌یری دنیا ناکات، وه به‌چا‌ویکی هه‌وانه‌وه
پشووش سه‌یری دوا‌رپۆژ ناکات، ئه‌و به‌لاشه‌ی له دونیایه، وه به‌رووحیش له
دوا‌رپۆژه^{١٤٧}. وه هه‌روه‌ها یه‌حیای کورپی مه‌عاز ئه‌فه‌رمووی: "لیخ‌ۆشبو‌نه‌که‌ی
گونا‌ه ئه‌گرێته‌وه ئه‌ی ئه‌بیّ ره‌زامه‌ندیه‌که‌ی چۆن بیّ؟! وه ره‌زامه‌ندیه‌که‌شی
هیا‌و‌کان ئه‌گرێته‌وه ئه‌ی ئه‌بیّ خ‌ۆشه‌ویستییه‌که‌ی چۆن بیّ؟! وه خ‌ۆشه‌ویستییه‌که‌شی
ژیری سه‌رسام ئه‌کات ئه‌ی ئه‌بیّ دۆستایه‌تییه‌که‌ی چۆن بیّ؟! وه دۆستایه‌تییه‌که‌شی
غه‌یری ئه‌و له بیر ئه‌کات ئه‌ی ئه‌بیّ سۆزه‌که‌ی چۆن بیّ"^{١٤٨}. هه‌ر بۆیه‌ش له
په‌روه‌ردگاری ئه‌پاراپه‌وه ئه‌یفه‌رموو: "په‌روه‌ردگارم دلّیک سزا مه‌ده که‌وا تۆ
خ‌ۆشه‌ویستی ئه‌وی، په‌روه‌ردگارم ئه‌گه‌ر سزام بده‌ی سزای ئه‌و که‌سه‌ت دا‌وه
که‌وا تۆی خ‌ۆش ویستوو، وه ئه‌گه‌ر ریسواشم بکه‌ی ئه‌و که‌سه‌ت ریسوا
کردوو که‌وا تۆی خ‌ۆش ویستوو، وه ئه‌گه‌ر رپیشم لیّ بگری ئه‌وه رپۆت له‌و

^{١٤٦} حلیة الأولیاء (ب/١٠/٧). دانهر

^{١٤٧} إحياء علوم الدین (ب/٤/٢٩٦).

^{١٤٨} هه‌مان سه‌رچا‌وه‌ی پيشوو.

كەسە ناوہ كەوا تۆى خۆش ويستووہ^{۱۴۹}. سەمنون ئەفەر مووی: "خۆشەويستی پاكى دۆستايەتيە لەگەڵ بەردەوامى زىكر كرد، لەبەر ئەوہى گەر كەسيك شتيكى خۆش بووى ئەوہ زۆر يادى ئەكات"^{۱۵۰}، وە سەبارەت بە خۆشەويستيش پرسیار لە شېخ جونەيدى بەغدادى كرا، ئەويش فەر مووی: "چونە ژوورەوہى سيفاتى خۆشويستراوہ لەبرى سيفاتى خۆشەويست"، واتە: زال بوونى زىكرو يادو سيفات و ناوہ كانى خۆشويستراوہ لەسەر دللى خۆشەويست ھەتاوہ كوو ئەوہى بەسەريدا زال پى تەنيا ئەمە ئەبى، وە ھەست و نەستە كانى ئەوہى كە زال پى بە زۆرى تەنيا بەھۆى ئەمەوہ ئەبى، ئيتز لەمەوہ ئەبیتە ھەست و نەستە كانى ئەو لەبرى ھەست و نەستە كانى بە سيفاتى نەفسى خۆى، وە ئەشكرى مانايەكى لەمە مەزنتز لە خۆ ھەلبگرى: سيفاتە زەمكراوہ كانى خۆشەويست ئەگۆرى - ئەوانەى كە ھاوشان و جيگای رەزامەندى سيفاتە كانى خۆش ويستراو نى، بە سيفاتە ستايش كراوہ كان ئەوانەى كە جيگای رەزامەندى ئەون^{۱۵۱}.

"بەللى خۆشەويستان": ئەمە خۆشەويستی موسلمانە بو موسلمان لە پىناو خواى گەورە، ئەى ئەبى خۆشەويستی موسلمان بو خۆشەويستەكەى (كە پىغەمبەرى خوايە) چۆن بى لە پىناو خواى گەورە، جا لەسەر موسلمان پىويستە پاريزگارى لە سوننەتە شەرىعيە كان بكات، بگرە لە نزيكخەرەوہ بە دەستھاتووہ كەش بەھۆى (صەلات و سەلام) لەسەر پىغەمبەرى خۆشەويست،

^{۱۴۹} الملح في تاريخ التصوف الإسلامي (ل ۵۴) هي ثبو نصر عبد الله كوري عهلى سراج (و ۳۸۷هـ). دانەر

^{۱۵۰} ھەمان سەرچاوەى پيشوو (ل ۵۲_۵۳).

^{۱۵۱} جەنابى شېخ عەباس ئەو چەند وتە پيرزانی سەرەوہى لەم كتيبە نەقل كردووہ (مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين) (ب ۱۴/۳) هي محمدى كوري ثبو بەكرى كوري ئەيوى سەد شمس الدين ثيبين ولقەيى جەوزى (و ۷۵۱هـ).

درودو سلاو لهسه ر خوی و خانهواده کهی و هاوه له بهر پیره کانی بی، "چونکه
 خوشه ویستی و رپزلینان و به گه وره زانی نی ئه و واجیبکی شه رعیه"، ههروه کوه
 خوی گه وره نه فه رموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾^{۱۵۲} لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا^{۱۵۳}، واته: (ئه ی محمد ﷺ!)
 ئیمه تۆمان ناردوه بو ئه وه ی پی به شایهت لهسه ر گوفتار و کرداری ئوممهت و،
 موژده ی به هه شتیان بده یی ئه گه ر فه رمانبه ردار ی خوا بکه ن و، له سزای خویان
 به رسی نی که له رۆزی قیامهتا سزایان ئه دا ئه گه ر گوئی بو شل نه که ن، بو ئه وه ی
 ئیمان به خوا و پیغه مبه ره که ی به یسن و به به یز کردنی ئایینه که ی به هیزی بکه ن و
 قه در و حورمه تی بگرن و قورس ته ماشای بکه ن و به یانی و ئیواره له هه موو
 ناته واوییه ک پاک و خوی، ی رابگرن). وه ئه ده ب کردن له کاتی ناوه یانی ناوی
 پیروزی، وه له کاتی باسی سونه ته داوه کراوه کان و غه یری ئه ویش "ههروه کوه
 خوی گه وره که نه فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾^{۱۵۳}، واته: (بیگومان
 ئه وانه ی که وا ده نگی خویان لای پیغه مبه ری خوا ﷺ نزم ئه که نه وه و به ئه ده به وه
 قسه ئه که ن ئه وانه که خوا دلنی تا قی کردونه ته وه و بو له خوا ترسان ئه شین،
 ئه وانه لیبوردنیان بو هه یه له لایه ن خوا وه پاداشتی گه وره یان به نسیب ئه یی).
 "هه ر بویه ش کاتی ئیمامی مالیک باسی پیغه مبه ری بکر دایه ز ئه وه ره نگی ئه گو ر او
 لار ئه بوویه وه، وه ئیمامی جه عفهری کوری محمدی صادق ئه گه ر باسی پیغه مبه ری

^{۱۵۲} سورة الفتح آية ۸ - ۹.

^{۱۵۳} سورة الحجرات آية ۳.

له لا بکرایه ﷺ ئەوێه رهنگی زەرد هەلئەگەر^{١٥٤}، وە عبد الرحمنی کورپی قاسمی کورپی خالیدی کورپی جەنادە - کە هاوێلی ئیمام مالیک بوو- هەر وە کوو ئیمامی بدر الدینی کورپی جەماعەیی کینانی لە کتیبە بە نرخە کەیی "تذکرە السامع والمتکلم فی أدب العالم والمتعلم" باسی کردوو و ئەفەر مووی: "کاتی باسی پیغمبەری خوای ئە کرد زمانی لە نیۆ دەمیا وشک ئەبوو لەبەر هەیبەت و گەورەیی پیغمبەری خوای ﷺ، وە لە ئەبو عەمری شەیبانیەو گێردراو تەو کەوا فەر موویەتی: "ماوێ سالتیک لە لای ئیبن و مەسعود دائەنیشتم ئەئ ئەفەر مووی پیغمبەری خواز ئەفەر مووی ئیلا لە ترسان تیک ئەچوو و ئەیگوت: ئا بەو شیۆه یە یاخود وێه ئەوێه یاخود نزیک لەو^{١٥٥}.

^{١٥٤} بروانە: (سبیل الهدی والرشاد فی سیرة خیر العباد) (ب/١١/٤٤٠). هی محمدی کورپی یوسفی صالحی شامی (٥٩٤٢هـ). دانەر

^{١٥٥} بروانە: (تذکرە السامع والمتکلم فی أدب العالم والمتعلم) (ل/١٤) هی ئەبو عبد الله بدر الدین محمدی کورپی شیراهییمی کورپی سعد الله کورپی ئیبن و جەماعەیی کینانی (٥٧٣٣هـ). دانەر

گهوره یی خوشویستی سهروه رمان

وه یه کینک له پایه کانی مهزنیتی خوشهویستی بو پیغهمبهری پاریزراوی مهزن (صلی الله علیه وسلم) نهو فهرموده به کهوا نههمه دو بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه له نههسی کوری مالیک (رهزای خوی لی بی) (أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَتَى السَّاعَةُ؟ فَقَالَ: "مَا أَعَدَدْتُ لَهَا؟" فَقَالَ: مَا أَعَدَدْتُ لَهَا مِنْ كَثِيرِ صَلَاةٍ وَلَا صَوْمٍ وَلَا صَدَقَةٍ إِلَّا أَنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَقَالَ: "أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ"، قَالَ أَنَسُ: "فَمَا فَرِحْنَا بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَرِحًا أَشَدَّ مِنْ قَوْلِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - "فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ" ^{۱۵۶}. واته: نههس نههه رموی: پیاوئک پرساری له پیغهمبهری خوا کرد - صلی الله علیه وسلم - گوتی: کهی قیامت ههلههستی؟ نهویش فهرمووی: "چیت ناماده کردوه بوئی؟" پیاوکهش گوتی: "شتیکی وا زورم له نوئزو رۆژوو بهخشین بو ناماده نه کردوه ئیللا نهوه نه بی که خواو پیغهمبهره کهیم خوش نهوی - صلی الله علیه وسلم - "حهز ره تیش فهرمووی: "تۆ له گهل نهو کهسه دای کهوا خوشت نهوی"، جا نههس نههه رموی: "له دوا ئیسلامه وه له وه دلخوش تر نه بوینه نهویش به دلخوشی نهو وتهیه پیغهمبهری خوا - صلی الله علیه وسلم - "تۆ له گهل نهو کهسهی کهوا خوشت نهوی". سهیری تیگهیشتنی هاوهل بکه له وتهی دلخوش نه بوینه، واته: تیکرای خانه وادهی پیغهمبهرو هاوهلان، به دینی پیروزی خوی گهوره وه کوو دلخوش بوونمان بهو خوشهویستییهی له بو خواو پیغهمبهره کهی - صلی الله علیه وسلم.

^{۱۵۶} صحیححه. بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۶۱۷۱) کتاب الأدب - باب علامه حب الله عز وجل. وه موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ۲۶۳۹) کتاب البر والصلة والآداب - باب المرء مع من أحب. وه نههمه د له (مسند أحمد) (ب ۲۰/۴۰۵/ژ ۱۳۱۶۷). دانهر

ھۆکارەکانى بە دەستھېئانى خۆشەويستى

عەللامەى ئېين ولقەيم ئەفەرمووى: ھۆکارەکانى بە دەستھېئانى خۆشەويستى،
وہ ئەوانەى کەوا پېويست ئەکەن بۆى بریتبە لە ۱۰ ھۆکار:-

یەکەمیان: خويندەنەوى قورئانى پېرۆز بە بیر لی کردنەوہ، وہ تېگەيشتن لە
ماناکانى، وہ مەبەست پى چيەتى، وہ کوو بیر لی کردنەوہى ئەو کتیبەى کەوا
بەندە لەبەرى ئەکات و رووونى ئەکاتەوہ، بۆئەوہى لە مەبەستى خاوەنەکەى تى
بگات.

دووەم: نزيك بوونەوہ لە خواى گەورە بە سوننەتەکان لە دواى واجبەکان،
لەبەرئەوہى ئەيگەيئیتتە پلەى خۆشەويستى يەتى لە دواى خۆشەويستى.

سێھەم: بەردەوام زیکرو يد کردنى لە ھەموو حالەتەکان، بە زوبان و بەدل،
بەکردەوہو بە حال، جا پشكى لەو خۆشەويستبە بە ئەندازەى پشکەکەيەتى لە
زیکرەکە.

چوارەم: خۆنەويستى خۆشەويستبەکەى بەسەر خۆشەويستبەکەت لە کاتى
زالبوونى ھەواو ئارەزوو، وہ بەرزبوونەوہ بۆ لوتکەى خۆشەويستبەکەى، ئەگەر
چى بەرز بوونەوہ کەش گران بى.

پنجەم: خويندەنەوى دل بۆ ناوو سيفانەکانى، وہ پروانينان و ناسينان، وہ
وہرچەرخانى لە بيستانى ئەو ناسينەو دەرختنەکانى، جا ھەر کەسيك خواى
گەورە بناسى بە ھوى ناوو سيفات و کردەوہکانى: ئەوہ بيگومان خۆشى ئەوى.

شه‌شه‌م: روانینی چاکهو به‌خشش و نيعمه‌ته‌کانی نه‌وه، وه نيعمه‌ته‌کانی ژووره‌وه و ده‌ره‌وه، له‌به‌ره‌وه‌ی بانگه‌یشتکه‌ره بو خو‌شه‌ويستی نه‌و.

حه‌وته‌م: نه‌مه له هه‌موویان عه‌جایب تره، نه‌ويش شکانه‌وه‌ی دلّه به هه‌موویه‌تی خو‌ی له‌به‌رده‌می خوی گه‌وره، ئا لیره‌دا هه‌چ گوزارشتیک ده‌رباره‌ی نه‌و مانایه نیه جگه له ناوه‌کان و ده‌سته‌واژه‌کان نه‌بی.

هه‌شته‌م: خه‌لوه‌ت و خو‌ ته‌نیا کردنه‌وه له‌گه‌لّی له کاتی دابه‌زینی په‌روه‌دگارێتی، بو مونا‌جات کردن و خو‌یندنه‌وه‌ی وته‌ی، وه به دل‌ راوه‌ستان و نه‌ده‌ب کردن به‌هۆی ئادابی به‌ندایه‌تی له‌به‌ره‌ ده‌می، پاشان کو‌تایی به‌وه به‌یترێ به‌هۆی داوای لی خو‌ش بوون و ته‌وبه‌ کردن^{۱۵۷}.

^{۱۵۷} عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: (يُنزَلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأُغْفِرُ لَهُ). له نه‌بو هوریره‌وه رپوایه‌ت کراوه که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رموویه‌تی: (له‌سی‌ یه‌کی کو‌تایی هه‌موو شه‌وه‌ی‌کدا په‌روه‌دگارمان (دانه‌به‌زی) بو ئاسمانی دونیاو نه‌فه‌رموویت: کی لیم نه‌پارێته‌وه تا وه‌لامی بده‌مه‌وه، کی داوام لی ده‌کات تا پیتی ببه‌خشم، کی داوای لی خو‌ش بووم لی ته‌کات تا لی خو‌ش بم). سه‌حیحه . بوخاری (ژ ۱۱۴۵) وه موسلم (ژ ۷۵۸) وه غه‌یری ته‌مانه‌ش رپوایه‌تیان کردووه.

نه‌م فه‌رمووده‌یه یه‌کیکه له‌و فه‌رموودانه‌ی که باسی سیفاتی خوی گه‌وره ته‌کات، جا بو‌ چوون و رای دوو مه‌زه‌بی له‌سه‌ره که زۆر به‌ناوبانگه لای زانسته‌خوازان.

مه‌زه‌بی یه‌که‌م: مه‌زه‌بی سه‌له‌فی سالح و غه‌یری ته‌وانه‌ن که ته‌فه‌رموون: به‌سه‌ریدا تیده‌په‌ری هه‌روه‌کوو چۆن هاتووه بی نه‌وه‌ی واتایه‌کی تری بو دابنه‌ریت یاخود سیفه‌ته‌که په‌ک بخریت، وه ته‌رکی قسه‌کردن ته‌کریت تیبیدا له‌و و له‌وینه‌ی نه‌ويش که له قورئان و فه‌رمووده‌دا هاتووه له‌گه‌ل ئیمان هینانیش پیتی، وه پاک راگرتنی په‌روه‌دگاریش له‌وه‌ی بشو‌به‌یتریت به‌سیفاتی لاشه‌کان، ئیتر پروامان پیتی هه‌بیته‌ت و به‌بی چۆنیه‌تی و لی کو‌لینه‌وه لیتی.

نۆبەم: دانیشتن له مه جلیسی کهسه خۆشهویسته راستگۆیه کان، وه چینهوه بهروبوومی وته پاکه کانیاں ههروه کوو چۆن بهروبوومه پاکه کان ههلهته بژیڤی، وه گوفتاریش ناکات مه گهر پیوستیه کی قسه کردن بیته کایه وه، وه ئەزانی کهوا ئەو قسه کردنه زیاد کردنی حالی تۆی تێدایه، وه سوودی غهیری تۆیشی تێدایه.

دهبهم: دوور کهوتنه وه له ههموو هۆکارێک که ئەکهوتنه نیوان دل و نیوان خوای گهوره عَزَّ وَجَلَّ.

- جا یه کێک له هۆکاره کانی ئەو دهیهمه: گهیشنی خۆش ویستراوه بۆ جینگا کانی خۆشهویستی، وه ئەچنه ژووره وه بۆ لای خۆشهویستی، جا بۆ دهست خستنی ههموو ئەمانه دوو شته: ئامادهیی رۆحه بۆ ئەم کاره، وه کرانه وهی چاوی بیناییه. تهوفیق و یارمهتیش ههر به خوا وهیه^{۱۵۸}.

مه زهههیی دوهم: قسهی کۆمهڵێک له زانا مۆته که لایمینه کان و غهیری نهوانن که نه فهرموون: بهرزبوونه وه دابهزین له سیفاتی لاشه و جیسمه کانه، خوای گهورهش (ﷺ) پاک و بێ گهرده له سیفهتی لاشه و بهرزبوونه وه دابهزین، جا له سهر نه وه ده کری و اتاکه ی دابهزینی سۆزو میهربانی خوای گهوره بیت (ﷺ) وه نزیکه ئەم له بنده کانی، وه رووکردنه نه که سانه بێ که لهو شه هه دا ئەپارینه وه بۆ ئەوهی له سۆزو میهربانی خوا بێ بهش نه بن.

جا رینگای کهسه به ته قواکانی سه له فی سالح به پاک راگرتنی خودایه (ﷺ) له وهی که به روو کهش دیاره له قورئان و فهرمووده، وه مه بهست به واتای روو کهشی شته کهش هه واله ی زانستی خوا بکریت ههر بهو جۆرهش دینی ئەو کهسه سه لامهت ته بیت (ئیمامی شافعی (ره زای خوای لی بی) ته فهرمووت: "ههر که سیکی رینگا بگری بۆ ناسینی پهروه ردگاری له وه وه کۆتایی به بوونیکی هینا که فیکرو خه یالی به وه وه کۆتایی پی بێ نێ، ئەوه که سیکی پی کچووینه ره (موشه ببیهیه). وه نه گهر دلشی بۆ لای نه بوونیکی پروت ئۆقره ی گرت نه وه که سیکی په کخه ره (موعه طیلیه). وه نه گهر دلێ به بوونیکی ئۆقره ی گرت، وه دانی به بێ دهسه لاتی خۆیشی نا له درک پی کردنی ئەوه که سیکی یه کتا په رسته. بۆیه ناگاداره!! دانهر

^{۱۵۸} (مدارج السالکین) (ب/۳/۱۸-۱۹). دانهر

شیخ ئینو لقیم دووباره ئەفەرمووی: "دانیشتن لە گەل کەسی عاریف بانگهێشت ئەکات لە شەش شتەوه بۆ شەش شت: لە گومانەوه بۆ یەقین، لە رپوو پاماییهوه بۆ نیەت پاک، لە بی ئاگاییهوه بۆ زیکر کردن، لە ویستی دنیا بۆ ویستی دوارۆژ، لە خۆبه گەوره زانیهوه بۆ خۆبه کەم گرتن، لە خرابی رازو ویستهوه بۆ ئامۆژگاری کردن" ۱۵۹.

گەوره کان ئەفەرموون: "نیشانهی خۆشبهختی سی شتە: دەست گرتن به سوننەتی رەهبەری هەلبژێردراو، وه هاوه لایەتی کردنیش لە گەل ئەولیا چاکەکان، وه شەرم کردنیش لە پاشای زال و کاربه دەست.

ئیمامی موحاسیبی ئەفەرمووی: "خۆشهویستی ئەو سی شتە لە گەلدا نەبی پێی ناگوتری خۆشهویستی بۆ خوا - یە کەم: خۆشهویستی ئیمانداران فی لە پیناو خوای گەوره، نیشانهی ئەوهش خۆپاراستنە لە ئەزیزەتدانیان، وه هەروها وه دەستخستنی سوود بۆیان. دووهم: خۆشهویستی پیغمبەر ﷺ لە پیناو خوای گەوره (واتە: پیغمبەرت خۆش بووی لەبەر فەرمانی خوای گەوره به خۆشویستی ئەو). وه نیشانهی ئەوهش شوینکەوتنی سوننەتی ئەوه، خوای گەوره ئەفەرمووی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ ۱۶۰. واتە: (ئەي محمد ﷺ تۆ پینان بلی ئەگەر ئیوه به راستی خواتان خۆش ئەوی شوین من بکەون، بۆئەوهی خوای گەورهش ئیوهی خۆشووی). سییەم: خۆشهویستی خوای گەوره یه ئەمهش به پیش خستنی گوپرایه لێ به سەر سەرپیچی کردندا، هەروه کوو گوتراوه: یادی بهخشش و ناعمەت خۆشهویستی لە دواي خۆی جی ئەهیلێ.

۱۵۹ هەمان سەرچاوهی پیشور (ب/۳/۳۲۲).

۱۶۰ سورة آل عمران: آية ۳۱

خۆشه‌ویستی سه‌ره‌تاو کۆتایی هه‌یه

وه خۆشه‌ویستیش سه‌ره‌تاو کۆتایی هه‌یه، جا یه که مینیان: خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره‌یه به‌هۆی ده‌سته‌کان {واته: به‌هۆی نیعمه‌ته‌کان و به‌خششه‌کان}، ئین و مه‌سه‌ود ئه‌فه‌رمووی: (جُبِلَتْ الْقُلُوبُ عَلَى حُبِّ مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْهَا)^{١٦١} سروشت و

^{١٦١} زه‌عیفه. ئین و حیبان له (روضه‌ العقلاء) (ل ٢٥٥). وه ئه‌بو نوعه‌یم له (الحلیة الأولیاء) (ب/٤/١٢١). وه ئین و عه‌دی له (الکامل فی الضعفاء) (ب/٢/٧٠١) وه خه‌تیبی به‌غدادی له (تاریخ بغداد) (ب/٤/٢٧٧ - ب/١١/٩٤). وه ئینو ئه‌عربی له (المعجم الشیوخ) (ب/١/١٥٢/١٩١٣) طبعه‌ دار الکتب العلمیه. وه قوزاعی له (مسند الشهاب) (ب/١/٣٥١ - ب/٢/٤٩). وه ئه‌بو موسای مه‌ده‌نی له (جزء من أدرکه الخلال من أصحاب ابن مندة) (ل ١٥٠). هه‌موویان له ئیسماعیلی کوری ئه‌بان ئه‌ویش له ئه‌عمه‌شه‌وه ئه‌ویش له خه‌یسه‌مه‌وه ئه‌ویش له ئین و مه‌سه‌ود وه به‌ مه‌رفوعی رېوایه‌تیاں کردوه. ئه‌بو نوعه‌یم ئه‌فه‌رمووی: "فه‌رموده‌یه‌کی غه‌ریبه‌ نه‌مان نوسیوه‌ته‌وه ته‌نیا له‌و رینگایه‌وه نه‌بی"، وه حافیزی سه‌خاوی و مه‌نناوی و ئه‌لبانیش هه‌ر دوو رینگای مه‌رفوع و مه‌قوقفه‌کیان به‌ هه‌لبه‌ستراو داناوه، وه ئه‌لبانی ئه‌فه‌رمووی: "ئه‌و ئسماعیله ئه‌محمد له‌باره‌یه‌وه ئه‌فه‌رمووی: فه‌رموده‌ی هه‌لبه‌ستراو له‌ فیظرو غه‌یری ئه‌ویش نه‌گه‌یتره‌وه، بۆیه ئیمه‌ش وازمان لێ هیتاوه"، وه ئین و حیبانیش ئه‌فه‌رمووی: "فه‌رموده‌ی هه‌لبه‌ست له‌ که‌سه‌ متمانه‌پێکراوه‌کان"، وه مه‌نناویش له‌ کتیبی (لسان المیزان) نه‌قلی کردوه که‌وا ئه‌زدی ئه‌فه‌رمووی: "کوفیه‌کی لاره، ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ باتله، وه ئین و حیبان ئه‌فه‌رمووی: "فه‌رموده‌ی هه‌لبه‌ست، وه مه‌نناوی ئه‌فه‌رمووی: "به‌ ده‌ست و خه‌تی ئین و عبده‌ الهادی له (تذکره) که‌می که‌ موهه‌ننه‌ه ئه‌فه‌رمووی: پرسیارم له ئه‌محمد و یه‌حیا کرد ده‌رباره‌ی ئه‌و فه‌رموده‌یه، ئه‌وانیش گوتیان: "هیچ بنه‌مایه‌کی نه‌یه هه‌لبه‌ستراوه"، بڕوانه: (مقاصد الحسنه) (ل ٢٠٢/٣٦٤) طبعه‌ دار الکتب العلمیه. وه (سلسله‌ الأحادیث الضعیفه) (ب/٢/٦٥/٦٠٠). حافیزی سیوتی ئه‌فه‌رمووی: "به‌یه‌قی به‌صه‌حیحی داناوه له ئین و مه‌سه‌وده‌وه، به‌لام سیوتی به‌ زه‌عیفی داناوه. بڕوانه: (فیض القدر لشرح الجامع الصغیر) (ب/٣/٣٤٤/٣٥٨٠) طبعه‌ دار المعرفه. حافیزی عیجلی له‌ کتیبی متمانه‌پێکراوه‌کان هیناویه‌تی به‌لام ئه‌فه‌رمووی: "ئیسماعیلی کوری ئه‌بانی غه‌نه‌وی کوفی فه‌رموده‌ی زه‌عیفه، له ئین و ئه‌بی خالید و عوروه‌ی کوری هیشامه‌وه فه‌رموده‌ی نه‌گه‌یتره‌وه، وه پیتی گه‌یشتووین به‌لام هیچ فه‌رموده‌یه‌که‌مان له‌وه‌وه نه‌نوسیوه". بڕوانه: (کتاب الثقات) (ل ٦٣/٨٢). حافیزی ئین و حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی ئه‌فه‌رمووی: "فه‌رموده‌ی واز لێ هیتراوه‌وه هه‌لبه‌ستراوی دراوته‌ پال، له‌ چینی نۆیه‌مه‌وه له‌ سالی ٢١٠ کۆچی وه‌فاتی کردوه. بڕوانه: (تقریب التهذیب) (ل ١٣٥/٤١٥) طبعه‌ دار العاصمه. وه ته‌واوکه‌ری فه‌رموده‌که‌ش (وَبُغْضُ مَنْ أَسَاءَ إِلَيْهَا)، واته: به‌هۆی کینه‌و بوغزه‌وه‌ش نا‌ره‌حه‌ت و بی‌ ئارام نه‌بی به‌رامبه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که‌وا خراپه‌ی به‌رامبه‌ر ته‌که‌ن. وه‌رگه‌یتر

خيلقه تي دل له سهر خوشهويستی ئهو كهسانه ئارام نه گريت و نه حهسه ستهوه كهوا چاكه ي بهرام بهر نه كهن" وه بهر ز ترينيان: خوشهويستی له بهر واجبوني حهقي خواي گهوره. عهلي كوري فوزه ي ليش نه فهر مووي: "بيگومان خواي گهوره خوشهويستی له بهر نهوهي خوايه". پياويك به ئيمامي تاوسي گوت: "ئاموژگاريم كه، نهويش فهر مووي: "ئاموژگاريت نه كه م خواي گهوره ت خوش بووي به جوړي ك كهوا هيچ له لات هينده خوشهويستر نه بي لهو، وه ليشي بترسي به نه اندازه يه كه كهوا ترسناك ترين شت به لاي تووه ههر نهو بي، وه هيووا بكه له خواي گهوره به هيووا يه كهوا له نيوان خوت و ترسه كه ده هاتوو بيت، وه نهوهي بو خوت بيت خوشه بو خه لكيشت بي خوش بي".

گهوره يي و مهزني تي له شهر مهويه، وه شهر ميش وه كوو شوين پينگه ي سهر وايه بو جهسته، كهوا له خاوه نه كه ي نه كات پيوستي به ههر دوو كيان بيت، جا نه گهر بهنده له پهروهر دگاري ترسا نهوهي گهوره ي نه كا. وه گهوره ترين شهر ميش، چاوديري كردنه بو خواي گهوره.

چاوديري كردن له شتدايه: چاوديري خواي گهوره له گوپرايه لي كردني بههوي كرده وه، وه چاوديري خواي گهوره له سهريچي كردني به واز لي هيناني، وه چاوديري كردني خواي گهوره له غهم و نهنديشه، له بهر فهرمايشتي پيغمبر ﷺ ((أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَرَاهُ، فَإِنَّهُ يَرَاكَ))^{١٦٢} بوخاري و

^{١٦٢} بوخاري له (صحيح البخاري) (ژ ٥) كتاب الايمان. باب سؤال جبريل النبي ٥ عن الايمان والاسلام والاحسان. وه موسليم له (صحيح المسلم) (ژ ٥) كتاب الايمان. باب بيان عن الايمان والاسلام والاحسان. له عومهري كوري خه تته بهوه ريوايه تيان كرده وه. دانهر

موسلیم کۆکن له سه‌ری. واته: خوای گه‌وره به‌جۆری بپه‌رسی که‌وا وه‌ک بلیی
ئه‌و بیینی، وه‌ بیگومان ئه‌ گه‌ر تۆش ئه‌و نه‌بیینی ئه‌و تۆ ئه‌بیینی.

وه‌ چاودیری کردنی دل بۆ خوای گه‌وره ماندوو بوون و نازار چه‌شتنه‌که‌ی
زۆر زیاتره له ماندوو بوون و نازار چه‌شتنی شه‌و نوێژوو و رۆژی گرتن و مال
به‌خشین له پیناوی ئه‌ودا.

هه‌روه‌کوو گێڤدراوه‌ته‌وه له گه‌وره‌مان عه‌لی کورپی ئه‌بو تالب (سه‌لامی
خوای له‌سه‌ر بییت) که ئه‌فه‌رمووی: "إِنَّ لِلَّهِ فِي أَرْضِهِ آيَةً، وَإِنَّ مِنْ آيَاتِهِ فِيهَا
الْقُلُوبُ، فَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا إِلَّا مَا صُفِّي وَصَلَّبَ وَرَقَّ"^{١٦٣} بیگومان خوای گه‌وره له
زه‌وی خۆیدا ده‌فه‌رو قایی هه‌یه، جا به‌کیک له ده‌فه‌ره‌کانی له دله‌کاندایه، هه‌یچ
شتیک وهرناگریت ته‌نیا ئه‌وه نه‌بیی که پالفته کرابی، وه پته‌و ئه‌بیی و نه‌رمیش ئه‌بیی.

- مانای وایه دل پالفته بکریت و خاوین بکریته‌وه، ئه‌مه‌ش به شوین که‌وتنی
فه‌رمانه‌کانی و قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی، وه له رووانینی راستگۆیانه‌و سۆز نواندندا، وه
خاوینی بکاته‌وه بۆ پیغه‌مه‌به‌ری خوا ئه‌مه‌ش به رازی بوونی ئه‌وه‌ی که‌وا هه‌یناویه‌تی
له رازو و ته‌و کرداردا، وه خاوینی بکاته‌وه بۆ ئیمانداران ئه‌مه‌ش به ده‌ست
هه‌لگرتن له ئه‌زه‌به‌تندانیا و گه‌یانندی سوودو قازانج بۆیان.

- وه هه‌رچی مانای (صلب)یه: ئه‌وه به‌هه‌یزبووه له دانانی سنوره‌کان بۆ
خوای گه‌وره، وه له فه‌رمان کردن به چاکه‌و رپگه‌ری کردن له خراپه، وه
هه‌روه‌ها وته‌ی (رَقَّ) دوو رووی هه‌یه: نه‌رمه له گریاندا (واته: خه‌یرایه بۆ فرمیسک

^{١٦٣} نیمامی نه‌حه‌د له کتیبی (الزهد) (٣٨٤ل) پیاویه‌تی کردووه، وه وینه‌ی ئه‌و وته‌یه‌ش به‌رزکراوه‌ته‌وه بۆ
پیغه‌مه‌به‌ره که‌وا فه‌رموویه‌تی: (.....) بڕوانه فه‌رمووده‌که له لاپه‌ره (١٢) ئه‌و کتیبه. دانهر

رېژتن)، و ه نهرمه له سۆز نواندندا، و ه تەو فېقېش هەر له خوا وه، و ه به سه بۆ ئېمه و چا کترين پشت بې به ستر او ه^{١٦٤}.

و ه نه شگوتري: پاکترينان بۆ خوا له کاتي چاوديري کردنايه، و ه پته وترييان له ديني خواي گه وره له کاتي گوفتار کردنايه، و ه نهرمترينيشيان له سهر برايان له کاتي هاوه لايه تي کردنايه.

و ه ههرچي شوينه واري خو شه ويستي و به رو بوومه که به تي نه وه پېنجن: تامه زرۆي هۆگري و نزيکی و په يوه ندي و خو شه ويستي خواي گه وره يه بۆ به نده، جا تامه زرۆي نه وه گوتوبانه: زال بووني خو شه ويستيه له مه قامي چيز و ه رگرتن. و ه نه شگوتري: تامه زرۆي ئاگريکی داگير ساوي خواي گه وره يه له نووري به لا کاني بۆ دوسته کاني، ئيتز دايئه گيرسيڻ له دلي نه وليا کاني هه تاوه کوو نه و نه نديشانه بسووتيني که له دلّه کانياندا بووني هه يه، و ه نه و ويست و رېگرو پيوستيانه ش بسووتيني، ئيتز له وه وه بېته پوخته ي نه صفياي خوي^{١٦٥}.

و ه تامه زرۆيش سي پايه ي هه يه:—

پايه ي به کهم: تامه زرۆي بۆ به هه شت، نه مه ش به خشيشيکی جيگا حه وان وه يه به ميه ره باني خواي رېژدار - جَلَّ جَلَالُهُ، وَعَمَّ فَضْلُهُ وَتَوَالُهُ.

^{١٦٤} نه مه کۆتا وته ي حارسي مه حاسبي بوو، بروانه: (رساله المسترشدين) (١٧٩١-١٨٣) هي ته بو عبد الله حارسي کوري نه سه دي مه حاسبي (١٣٤٣هـ). دانهر

^{١٦٥} ناوي نه صفيا له (صفي) وه هاتوه: واته: پالته ي کردو خاوتيني کرده وه، کۆکه ي (أصفي) به، وه کوو ده گوتري: صفي من کل شي و، واته: هه لېژدراو و پوون و جياکراوه له هه موو شتيک، جا که نه گوتري: نه صفياي خوا واته که سيکی پاک و خاوتين و هه لېژدراوي خواي گه وره يه، والله اعلم. وه رگير

پایه‌ی دووهم: تامه‌زرۆی بو گه‌یشتنه ره‌زامه‌ندیه‌که‌ی، پاکی و بی‌گه‌ردی بو
 نه‌و، جا هه‌ر نه‌مه‌ش داوای به‌نده ئیمانداره‌کانیه‌تی، وه نه‌مه‌ش له‌ پرۆ به‌خشین و
 فره‌ی نه‌وینییه‌تی - پاکی و بی‌گه‌ردی بو نه‌و زاته‌ی که‌ جگه‌ له‌و خواجه‌کی تر نه‌.

پایه‌ی سییه‌م: تامه‌زرۆی بو بینین و سه‌یر کردنی، نه‌مه‌ش له‌ زیاده‌ میه‌ره‌بانی
 زاتی خو‌یه‌تی، وه مه‌زنی خو‌ده‌رخستنه‌کانیه‌تی - پایه‌داری و به‌ره‌که‌تداری و
 گه‌وره‌ی و پرۆزی هه‌ر بو نه‌وه، جا نه‌مه‌ ئاوات و پشکی دۆست و
 نه‌صفیا‌کانیه‌تی، هه‌ر بو‌یه‌ش پی‌غه‌مه‌ره‌مان ﷺ نه‌پارایه‌وه‌و نه‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَكَدَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ،
 وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ))^{١٦٦}، واته: په‌روه‌ردگارمان داوای رازیوونت لی نه‌که‌م له
 داوای هاتنی قه‌زاو قه‌ده‌روه‌وه، وه داوای خو‌شی و دل‌رفینی ژبانت لی نه‌که‌م له
 داوای مردنه‌وه، وه داوای چیژ وه‌رگرتنی سه‌یرکردن بو زاتی تو نه‌که‌م، وه داوای
 تامه‌زرۆی گه‌یشتنی تو نه‌که‌م.

وه یه‌کی‌کی تر له‌ نزا‌کانی خو‌شه‌ویستی مه‌زن ﷺ نه‌وه‌یه که‌ نه‌یفه‌رموو: ((إِذَا
 قَرَّتْ أَعْيُنُ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ دُنْيَاهُمْ، فَأَقِرْ عَيْنِي بِكَ، وَأَقِرْ عَيْنِي بِلَدَائِدِ أُنْسِكَ،

^{١٦٦} صحیح‌ه. نیمامی نه‌حمه‌د له (مسند أحمد) (ب/٣٥٠/٥٢٠/٢١٦٦٦). وه نه‌سائی له (سنن
 النسائی) (١٣٠٦) کتاب السه‌و- هی نه‌بو عبد الرحمن نه‌حمه‌دی کوری شو‌عه‌یی کوری عه‌لی خو‌راسانی
 نه‌سائی (٣٠٣هـ). وه حاکم له (مستدرک حاکم) (ب/١/٦٩٧/١٩٠٠) ریوایه‌تبیان کردوه. دانهر / منیش
 نه‌لیم: حاکم به‌ صحیحی داناوه‌و زه‌ه‌بیش موافقه‌ له‌سه‌ری بروانه: (مستدرک حاکم مع تلخیص
 الذهبی) (ب/١/٥٢٤) کتاب الدعاء - دعاء عمار بن یاسر. مطبعة مجلس دائرة المعارف النظامیة. وه
 نیمامی نه‌لبانیش نه‌فه‌رمووی: "سه‌نه‌ده‌که‌ی جه‌ییده"، بروانه: (تخریج مشکاة
 المصابیح) (ب/١/٧٦٩/٢٤٩٧) طبعه‌ المكتبة الإسلامیة

وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ^{١٦٧}، واته: پهروهردگار، نه گهر دونيا ويسته كان چاوه كانيان شادو كامهرانه به دونياكهيان، نهوه چاوي منيش شادومان بکه به خوټ، وه چاوي من شادومان بکه به چيژه کاني هوگري خوټ و تامه زروبي دیداری خوټ.

^{١٦٧} ودهکوو نهوه دهقهی سهرهوه له سهرچاوه دکان نم دوزیه وه که وتهی پیغهمبهری خوا بی ﷺ، نهوه دهقهی سهرهوه به تهواوه تهی گوره مان نه محمدی ریفاعی له کتیبه کهی خوټی هیناویه تهی وداویه ته پال پیغهمبهری خوا ﷺ به بی نهوهی سنده ده کهی باس کردبی، بروانه: (حالة أهل الحقيقة مع الله تعالى) (ل/١٦٤) طبعه دار الکتب العلمیه. به لام پیغهمبهری خوا ﷺ نهوه نزایه ی کردوه: (اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ الْأَشْيَاءِ إِلَيَّ، وَاجْعَلْ خَوْفَكَ أَخْوَفَ الْأَشْيَاءِ إِلَيَّ، وَأَقْطَعْ عَنِّي حَاجَاتِ الدُّنْيَا بِالشُّوقِ إِلَيَّ لِقَائِكَ، وَإِذَا أَفْرَزْتَ أَعْيُنَ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ دُنْيَاهُمْ فَأَقِرَّ عَيْنِي مِنْ عِبَادَتِكَ)، واته: پهروهردگارمان وا بکه کهوا خوټه ویستی تو خوټه ویستری شت بی له لای من، وه وابکه کهوا ترسی خوټت به ترستری شت بی له لای من، وه به هوټی تامه زروبی و تاسمه ندی دیداری خوټ پیویستی کانی دونیام بیچرینه، وه نه گهر شادومانیت خسته نیو چاوانی دونیا ویستان بو دونیاکهيان نهوه چاوه کانی من شادومان بکه به هوټی په رسته کانی خوټه وه. نهوه ریوایه ته نهوه نوعه یم له (الحلیة الأولیاء) (ب/٨/٢٨٢) له هه یسه می کوری مالیکی طایه وه که نهوه محمدی شامی نه عمایه. وه ده یله می له (مسند الفردوس) (ژ/١٩٦٥) له عبد الله کوری صالحه وه که هاوه لایه ته هه بووه ریوایه تیان کردوه. وه نیامی سه فارینی حنه یلی نه فهرمووی: تبین و نه بی دونیا ریوایه ته ی کردوه، وه فهرمووده یه کی مورسله یسه "، بروانه: (ثلاثیات مسند الإمام أحمد) (ب/١/٦٤٢) طبعه المکتب الإسلامی. حافیزی سیوتی داویه ته پال حوله می و به زه عیفیشی داناوه، وه حافیزی غوماریش نه فهرمووی: هه یسه می کوری مالیک هاوه لای پیغهمبهری نه، وا شایانتر بوو کهوا مه نناوی بیگوتایه فهرمووده یه کی مورسله یاخود موعضه له، تاوه کوو گومان نه بریت که فهرمووده که گه یه تراوه هاوه له (واته: سنده دی فهرمووده که بیچرانی نیوه هاوه لای پیغهمبهریسه). نه لبانیش نه لای: "سنده ده کهی زه عیف و موعضه له". بروانه: (فیض القدر شرح الجامع الصغیر للمناوی) (ب/٢/١٣٨/١٥١٧) طبعه دار الکتبی. وه (المدای لعلل الجامع الصغیر وشرح المناوی) (ب/٢/١٦٧/١٥١٧). (سلسله الأحادیث الضعیفة) (ب/٦/٤٤٨/٢٩٠٣) طبعه مکتبه المعارف. هوگاری زه عیفیه کهش نهوه یه ههروه کوو نه لبانی تاماژدی بی کردوه: ده یله می له نیراهیمی کوری حوسینه وه نهویش له عبد الله کوری صالحه وه نهوه لهو که سه وه که بوی باسکراوه (واته: نه زانراوه کی بوی باس کردوه) نهویش له پیغهمبهری خواوه ﷺ، عبد الله کوری صالح نهوه کاتبی نیامی لیسه، زه عیفیه کی تیدا هیه، وه نیراهیمی کوری حوسه نییش نهوه تبین و دیزیلی که ساتی که ناسراوه به دابه ی عهفان، نه مه یه کی که له حافیزه ناسراوه کان. وه سه باره ت به ریوایه ته که ی نهوه نوعه یه ییش نهوه له ریگه ی عوبادی خه واصله وه نهویش له نهوه به کری کوری نهوه مه ریهمه وه نهویش له هه یسه می کوری مالیکی طایه وه نهویش له خوټه ویست و سهردرامانه وه ریوایه ته ی کردوه. نهوه ریوایه ته ش زه عیفه یاخود ززر

بۆيە ئەو كەسەي كە خوشى ئەوى ئەلئى: ((ئەي چاكتىن هاودەم و ھۆگر، ئەي چاكتىن هاوئل و دانىشتن، خوشبەختى بۆ ئەو كەسەي كە بە تۆو تۆي بەسە، خوايە گيان لە خزمەتتەم لە خزمەتتەم ئەي خوشەويستى دلەكان، لە خزمەتتەم ئەي دلخوشكەرى دلەكان، لە خزمەتتەم لە خزمەتتەم ئەي ھىواي دلەكان، لە خزمەتتەم پەروردگارم بەتۆو سوئند بەتۆ ئەخۆم ھەرگىز بەتۆو لە خۆتم دوورمەخەرەو، و ھەرگىز بەتۆو لە خۆتم پەردەپۆش مەكە))^{۱۶۸}.

دووم: ھۆگر و ھاودەمىتى: ئەمەش زالبوونى دلخوشىيە بۆ نزيكى لە پەروردگار، و كورتكردەنەوى بينىنەكان لە چاودىرى و تەماشاكردنەكانى - جل جلاله، ئىتر ھەر كەسك ھۆگرى خوا بى ئەو پىويستى بە دروستكراوانى خوا نابى، وە دلپەست ئەبى بە ئەھلى دونيا، ھەرۋەكو ئەگوترى خواي گەرە كرد وەحى بۆ داود (عليه السلام): ئەي داود بە خەلكى سەر زەوى بلى من خوشەويستم بۆ ئەو كەسە كە منى خوش ئەوى، وە دانىشتنم بۆ ئەو كەسەي كەوا بۆ من دائەنشى، وە ھاودەم بۆ ئەو كەسەي كەوا ھاودەمى يادى منە، وە ھاوئلەم بۆ ئەو كەسەي كەوا ھاوئلەيتى من ئەكا، وە ھەلبىزىرەم بۆ ئەو كەسەي كەوا من ھەلبىزىرى، وە گوپرايەلم بۆ ئەو كەسەي كەوا گوپرايەلتى من ئەكا، گەر بەندە بە

زەعيفه، لەگەل ئەوئى ھەيسەمى طائى فەرموودەكەي داويەتە پال پىغەمبەرى خوا ﷺ خۆي كەسكى متمانە پىكراو و لە شوئىنكەوتوانە، وە ھەرۋەھا ئەبو بەكرى كورى ئەبو مەپريەمى تىدايە كە (فەرموودەكانى لى تىكەل ئەبو). وە عوباديش ئەو ئىبن و عوبادى خەواصە كە حافىزى عەسقەلانى لەبارەيەو ئەفەرمووى: "كەسكى راستگوئىو وەھمىش ئەكات، ئىبن و حىببانىش ئەفەرمووى شاينە (فەرموودەي) تەرك بكرىت". بەگوئىرەي لىكۆلئىنەو كەي ئىمە ئەو لەفزەي كە جەنابى شىخ عەباس ھىناويەتى فەرموودە نى، بەلكو ئەوئى راست بى خودى نزاكە رستەي ترى بۆ زياد كراو، والله اعلم. وەرگىز

^{۱۶۸} بروانە: (حالة أهل الحقيقة مع الله) (۱۴۱ - ۱۴۲) ھى گەرەمان ئەحمەد رىفاعى (۵۷۸ھ). دانەر

یه قینه وه له دلیه وه بزانی که منی خوش نهوی ئیللا بۆ نه فسی خۆم قه بول کردوو، وه به خوشه ویستیه کیش خوشم نهوی کهوا هیچ کهسی له دروستکراوه کام به پیشی ناکهون، ههر کهسی به راستی داوام بکات نه وه منی دهست نه کهوی، وه ههر کهسی کیش داوای غهیری من بکات منی دهست ناکهوی، نهی خه لکی سهر زهوی واز لهو غروریه تان بینن که یه خه ی ئیهی گرتوو، وه په له بکه ن بۆ ریزو هاوه لایه تی و دانیشتی من، وه هاوده می من بن هاوده متان نهیم و په له ش نه کهم بۆ خوشه ویستی ئیه) ^{۱۶۹}.

دهرباره ی هۆگرو هاوده مه کانه وه باپیره مان عه لی کوری نه بو تالی مورته زا (ره زاو سه لامی خوی له سهر بی) له باره یانه وه نه فهر مووی: "ئه مانه کۆمه له یه کن به هوی فهرمانه وه هیرشیا ن کردوو ته سهر حه قیقه تی فهرمانه که ههر بویه ش تیکلاوی کاکله و رۆحی یه قین بوونه، نهرم بوونه وه له کاتیکا واز لیه پتراره کان به سه ختیان نه زانی، وه هاوده م بوون به وه ی که نه زانه کان خویان لی که نارگیر نه کردو دلین پی خوش نه بوو، هاوه لایه تی دونیا یان کرد به جهسته، رۆحه کانیشیا ن به شوینیکی زۆر به رزا هه لئو اسراوه، ئا ئه مانه خه لیفه و جینشینی خوی گه ورن له سهر زهویه که ی، وه بانگخوازی ش بۆ دینه که ی".

ئهو کهسه ی که ئه م وته جوانه نه فهر مووی دایکی شیر ی بۆ خوا پیدا وه:

الْأُنْسُ بِاللَّهِ لَا يَحْوِيهِ بَطَّالٌ وَلَيْسَ يُدْرِكُهُ بِالْحَوْلِ مُحْتَالٌ
وَالْأَنْسُونَ رِجَالٌ كُلُّهُمْ نَجِبٌ وَكُلُّهُمْ صَفْوَةٌ لِلَّهِ عَمَّالٌ ^{۱۷۰}

^{۱۶۹} هه مان سه رچاوه ی پیشور (ل/۱۸). دانهر

^{۱۷۰} برواته: (احیاء علوم الدین) (ب/۴/۳۴۰). دانهر

واته: هۆگر بوون به خوا پووچی و به تالیتی نایگریتهوه، پهی بی نانا فیلکهر
 بههوی فیلکردنهوه، هاوومهکان پیاون گشتیان رهسهنن، وه ههموشیان
 ههلبژیردراون کریکارن بو خوا.

منیش نه لیم:

يا رُوْحَ رُوْحِي مَنْ لِي سِوَاكَ شَعَفَ الْفُؤَادُ بِسِرِّ هَوَاكَ
 يا طِبِّ قَلْبِي رِضًا بِقَضَاكَ أَنْتَ حَيِّي أَمَلِي لِقِيَاكَ^{١٧١}

واته: ئەهی رۆحی رۆحی کیم ههیه سیوای تو، شهیدایه دلێ بهو سیررهی ههوای
 تو، دلتم بوندار که بهرهزای قهزای خۆت، من شهیداتم زۆر هیوامه لبقای تو.

سییهه: نزیککی ههروه کوو خوای گهوره نهفهرمووی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي
 فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾^{١٧٢}، واته: ئەهی محمدز ههر کاتی بهنده کام دهربارهی من پرساریان
 لیت نهوه من لییانهوه نزیکم. وه نهفهرمووی: ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ
 الْوَرِيدِ﴾ واته: ئیمه له شا ده ماری را لهو نزیکترین. وه نهفهرمووی: ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ
 إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾^{١٧٣}، واته: ئیمه نزیکترین له ئیوه بو ئهوه بهلام نهوهنده
 ههیه ئیوه ئیمه نابینن. وه ههروهها دهربارهی سیفهتی فریشته کانیسی نهفهرمووی:
 ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾^{١٧٤}، واته:

^{١٧١} ئەم شیعره هی خودی جهنابی شیخ عهباسه، بۆیه پیم خۆش بوو ههر به دهقی شیعری وهری بگیڕمه

سهه کوردی. وهه رگیڕ

^{١٧٢} سورة البقرة آية ١٨٦.

^{١٧٣} سورة الواقعة آية ٨٥.

^{١٧٤} سورة الإسراء آية ٥٧.

ئەوانەى ئەو كافرانە بانگيان لى ئەكەن تا بەھاواريانەوہ بىن و فرىايان بکہون، كاميان بە خوداپەرسى و لە خودا ترسان لىيەوہ نزيكترن، بۆ خوڧيان لە ھۆيەك ئەگەرپن پىي نزيك بىنەوہ لىي. جا وەسىلە بەماناى: نزيكى دىت، وە ھەرۋەھا و تەى ﴿وَحَنَّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ ئىمامى گوسى ئەفەرمووى: "خوای گەورە باسى نزيكى ئەوانى كرددوہ لەو كەسەوہ، پاشان باسى نزيكى ئەوانى كرددوہ بە واتاى پارانەوہ و تەكاردنيان بۆ لای خوای گەورە بەھۆى نزيكىەوہ كەوا كامەيان نزيكترن لەو"، وە ئەفەرمووى: "حالى نزيكى بۆ بەندە بەدلى شايبەتى ئەداو نامادەى نزيكى خوا ئەبى لىيەوہ، ئىتر بەھۆى پەرسىش و گوڧرايەلىيەكانىەوہ لەخوای گەورە نزيك ئەبىتەوہ، وە ھەموو غەم و پەژارەشى بەردەوام زىكرو يادىتى لە بەردەستى ئەو بە نەپنى و بە ئاشكرا" ۱۷۵.

منيش ئەلىم: رۋو كرددە خوای گەورە بەھۆى پلەو مەقامى ئەوان لای خوای گەورە (واتە: پياو چاكە وەلىيەكانى خوای گەورە كە لە پەروەردگارەوہ نزيكن)، وە بەھۆى خۆشەويستى خوای گەورە بۆيان، ئىتر خوای گەورەش تۆى خۆش ئەووى بەھۆى خۆشەويستى ئەو بۆيان، لەوہوہ بە ھۆى خوای گەورەوہ ئەرۆيت بۆ لای خوای مەزن، وە ناويشت لە دۆستەكانى ئەو ئەنوسرىت بەھۆى خۆشەويستى ئەو بۆيان، ھەر بۆيەش خۆشەويستى ئەو پىشخە بەسەر خۆشەويستى ئىمە، خوای گەورە ئەفەرمووى: ﴿تُحِبُّهُمْ وَتُحِبُّونَهُمْ﴾ ۱۷۶، واتە: خوای گەورە ئەوانى خۆش ئەووى و ئەوانيش خوای گەورەيان خۆش ئەووى.

۱۷۵ بروانە: (اللمع في تاريخ التصوف الإسلامي) (۵۲ - ۵۳). دانەر

۱۷۶ سورة الواقعة آية ۵۴.

پهروهر دگارمان بههۆی تۆوه به ههژاری و خوۆشهویستییهوه هاتووینهته لای تۆ،
یا الله الله. خوای گهوره له بهر ریژو حورمهتی خوۆی له کهسه کانی خوۆی بمانگیڤی
له ههردوو دونیا، به بی تازارو مهینهتی - پاکی و بیگهردی بو ئه و زاتهی که جگه
له و خوایه کی تر نیه - یا لطیف یا واسع یا علیم، یا الله.

وه ئه شگوتری: نزیک، ئه وه لاجوونی هه موو نار هزایکه ریکه، که بریتیه: له
نهفس و شهیتان و بوونه وهران و دونیا.

نفس و شهیتان

سه‌بارهت به نه‌فسیش: ئەو سەر سه‌ختترین دوژمنه‌كانه، بۆیه پێویسته واز له هه‌واو گۆپرایه‌تی ئاره‌زووه‌کانی بهیستی، هه‌روه‌کوو خوای مه‌زن ئەفه‌رمووی: ﴿أَفْرَأَيْتَ مَنْ آتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾^{١٧٧}، واته: ئایا كه‌سی ئاره‌زووی نه‌فسی خوای بۆ خوای كردی به‌خوای خوای و به‌گۆپره‌ی ئەو نه‌فسه‌ی بچوڵینه‌وه هه‌روه‌ك بلیی بیه‌رسی. وه له فه‌رمووده‌یه‌كدا هاتووه: (أَبْغَضُ إِلَهٍ عُبدَ فِي الْأَرْضِ عِنْدَ اللَّهِ الْهَوَى)^{١٧٨}. واته: رق لی‌كراوترین خوایه‌ك لای خوا كه له‌سه‌ر زه‌ویا په‌رستاریت ئەوه هه‌واو ئاره‌زووه.

^{١٧٧} سورة الفرقان آية ٢٣.

^{١٧٨} زه‌عیفه. ته‌به‌رانی له (معجم الكبير) (٧٥٠٢) له ئەبوئومامه‌وه به سه‌نه‌دی‌کی زه‌عیف رپوایه‌تی كردووه. بروانه: (المغني حمل الأسفار في الأسفار، في تخريج ما في الإحياء من الأخبار) (ب/١/٤٣) ه‌ی ئەو فه‌زل زینه‌و ددین عبد الرحیمی كوری حوسینی عیراقی (٥٨٠٦هـ). دانهر // منیش ته‌لیم: ئەو فه‌رمووده‌ی كه له‌سه‌ره‌ده‌دا هاتووه به‌م له‌فه‌زه نهم دۆزیه‌وه، به‌لام نزیك له‌و له‌فه‌زه هه‌روه‌كوو حافیزی عیراقی هیناویه‌تی نه‌وه‌یه: (مَا تَحْتَ ظِلِّ السَّمَاءِ مِنْ إِلَهٍ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مِنْ هَوَى مُتَّبِعٍ). واته: له‌زێر ناسمانی دونیادا گوناهی‌ك له‌وه مه‌زنتر نیه لای خوا كه‌وا شوین هه‌واو ئاره‌زوو بكه‌وی و بیه‌رستری. گوناكه‌ی هینده مه‌زن بی‌ت لای خوا كه‌وا لای خوا حافیزی عیراقی ئەفه‌رمووی: "ته‌به‌رانی رپوایه‌تی كردووه له‌ إسماعیلی كوری عه‌بیشه‌وه ته‌ویش له‌ حه‌سه‌نی كوری دیناره‌وه، ته‌ویش له‌ خه‌صیبی كوری جه‌ده‌ره‌وه، ته‌ویش له‌ راشیدی كوری سه‌عه‌ده‌وه، ته‌ویش له‌ ئەبو ئومامه‌وه ته‌ویش به‌رزی كردووه‌ته‌وه به‌و له‌فه‌زه، وه ته‌بو نوعه‌میش رپوایه‌تی كردووه له‌ به‌قیه‌وه، ته‌ویش عیسا‌ی كوری ابراهیمه‌وه ته‌ویش له‌ راشیده‌وه، جا خه‌صیب و عیسا فه‌رمووده‌یان واز لی هیناره‌وه". بروانه: (تحاف السادة المتقين بشرح إحياء علوم الدين) (ب/١/٣٧٩) طبعه‌ دار الكتب العلمیه، ه‌ی ئەبو فه‌یزی حمده‌ی كوری حمده‌ی حوسینی مورته‌زای زه‌بیده (١٢٠٥هـ). وه هه‌روه‌ها تبین و جه‌جری هه‌یسه‌می ئەفه‌رمووی: ته‌به‌رانی له (كبیر) رپوایه‌تی كردووه، جا حه‌سه‌نی كوری دیناری تیدایه، كه فه‌رمووده‌ی وازلی هیناره‌وه. بروانه: (ب/١/١٨٨) ط. قدسی. ئەو فه‌رمووده‌ی ده‌یله‌می له (مسند الفردوس) (ب/٤/١٠٦/١٠٦٣٥). وه ئەبو عاصم له (السنة لأبي عاصم) (ب/١/٣٧)، وه تبین و عه‌دی له (الكامل في الضعفاء) (ب/٢/٣٠١) طبعه‌ دار الفكر. له ئەبو ئومامه‌وه رپوایه‌تیان كردووه. وه‌رگێتر

وه ههروهه ها گوتراوه: (مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ) ^{۱۷۹}، واته: هه ره كهسى
 نهفسى خوئى بناسئى بيگومان خواى خوئى ناسيوه، واته: هه ره كهسى بههؤى
 په رسته شه كانه وه دهروونى خوئى بناسئى ئه وه كاته بههؤى خوايه تى خواوه
 پهروه ردگارى خوئى ناسيوه، وه هه ره كه سېكيش دهروونى خوئى به فانى و
 له ناوچوو بناسئى ئه وه پهروه ردگارى خوئى به مانه وه ناسيوه، وه هه ره كه سېكيش
 دهروونى خوئى به وشكى و هه له كار بناسئى، ئه وه كاته پهروه ردگارى به وه فاو

^{۱۷۹} ئه مه فه رموده نيه: به لكوو وتهى گه وه ئه ولياي ئه و ئومه ته يه حياى كورئى موعازه ههروهه كوو سه خواى
 واى فه رموده، وه ئيمامى نه وئيش ئه فه رموئى: "نه چه سپاره كهوا فه رموده ي پيغه مبه رﷺ بيت، بروانه:
 (مقاصد الحسنه للحافظ السخاوي) (ل/۴۸۱/۱۱۴۷). طبعة دار الكتب العلمية. وه ئيمامى زه رقانى و ئيبين و
 حه جه رى هه يته ميش ئه فه رموون: "ئه وه فه رموده نيه". بروانه: (مختصر المقاصد الحسنه للإمام
 الزرقاني) (ل/۲۲۱/۱۰۵۲) طبعة المكتب الإسلامى. ئيمامى عه جلونى ئه فه رموئى: "ئيبين و ته يمه
 فه رمويه تى: "ئه وه فه رموده يه كى هه له به ستراوه"، وه ئيبين ولغه رسيش ئه فه رموئى: په رتوو كى صؤفيه كان
 وه كوو شيخ محى الدينى ئيبين و عه ربه ي و غه يرى ئه وئيش پره له و وتانه، وه ئه فه رموئى: شئيمان شئىخى
 حيجازو نامؤزگار يكه رو روونكه ره وه ي كتيبى (الجامع الصغير) هى ئيمامى سيوتى باسى ئه وه ي كردوه كهوا
 شيخ محى الدينى ئيبين و عه ربه ي له حافيزه كان هه ژمار ئه كرئى، وه هه ندى له هاوه لائيش باسى ئه وه بيان
 كردوه كهوا شيخ محى الدين فه رمويه تى: "ئم فه رموده يه ته گه رچى له ريگاي ريوايه ته وه صه حيح نيه
 به لام لاي ئيمه له ريگاي كه شف و (كه رامه ته وه) صه ححه"، وه حافيزى سيوتيش كتيبى خوئى له سه ر ئه م
 فه رموده يه هه به ناوى لئناوه (القول الأشبه في حديث من عرف نفسه فقد عرف ربه)، وه نه هه ميش
 ئه فه رموئى: "له كتيبى (أدب الدين والدنيا) هى ئيمامى ماوه ردئى له عايشه وه هاتوه كهوا پرسيار له
 پيغه مبه رى خوا كراﷺ: (من أعراف الناس بربه؟ قال أعرافهم بنفسه)، واته: كئى له هه موو كهس زياتر
 عاريفترو خواناستره به خواى خوئى؟ ئه وئيش فه رموئى: "كامه يان نهفسى خوئى له هه مووان زياتر ناسيوه.
 بروانه: (كشف الخفاء ومزيل الإلباس عما اشتهر من الأحاديث على ألسنة الناس) (ب/۱/۲۳۴/۲۵۳۰)
 طبعة دار الكتب العلمية. سه باره ت بهو ريوايه ته ي كه له عايشه وه هاتوه بهم شئوازه يه نهك بهو شئوازه ي
 كهوا عه جلونى نه قلى كردوه، وه ريوايه ته كهش ئيمامى ماوه رديه به يئى سه نه د هئناويه تى: (قالت عائشة: يا
 رسول الله متى يعرف الإنسان ربه؟ فقال: إذا عرف نفسه). جا ليكؤله رانى كتيبى كه ي ئيمامى ماوه ردئى
 ئه فه رموئى: "ئه مه فه رموده نيه، به لكوو له فزيكه له يه حياى كورئى موعازى رازيه وه گيتر دراوه ته وه
 (ره جمه تى خواى لئى بئى) بروانه: (قواطع الأدلة) (ب/۲/۶۰)، وه (المسائل المنشورة) (ل/۲۴۸). بروانه: (أدب
 الدين والدنيا للمواردى بتحقيق اللجنة العلمية بمرکز دار المنهاج) (ل/۱۳۱) فصل في آداب العالم. خواى
 گه ورهش زانتره نايا فه رموده يه ياننا من نهم دؤزيه وه. وه رگيتر

به‌خشین ناسیوه، وه ههر که سیکیش دهر وونی خوئی به هه‌ژاریه‌وه ناسی، نه‌وه بوّ خوای گه‌وره هه‌لساوه‌ته‌وه به‌ناچاری له‌سه‌ر بیّ کانی، وه ههر که سیکیش دهر وونی خوئی بناسی بوّ گه‌وره‌که‌ی، نه‌لیم: پینداویستی‌ه‌کانی بوّ لای نه‌و نه‌بی، له پیغه‌مبه‌ری خواشه‌وه ﷺ گپ‌دراوه‌ته‌وه که‌وا فه‌رموویه‌تی: (مَنْ عَرَفَ اللَّهَ قَامَ بِحَقِّهِ)^{۱۸۰}، واته: ههر که‌سیک خوا بناسی نه‌وه به‌و حه‌ق و مافانه هه‌لئه‌ستی و نه‌دای نه‌کات که‌وا خوای گه‌وره له‌سه‌ری واجب کردووه.

- سه‌باره‌ت به‌ شه‌یتانیش - خوای گه‌وره په‌نامان بدات لی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و بانگی تا‌قم و ده‌سته‌که‌ی خوئی نه‌کات بوّ یاخی بوون له‌ دونیاو ناگری دۆزه‌خیش له‌ دوارپۆژدا، هه‌روه‌کوو خوای گه‌وره نه‌فه‌رمووی: ﴿كَمْثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ فَكَانَ عَنقَبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾^{۱۸۱}، واته: میسالی نه‌م دوورپووانه له‌ هاندانی جووله‌که‌دا که به‌ گژ موسلمانانا بچن وه‌ک میسالی شه‌یتان وایه که‌ که‌وته بن کلیشه‌ی ئاده‌میزادو پی و ت: کافر ببه‌و باوه‌رت به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌بی، جا که‌ کافر بوو حاشای لی کردو و تی: من بی به‌ریم له‌ تو، من له‌ خوای په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانی‌ه‌کان نه‌ترسم. جا سه‌ره‌نجامی هه‌ردوولایان نه‌وه‌بوو که‌ هه‌ردوولا له‌ناو ناگری دۆزه‌خدان و هه‌میشه‌ تیا‌یا نه‌میینه‌وه‌و، نه‌مه‌یش پاداشی سته‌مکارانه. نه‌فرینی خوای له‌سه‌ر بیّ به‌هوئی برسیه‌تی

^{۱۸۰} برپوانه: (حالة أهل الحقيقة مع الله) (۴۹۱ - ۵۰) دانهر. منیش نه‌لیم: نه‌و وتانه‌ی سه‌روه‌ه جگه‌ له‌ وته‌که‌ی یه‌حیای کوری موعاز نه‌بی گشتی هی سهد نه‌حمه‌دی ریفاعیه‌و جه‌نابی شیخ عباس له‌ویوه نه‌قلی کردووه. نه‌و فه‌رمووده‌یه‌شم نه‌دۆزیه‌وه. وه‌رگپ

^{۱۸۱} سورة الحشر آية ۱۶ - ۱۷.

و زیکره وه لهسه‌ری ته‌نگ کرایه‌وه، هه‌رچی برسیه‌تیه له‌به‌ر وته‌ی خ‌وای گه‌وره که ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾^{۱۸۲}، واته: ب‌خۆن و ب‌خۆنه‌وه به‌لام زیاده‌ره‌وی تیا مه‌که‌ن، چونکه خ‌وای گه‌وره که‌سه زیاده‌ره‌وه‌کانی خ‌ۆش ناوی. ئه‌م ئایه‌ته مه‌زن‌ترین په‌روه‌رده‌یه بۆ دۆسته‌کانی خ‌ۆی - جل جلاله، سه‌باره‌ت به‌ خ‌واردن، بۆیه ئه‌گه‌ر برسی بو‌ویت ب‌خۆ، وه ئه‌گه‌ر خ‌واردیشت خ‌ۆت تیر مه‌که، پاشان ناوی خوا له‌سه‌ر خ‌واردنه‌که‌ت بینه، وه به‌نهنی مونا‌جاتی په‌روه‌ردگارت بکه له‌کاتی‌کا که نانه‌که ئه‌خ‌ۆی، وه ب‌لی: (په‌روه‌ردگارم ئه‌مه رۆزی تۆیه، منیش به‌نده‌ی تۆم، ئه‌مه‌ت به‌من به‌خشی، ئه‌وه منیش به‌ه‌وی میه‌ره‌بانی تۆوه ئه‌یخۆم، بۆیه با له‌ ره‌زامه‌ندی تۆو به‌ره‌که‌تی یادی تۆ به‌کاری به‌یتم، پاشان ب‌لی: یارمه‌تیم بده به‌ه‌وی نیعمه‌ته‌کانی خ‌ۆت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ه‌مدو سوپاسی تۆ بکه‌م، وه له‌و کاته‌یا د‌لت ئاماده‌و سه‌رقال ب‌ی به‌ خ‌اوه‌نی نیعمه‌ته‌که (که په‌روه‌ردگاری مه‌زنه‌ جل جلاله، وه له‌ کۆتاییشدا شو‌کرو سوپاسی خوا بکه، به‌م شی‌وازه: سوپاس بۆ ئه‌و خ‌وایه‌ی که‌وا خ‌واردن و خ‌واردنه‌وه‌ی پیدام به‌ب‌ی هی‌زو توانای خ‌ۆم، وه پ‌یش ئه‌مه‌ش سه‌لاوات له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خوا لی بده.

"به‌لی خ‌ۆشه‌ویستان": مه‌نه‌ه‌ج و به‌رنامه‌ی ئی‌مه سه‌باره‌ت به‌ خ‌واردن ئه‌وه وته‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه: (ب‌خۆن و ب‌خۆنه‌وه به‌لام زیاده‌ره‌وی تیا مه‌که‌ن، چونکه خ‌وای گه‌وره که‌سه زیاده‌ره‌وه‌کانی خ‌ۆش ناوی). بۆیه ئاگادار بن!!!

پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ ئه‌فه‌رمووی: (مَا مَلَأَ آدَمِيَّ وَعَاءٌ شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، حَسْبُ الْآدَمِيَّ لَقِيمَاتٌ يُقْمَنَ صَلْبَهُ، فَإِنْ غَلَبَتْ الْآدَمِيَّ نَفْسُهُ، فَثَلُثْ لِلطَّعَامِ، وَثَلُثْ

^{۱۸۲} سورة الأعراف آية ۳۱.

لِلشَّرَابِ، وَتُلْتِ لِلنَّفْسِ^{١٨٣}، واته: ئادهمیزاد قاپیکی لهوه خراپتری پرنه کردوو تهوه بهقهده هیندهی پرکردنهوهی سک، ههر بۆیهش ئادهمیزاد چهنده لوقمهیهك بهسیهتی بۆئهوهی پشتی بی راکرێ و بههۆیهوه توانای ههبیته و بووهستی، جا ئهگهه نهفسی ههر پیداکرێ کرد لهوهی کهوا زۆر بخاوه حهزی لیهتی ئهوه با سییهکی بۆ خواردنهکه بی، وه سییهکی تری بۆ خواردنهوهکه بی، وه سییهکهی تریش با بۆ ههناسهدانی بی.

- وه سهبارهت زیکر کردنیش: ههروهکوو خوای گهوره ئهفهرمووی: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾^{١٨٤}، واته: بیگومان ئهوانهی کهوا ئیمانیان هیئاوه دللهکانیان تهنیا به زیکر و یادی خوا نارام ساکین ئهبی. وه پیغهمبهری خواش ئهفهرمووی: (إِنَّ الشَّيْطَانَ وَاضِعَ خَطْمَهُ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِنْ ذَكَرَ اللَّهُ حَنَسَ، وَإِنْ نَسِيَ التَّقَمَ قَلْبُهُ، فَذَلِكَ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ)^{١٨٥}، واته: بیگومان شهیتان لووتی خوئی لهسهه دلی ئادهمیزادهکان

^{١٨٣} حهسهن و سهحیحه. ئیین و ماجه له (سنن ابن ماجه) (ژ٣٣٤٩). کتاب الأطمعة - باب الإقتصاد فی الاکل، وکراهیه الشبع. دانهر / منیش تهئیم: ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ٢٣٨٠). وه نهسانی له (سنن الکبری) (ژ٦٧٦٩). وه ئیین و حییبان له (صحیح ابن حبان) (ژ٥٢٦٣). وه نهجمه له (مسند أحمد) (ب٤/١٣٢). وه حاکم له (مستدرک حاکم) (ب٤/١٢١/٣٣١). له میقدامی کوری مهعدی کهریبهوه ریوایهتیان کردوو. ترمذی ئهفهرمووی: "ئهمه فهرموودهیهکی حهسهن و سهحیحه". وه حافیزی ئیین و حهجهه به حهسهنی داناوه، پروانه: (فتح الباری شرح صحیح البخاری بتحقیق محمد فواد) (ب٩/٥٢٨) طبعه دار المعرفه سنة ١٣٧٩هـ. وه ئهلبانیش به سهحیحی داناوه پروانه: (صحیح الجامع الصغیر وزیادته) (ژ٥٦٧٤) طبعه المكتب الإسلامی. وه رگیتر

^{١٨٤} سورة الرعد آية ٢٨.

^{١٨٥} زهعیفه. تهبهرانی له (الدعاء) (ل٥٢١/١٨٦٢). وه ئهبو یهعلا له (مسند أبي يعلى الموصلي) (ب٧/٢٧٨/٤٣٠١). وه لیترهه ریوایهتی کردوو (المقصد العلی فی زوائد أبي يعلى الموصلي) (ب٣/١١٩/١٢١٣) هی ئهبو حهسهن عهلی کوری ئهبو بهکری کوری سلیمانی ههیشهمی

داناوه، جا نه گهر بیت و نهو کهسه زیکرو یادی خوای گهورهی کرد نهوه دور
 نه که ویتنه وه لووتی لا نه دا، وه نه گهر زیکرو یادی خوای گهورهی له بیر کرد
 نه وکاته دلی نهو کهسه وه کوو لوقمه وه پارو قووت نه دات، جا نه گهر نهو
 حالتهی به سه رهات نهوه پی نه گوتری وه سه وه سی خه ناس.

(۸۰۷هـ). دانه / منیش نه لیم: تبین و نه بی دنیا له (مکائد الشیطان) (ژ۱۳) باب الثاني. وه نه بو نوعه بيم
 له (الحلیة الاولیاء) (ب۶/۲۶۸) طبعه دار الفکر. وه تبین و شاهین له (الترغیب لابن شاهین) (ل۱۸۹/۱۵۴)
 طبعه دار ابن الجوزي. وه کوو ته به رانی و نه بو یه علا له نه نه سی کوپی مالیکه وه ریوایه تیان کردوه، وه
 به یه هقی له (شعب الإیمان) (ب۲/۷۵/۵۳۶) طبعه مکتبه الرشد. له نه سه وه ریوایه تی کردوه. جا
 لیکنوله ری کتیبه که ی به یه هقی دکتور عبد العلی عبد الحمید حامد نه فه رمووی: "سه نه ده که ی زه عیغه". وه
 لیکنوله ری کتیبه که ی ته به رانی دکتور محمد سعید نه فه رمووی: "سه نه دی فه رمووده که زه عیغه له بهر نه وه
 زیادی کوپی عبد الله نومه ری تیدایه که زه عیغه". وه حافیزی تبین و حه جهریش نه فه رمووی: "پیاوئیکی
 زه عیغه". بروانه: (تقریب التهذیب) (ل۳۴۷/۲۰۹۸). وه تبین و حبیبانیش متمانه ی پیداو وه به لام نه ونده
 هیه نه فه رمووی: "هله نه کا، وه یه کتیک بو وه له عابیده کان (واته: به نده خواناس و خواپه رسته کان)".
 بروانه: (تقریب الثقات) (ل۴۸۴/۴۸۷). زه هه بییش نه فه رمووی: "زه عیغه، وه هه ندیکیش متمانه یان
 پیداو". بروانه: (الکاشف فی معرفه من له روایه فی الکتب الستة) (ب۱/۴۱۱/۱۶۹۸). وه تبین و
 شاهینیش نه فه رمووی: "یه حیای کوپی مه عین فه رموویه تی: هیچ خراپه یه کی پیوه نیه". بروانه: (تاریخ
 أسماء الثقات لابن شاهین) (ل۹۲/۳۹۶). طبعه دار السلفیه. وه تبین و نه بی حاته مییش له نه بو حاته می
 باوکیه وه نه قل نه کات که وا فه رموویه تی: "زیادی نومه ری فه رمووده ی نه نوسریتیه وه به لام نا کریتیه به لگه"،
 وه یه حیای کوپی مه عینیش زیادی به زه عیغ داناره. بروانه: (ب۳/۵۳۶/۲۴۱۹) طبعه دار المعارف
 العثمانیه. وه حافیزی میزیش گشت وته ی زاناکانی له باره یه وه هیناوه یو زیاتر شاره زا بون له و پیاو بروانه:
 (تهذیب الکمال للحافظ المزني) (ب۹/۴۹۲/۲۰۵۵) طبعه مؤسسة الرسالة. تیمامی سیوتی و مه نناوی و
 حافیزی تبین و حه جهری هه یه می به زه عیغیان داناوه، هه تا هه یه می نه فه رمووی: "نه بو یه علا ریوایه تی
 کردوه و نه بو عوماره ی تیدایه زه عیغه". واته: نهو باسی زیادی نومه ری ناکات، بروانه: (فیض القدر شرح
 الجامع الصغیر) (ب۲/۳۵۴/۲۰۳۱) طبعه دار المعرفه. (مجمع الزوائد) (ب۷/۱۴۹) طبعه قدسی. وه
 نه لبانیش به زه عیغی داناوه، بروانه: (ضعیف الجامع) (ژ۱۴۸۰). وه (سلسله الأحادیث
 الضعیفة) (ب۳/۵۴۷/۱۳۶۷). وه تیمامی ترمذی یه فه رمووده ی له زیادی نومه یه وه ریوایه ت کردوه
 له (سنن الترمذی) (ژ۳۱۹) له ویش سه نه ده که ی زه عیغه، حوکی فه رمووده که: زورینه ی زاناکان نهو پیاو دیان
 به زه عیغ داناوه، وه به پیی رای که مینه ش فه رمووده که حه سه نه والله أعلم. هه ره ها نه فه رمووده یه
 شاهیدیشی هیه هه ره وه کوو تیمامی سیوتی له خاوه نی کتیبی (الذم للوسوسة لابن أبي داود) هیناویه تی:
 (بروانه: (تفسیر الدر المنثور للإمام السيوطي) (ب۱۵/۸۰۵) طبعه مرکز هجر. وه رگپر

وه ههروههها گيڙدراوهتهوه: (ههركاتي زيڪرو يادي خوا له دلدا تهواو و پيگهبي، نهوكاته شهيتان گهشكه نهگري و توشى صهرع نهبي، نيتر هاهوله جنوکه كانيشي نهلين: نهوه مروؤفيك دهستي له جنيك وهشاندوهه). خواي گهوره نهفهرمووي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَئِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾^{١٨٦}، واته: بيگومان نهوانه ي له خوا نهترسن و خويان له گوناوه دور نهخه نهوه نهگهر خهتهرهههك ياخود دهستيك له شهيتانهوه ليين بداو غافليان بكا گورج بير نهكه نهوه له گهوره ي و زانايي خوداو نهبيني گورج چاويان بينايه و دليان زانايه و رُوحان ناشنايه. وه نيين و عهبياسيش نهفهرمووي: (مَا مِنْ مُّؤْمِنٍ إِلَّا عَلَىٰ قَلْبِهِ شَيْطَانٌ إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ خَنَّسَ، وَإِذَا نَسِيَ اللَّهَ وَسَّوَسَ)^{١٨٧}، واته: هيچ ئيمانداري نيه ئيللا لهسه ر دلي شهيتاينك ههيه، جا ههركاتي زيڪرو يادي خواي گهوره ي كرد نهوه دور نهكه ويتهوه، وه ههركاتي كيش خواي گهوره ي له بير كرد نهوه دووچارى وهسوهسه وختو كه ي نهكات. نيتر برسپه تي و زيڪري روون كردوه تهوه، وه به ئيمامي واسيگيش گوترا: كامه خوراك بهتام و چيتره؟ فهرمووي: پاروويه كه كه له زيڪرو يادي خوا، به دهستيكي يهقينهوه

^{١٨٦} سورة الأعراف آية ٢٠١.

^{١٨٧} بروانه: (حالة أهل الحقيقة). دانهر / منيش نهليم: نيين و نهبي شهبيه له (مصنف ابن أبي شيبه) (ب/٧/١٥٠/٣٤٧٦٣) طبعة دار الكتب العلمية. بهو شيوازه به وهستاوي له نيين و عهبياسهوه رپوايه تي كردوه: (الشيطان جاثم على قلب ابن آدم، فإذا سها وغفل وسوس، وإذا ذكر الله خنس). وه ضيائي مهقديسي له نيين و عهبياسهوه بهو شيوازه رپوايه تي كردوه: (يولد الإنسان والشيطان جاثم على قلبه، فإذا عقل وذكر الله خنس، وإذا غفل وسوس)، جا ليكوله ري كتبه كه ي أستاذ دكتور عبد الملك كوري دوهيش نهفهرمووي: "سه نه ده كه ي صحبه" بروانه: (الأحاديث المختارة) (ب/١٠/٣٦٧/٣٩٣) طبعة دار خضر. وه حاكم له (مستدرک حاكم) (ب/٢/٦٣٦/٤٠٤٩٩) طبعة دار الحرمين. بهو شيوازه له نيين و عهبياسهوه رپوايه تي كردوه: (ما من مولود إلا على قلبه الوسواس، فإن ذكر الله خنس، وإن غفل وسوس) حاكم نهفهرمووي: "تهمه فهرمووده يه كي صحبه لهسه شهرتي شه بهين". وه رگيڙ

به‌رزنه کریتته‌وه، له خوانیکی هه‌تابی، له‌گه‌ل گومانی چاک بردنیش به‌ خوی
گه‌وره.

مه‌شعه‌له‌تی دونیاو تیگه‌لاوبوونی خه‌لك

وه سه‌باره‌ت به خه‌لكیش: بیگومان تیگه‌لاوی کردنیان به زۆری سه‌ر ئه‌كیشی
بۆ غه‌بیه‌ت کردن و دووربوون له‌ نزیکه‌ی په‌روه‌دگار، وه زیاده‌رۆیه‌ی کردن له
خۆشه‌ویستی کهس و کارو مندال و هاوه‌لان و دوستان و شتومه‌کی ناوما‌ل و
خانوو، هه‌تا گریان له‌به‌ر خۆشی ده‌نگی بالنده‌کان و خۆشی نه‌سیمه‌ی داره‌کان،
ئیتر به‌ ئه‌نده‌زی هاوده‌میته‌ی و نزیکه‌ی بۆ لای غه‌یری خوای گه‌وره‌ - ئه‌وه‌ دوور
ئه‌که‌وینه‌وه‌ له‌ هاوده‌می و نزیکه‌ی مه‌ولاکه‌ی، هه‌روه‌که‌و خوای گه‌وره
ئه‌فه‌رمووی: ﴿رُزِقَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ
مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَّعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ۗ﴾^{۱۸۸}، واته: ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس جوان کراوه‌ بۆ خه‌لكی که‌وا حه‌ز به
ئافه‌رتی جوان و کچ و کورپی زۆرو کۆمه‌له‌ ئالتوون و زیوی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک و
زۆرو به‌نده. وه هه‌روه‌ها وه‌ک ئه‌سپی نیشانه‌دارو دیاری کراوو وشتر و مه‌رو بز و
کشتوکال، ئه‌مانه‌ گشتی خۆشی و رابواردنی دونیان. بۆیه هه‌موو ئه‌و شتانه‌ با
له‌ناو ده‌ست بی‌ نه‌ک له‌ناو دل، ئه‌مه‌ له‌ به‌خششه‌کانی خوای گه‌وره‌یه‌ به‌سه‌رتۆوه،
جا شوکرانه‌ بژیژی نیه‌مه‌ته‌کانی ئه‌وه، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ سه‌رقالی ناکه‌ن له
هاوده‌می و خۆشه‌ویستی و په‌رستش و شوکرانه‌بژیژی ئه‌و تا ئه‌گاته‌ مه‌قامی نزیکه‌ی
و خۆشه‌ویستی ئه‌و، له‌به‌ر وته‌ی خوای گه‌وره‌ ﴿قُلْ أُوْنِتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ
لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا زَوْجًا مُّطَهَّرَةً

^{۱۸۸} سورة آل عمران آية ۱۴.

وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٨٩﴾، واته: ئەى پيغمبەر ﷺ پييان بلى: نايا خه بهرتان بدهمى به نيعمه ته كاني چاكتر له مانه كه باسماي كردن؟ بو ئەوانه ي خوڤيان له گوناھ نه پاريزن و له خوداي خوڤيان نه ترسن چهند باخيكي زور و جوان و رازاوه ي وها ههيه كه چهند جوگاي پاك و خاوين به نيوانياندا نه روا. ئەو له خوداترسانه لهو باغ و لاله زاراندا ئەميينه وه ههتا ههتا به له گهل ژني پاك و خاوين، بيگه ئەوه ي كه نيعمه تي هه ره گه وه ي ره زامه نديي خويان ههيه. خودا بينايه و ناگاي له بنده كاني خو ي و له كرداره كانيان ههيه. وه ئەفه رمووي: ﴿وَأَمَّا مَن خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ۖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿١٩٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿١٩١﴾﴾، واته: ههركه سي له گه وه يي خوي ترسابي و ربي له نه فسي خو ي گرتي له شوينكه وتني ئاره زووبازي، ئەوه به ههشت شوين و جيگايه تي. واته: ئەوه كه سه ي كه ترسي وه ستاني بهردهم پهروه دگاري ههيه له رورژي دو اييدا، بويه ئەو ترسه كاريگه ري له سه ر دلي ئەبي، له وه وه ريگري له نه فسي خو ي ئەكات له وه هوا و ئاره زووه ي كه هه به تي و هو كاره له كوت و به ند كردني له گو يرا به لي خوي مه زن، ئيتر هه واو ئاره زووه كه ي شوينكه وته ي ئەوه ئەبي كه پيغمبەر پي هاتو وه، بويه كه سي تيكو شه ريش له دژي هه واو ئاره زووه كاني نه فسي ئەوه دوو به هه شتي بو ههيه، به هه شتيكيان له دونيا، به هوي خوشه ويستي و مه عرفه ته وه، وه له دوار ژيشدا به هه شت و بينينه.

بزانه: ههركه سي هاوه لي زور بووي بو غه يري خوي گه وه ئەوه دوژمني دلي زور بووه، وه ههركه سيكيش خوشه ويستاني زور بووي بو خوي گه وه ئەوه

١٨٩ سورة آل عمران آية ١٥.

١٩٠ سورة النازعات آية ٤٠ - ٤١.

تکاکاری زور بووه له بهر وتهی خوی گهوره ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
 عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾^{۱۹۱}، دۆست و برادران لهو رۆژهدا ههندیکیان دوزمی
 ههندیکیان چونکه تینه گهن که ئهوان بوون به هوی گومرا بوونیان، تهنها دۆست و
 برادرانی وانهی له دنیا دا له خواترس و بووبن ئهوانه ههر له سههر دۆستایه تی
 خویان ئه مینه وه. وه ئه فهرمووی: ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿۱۹۲﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ
 ﴿۱۹۳﴾، واته: جا ئیستا که هیچ تکاکاری کمان نیه که وا تکامان بو بکاو لهم حاله
 رزگارمان بکات، وه هیچ دۆستیکی گهرم و راسته قینه شمان نیه. وه له بهر وتهی
 پیغه مبهری تکاکار که ئه فهرمووی: ﴿إِسْتَكْبَرُوا مِنَ الْإِخْوَانِ، فَإِنَّ لِكُلِّ مُؤْمِنٍ شَفَاعَةً
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾^{۱۹۳}. واته: دۆست و برادران با زور بی و ههولدهن زوری کهن،
 چونکه بو هه موو ئیمانداریک تکاکه ریک هه یه له رۆژی دوا بیدا. وه له ربوایه تیکی
 تر دا هاتووه: ﴿أَكْثَرُوا مِنَ الْمَعَارِفِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، فَإِنَّ لِكُلِّ مُؤْمِنٍ شَفَاعَةً عِنْدَ اللَّهِ

^{۱۹۱} سورة الزخرف آية ۶۷.

^{۱۹۲} سورة الشعراء آية ۱۰۰ - ۱۰۱.

^{۱۹۳} زه عیغه. (کنز العمال فی سنن الأقوال والأفعال) (ب/۹/۴) هی عه لانه ددین عه لی کورپی حوسامه ددینی
 موته قی هیندی بوهران فوری (و ۹۷۵هـ). دانهر / منیش ئه لیم: له باره ی ئه و فهرمووده یه وه موته قی هیندی
 ئه فهرمووی: "ئین و نه ججار له (تاریخ) له ئه نه سه وه ربوایه تی کردووه. وه ئیمامی سیوتیش داویه ته پال
 ئین و نه ججار، وه به زه عیغیشی داناوه، وه مه نناویش موافیقه له سه ره به زه عیغ دانا نه که ی. بروانه: (فیض
 القدیر) (ب/۱/۵۰۰/ژ/۱۰۰۱). وه حافیزی ئین و عه ساکیر به وه ستاوی له وه هبی کورپی مونه ببه وه ئه م
 فهرمووده یه ربوایه ت نه کات که وه هب ئه فهرمووی: ﴿إِسْتَكْبَرُوا مِنَ الْإِخْوَانِ مَا اسْتَطَعْتُ، فَإِنَّكَ إِسْتَغْنَيْتَ
 عَنْهُمْ لَمْ يَضُرْكُ، وَإِنْ احْتَجْتَ إِلَيْهِمْ نَفَعُكَ﴾، واته: به پیتی توانا هه ولده دۆست و برادران زور بکه ی،
 چونکه گهر پیوستیش پیمان نه بی زه ره رو زیانت بی ناگه بینن، وه ئه گهر پیوستیش پیمان بی ئه وه سوودت
 بی ئه گه بینن. بروانه: (تاریخ مدینه دمشق للحافظ ابن عساکر الشافعی) (ب/۶۳/ل/۳۹۰) طبعة دار الفکر.
 وه رگی

يَوْمَ الْقِيَامَةِ^{١٩٤}، واته: ههولدهن با خهلكى زياتر بناسن له ئيمانداران، چونكه بو هه موو ئيمانداريك تكاكهريك ههيه لاي خواى گهوره له رۆژى دواى. وه له رپوايه تىكى تر دا هاتووه: (أكثرُوا من الإخوة، فإن لكل أخ شفاعَة يوم القيامة)^{١٩٥}، براو دۆستان با زۆر بى و زۆرى بكن، چونكه بو هه موو برايهك تكاكهريك ههيه له رۆژى دواى.

^{١٩٤} ههلبهستراوه. شپه وه بهى كورى شه هره دارى كورى شپه وه بهى كورى فه ناخه سه روى نه بو شو جاع ده به له مى هه مه دانى (٥٠٩هـ) له (مسند الفردوس بمأثور الخطاب) (ب/١/٨١) رپوايه تى كردووه. وه (كنز العمال) (ب/٩/٤). دانهر / منيش ته ليم: حافيزى غومارى نه فه رمووى: "ئه وه فه رمووده به حاكم له (تاريخ النيسابور) له نه سه وه رپوايه تى كردووه به و جۆره: (أخبرنا أبو حامد أحمد بن الحسين الهمداني ببخارى ثنا داود بن نصر المروزي ثنا محمد بن عقدة أخبرنا أحمد بن خالد بن حماد ثنا أصرم بن حوشب ثنا إسحاق بن الجعد عن أنس: فه رمووده كه) جا غومارى نه فه رمووى: "ئه صره مى كورى هه وشه ب درۆزنه، وه نارى شه به كه شيم ته حقيق نه كردووه، پاشان وا گومان نابم كه وا به به كيك له هاوه لانى نه نه سه گيشته بى، جا فه رمووده كه باتل و ههلبهستراوه". بروانه: (المداوي لعلل الجامع الصغير) (ب/١/٥٤٢/٥/١٠١٣) طبعه دار الكتبي. وه رگير.

^{١٩٥} دانهر هيج شتيكى له سه ر ته م رپوايه ته نه نووسيوه. منيش ته ليم: به و شتوازه هيج فه رمووده به كم نه دۆزیه وه ته نها ته م دهقه نه بى كه شيوخ فادانى مه ككى به سه نه ديكى زنجيره ي به كه به دواى به ك تا نه گاته نه سه مى كورى ماليك نه ویش له پيغه مبه ره وه ﷺ (جا له نينوان شيخ فادانى و پيغه مبه رى خوا ﷺ ٢٩ پياو له سه نه ده كه هه به) كه ته مه فه رمووده (مسلسل) مه شهوره لاي زاناکان، نه نه سه نه فه رمووى: (قال أنس: لقيت النبي، فسألني عن إسمي وكنيتي ونسبي وبلدي وأين أنزل؟ فأخبرته بذلك، وقال: يا أنس أكثر من الأصدقاء، فإنكم شفعاء بعضكم بعضاً) جا ئين و طيب نه فه رمووى: "ئيمامى كه تتانى حافيزى سيله فى غه برى ته مانه ش له موزه لسه لاته خوازه كان رپوايه تيان كردووه، وه ده به ميه ش به دواى به ك له موزه ده كه مى خوى رپوايه تى كردووه، وه رتيگايه كى تريشى هه به له لاي كه تتانى به بى ته سه لسول له رتيگاي ته صره مى كورى هه وشه به وه نه ویش له ئيسحاقى كورى جه عده وه نه ویش له نه سه وه نه ویش به رزى كردووه ته وه، (إستكشروا من الإخوان فإن لكل مؤمن شفاعَة)، بوخته مى وته نه وه به مه تنه كه مى شاهيدانتيكى هه به، وه ته سه لسول بونه كه شى خالى نابى له جيگاي تيرامان وه كوو ته سه لسوله كانى تر (مه به ستى نه وه به فه رمووده ته سه لسول جيگاي تيرامانه لاي حافيزو فه رمووده ناسه كان). بروانه: (العجالة في الأحاديث المسلسلة) (ل/٨٧). هى نه بو فه يز علم الدين محمد ياسينى كورى محمد عيساى فادانى مه ككى (و/١٤١٠هـ)، طبعه دار البصائر. وه رگير.

- وه سه‌بارهت به دونیاش، بیگومان دابران لبی و، ریگری کردن له کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کانی، وه‌ده‌رکردنی خۆشه‌ویستی غه‌یری خوای گه‌وره له دل‌ئه‌وه پیویسته بۆ نزیکی له‌په‌روه‌ردگار، چونکه دل‌وه‌کۆو ده‌فرو قاپ وایه که جیگای سرکه یاخود هه‌وا نابیته‌وه ماده‌م خالی نه‌بۆته‌وه له‌ئاو، هه‌روه‌کۆو خوای گه‌وره ئه‌فه‌رمووی ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾^{۱۹۶}، واته: خوای گه‌وره دوو دلی له‌ناو هه‌ناوی هه‌یچ پیاویکا دانه‌ناوه. وه‌که‌مالی خۆشه‌ویستی میراتگر بۆ نزیك بوونه‌وه ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره‌ی خۆشبووی به‌هه‌موو دلێه‌وه، وه‌ماده‌م لابکاته‌وه و پشت تی‌بکا بۆ لای غه‌یری خۆشه‌ویستی ئه‌وه، ئه‌وه‌گۆشه‌یه‌کی دلی سه‌رقاله به‌غه‌یری ئه‌وه، ئیتز به‌ئهندازه‌ی سه‌رقال بوونی به‌غه‌یری خوای گه‌وره ئه‌وه‌دوور ئه‌که‌وتیه‌وه له‌نزیکی په‌روه‌ردگاری، وه‌به‌ئنده‌زه‌ی مانه‌وه‌ی ئاوه‌که له‌ناو ده‌فره‌که ئه‌وه له‌سرکه‌که یاخود هه‌واکه که‌م ته‌کات^{۱۹۷}، بۆیه ئه‌وه‌ته‌ی خوای گه‌وره نامازه به‌وه‌به‌تاگرتن و خۆدامالینه ته‌کات ﴿قُلِ اللَّهُ تَمَّ ذَرَّهُمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾^{۱۹۸}، واته: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر بلێ: الله، پاشان واز له‌وه‌بی باوه‌رانه‌بینه با له‌ناو بیروباوه‌ره‌په‌وچه‌کان و نه‌فس و هه‌واو ئاره‌زووی خۆیان یاری بکه‌ن. وه‌ پیغه‌مبه‌ری خواش ئه‌فه‌رمووی: ﴿إِلَّا إِنَّ الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ مَّلْعُونٌ مَا فِيهَا، إِلَّا ذِكْرَ اللَّهِ

^{۱۹۶} سورة الأحزاب آية ۴.

^{۱۹۷} مه‌به‌ستی جه‌نابی شیخ له‌و سرکه‌وه هه‌واو ئاوه‌ته‌وه‌یه: بۆ نمونه قایتیک نبوه‌ی ئاو بی‌وه هه‌ندیک سرکه‌ش که پیی ته‌گوتری: خه‌ل تی‌بکریته‌ نبو ئاوه‌که، وه‌قاپه‌که‌ش با ته‌ونه جیگای هه‌واشی تیدا ماوه‌ته‌وه، ئیتز گه‌ر قاپه‌که پر ئاوه‌که‌بای ته‌وه‌نده جیگای سرکه‌وه هه‌واکه نه‌ته‌بوویه‌وه، ئاوه‌که تبه‌خلاص و خۆشه‌ویستی و ئیمانه، وه‌سرکه‌وه هه‌واکه‌ش نه‌فس و شه‌یتان و هه‌واو ئاره‌زووی بی‌سنووری ئینسانه، کاتی که مرۆف دلی خاوین ته‌کاته‌وه له‌وه‌ده‌ردو به‌لایانه ته‌وه دلێکی صاف و بی‌خه‌وشی بۆ خوا صولحای نه‌بی، والله اعلم.

بۆیه با بیرکه‌بینه‌وه. وه‌رگیز

^{۱۹۸} سورة الأنعام آية ۹۱.

وَمَا وَالَاهُ، وَعَالِمٌ أَوْ مُتَعَلِّمٌ^{١٩٩}، وه هروهها ئه فهرمووی: (فَوَاللَّهِ لَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ وَلَكِنْ أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسَطَ عَلَيْكُمُ الدُّنْيَا كَمَا بُسِطَتْ عَلَيَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ)^{٢٠٠}، واته: سویند به خوا له هه زاری ئیوه ناترسم، به لکوو له وه ئه ترسم دونیا به سه رتانه بکریته وه له خو شی و رابواردنه کانی نیویه وه، ئیتر ئیوهش کی بکریکی و مونافه سه بکه ن و له ناوتان بیات ههروه کوو گه له کانی پیش ئیوه که مونافه سه بیان ئه کرد له ناویانی برد. وه ههروهها ئه فهرمووی: (مَوْضِعُ سَوَاطِ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَلَعَدْوَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ رَوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)^{٢٠١}، واته: شوینی قامچیه که له به هه شتدا

^{١٩٩} حه سه نه. ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ٢٣٢٢) کتاب الزهد. وه ئیبن و ماجه له (سنن ابن ماجه) (ژ٤١١٢) باب مثل الدنيا. له ئه بوو هوره یه وه به مه رفوعی ریوایه تیان کردوه. دانهر / منیش ئه لیم: غهیری ئه م دووانهش ریوایه تیان کردوه، وه ترمذی ئه فهرمووی: "فه رموده یه کی حه سه ن و غه ریه". ئه لبانیش موافیه له سه ر و ته کانی ترمذی و ئه فهرمووی: "حسه نه ههروه کوو گوتویه تی یاخود له (حسه نه یه ت) نزیکه، وه مونذیریش دانی پیا ناوه له (الترغیب والترهیب) (ب٥٦١)، کهوا پیاوه کانی گشتی متمانه پیکراو و ناسراون، جگه له عه طانی کوری قره نه بی که ئیبن و حیببان متمانه ی پنداوه له (اتباع التابعین) (ب٢٥٢/٧)، به لأم (حافیزی ئیبن و حه جهر) له (التهذیب) باسی کردوه کهوا کۆمه لینی متمانه پیکراو ریوایه تیان لئوه کردوه، له وانه: ئه رزاعی و سه وری، وه ک بلئی له به ر هه ندیش له (التقريب) فه رموویتی: "راستگۆیه وه هه له ته کات". بروانه: (سلسله الأحادیث الصحیحة) (ب٢٧٩٧/٧٠٣/٦). وه حافیزی سیوتی مه نناوی و غوماریش به حه سه نیان داناوه، بروانه: (فیض القدیر) (ب٤٢٨١/٥٤٩/٣). وه (المدادی لعلل الجامع الصغیر) (ب٤١/٤١/٤٢٨١). وه رگبیر

^{٢٠٠} صحیحه. بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ٣١٥٨). کتاب الجزیه - باب الجزیه و الموادعة مع أهل العرب. وه موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ٢٩٦١) کتاب الزهد و الرقائق. دانهر / منیش ئه لیم: هه ر دووکیان له عه مری کوری عه و فی ئه نسا ریه وه ریوایه تیان کردوه. وه رگبیر

^{٢٠١} صحیحه. بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ٦٤١٥). کتاب الرقائق - باب مثل الدنيا في الآخرة. وه موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ١٨٨٠) کتاب الإمارة - باب فضل الغدوة والروحة في سبيل الله. دانهر / منیش ئه لیم: بوخاری له سه هلی کوری سه عدی ساعديه وه، وه موسلیمیش له ئه نه س و سه هله وه ریوایه تیان کردوه، وه له فه زه کی سه ره وه ش ه ی بوخاریه. وه هه وه ها ئیمامی نه وه وی ئه فهرمووی: "الغدوة": نه وه رۆیشتنه له سه ره تای به یانی تا کاتی خۆر لانه دا (واته: تاپیش نیوه رۆ که زه وال نه بی). وه (الروحة): نه وه

چاکتره له دونیاو له وهی که تیا به تی، وه رۆیشتنیک له کاتی به یانی یا خود له کاتی ئیواره له پیناو خوی گهوره چاکتره له دونیاو له وهش که تیا به تی.^{۲۰۲}

- چوارهم شت له شوینه واره کانی خو شه ویستی و بهر و بوومه که ی: په یوه ندی کردنه، ئەمەش چاودێری کردن و بینینه: خوی گهوره ئەفهرمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾^{۲۰۳}، واته: به راستی له م بابه تانه دا که له قورئاندا باسه کاغان هینا مایه ی بیر لی کردنه وه وه پهنده و رگرتن هیه به بۆ که سی کهوا دلێکی فامیده ی هه بی یا گو ی شل کاو ئاموژگاری و هه ر بگری و زهینی لای خوی بی له شت بگا. واته ک دلی ئاماده بی به خوی گهوره، خوی گهوره ئەفهرمووی: ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾^{۲۰۴}، واته: سویند به وه که سه ی کهوا له ئەحوالی هه موو عالم ناگاداره که خوی به وه شته سه یرو عه جاییانه ی له و رۆژه دا ئەبیرین، یا سویند به پیغه مبهرو ئومه ته که ی یا به پیغه مبهران و ئومه ته که یان^{۲۰۵}. جا

له کاتی لادانیوه (واته له نیوه رۆه) دهست پی ئەکات تا کۆتایی رۆژه که (واته: تاخۆر ئاوابون). بپروانه: (صحیح المسلم بشرح النووي) (ل/۱۲۱۰/ژ/۱۸۸۰) طبعه بیت الأفکار الدولیه. وهرگێر

^{۲۰۲} تیمامی طبیی له تیمامی تور به شتیوه نه قلی کردوه کهوا ئەفهرمووی: "بئنگومان باسکردنی قامچی لێردها بۆیه تاییه تکراره کهوا که سی سوارچاک عاده تی وایه ئەگه ر ویستی له شوینیک دابه زی ئەوه یه که بجا قامچی که ی دهستی دانه نی، پیش ئەوه ی زانیاری بداته هیچ که سی سه بارت به شوینه تاوه کوو هیچ که سیک پیشی نه که وی". بپروانه: (شرح مشکاة المصابیح للعلامة الطیبی) (ل/۱۰/ژ/۲۵۰/۵۶۱۳) طبعه دار

الکتب العلمیه. وهرگێر

^{۲۰۳} سورة ق آیه ۳۷.

^{۲۰۴} سورة البروج آیه ۳.

^{۲۰۵} یه کیک له حیکمه ته کانی جه نابی شیخ عه باس له هینانه وه ی ئەو ئایه ته له و مه قامه ئەوه یه: ئەو که سه ی کهوا دلی به رده وام ناماده و حازر بی و غافل نه بی به خوی گهوره ئەوکاته له ده لاقه ی دلێه وه تیشکی نور پرشنگ ئەدات، تاوه کوو به هیزی ئەو تیشکه وه هیزی بینین و موشاهه ده ی گه ر دوون و ئەحواله کان و ناو و سیفه ته کانی خوی گهوره له و که سه دا دیته بوون. بۆ زیاتر شاره زا بوون بۆ ئەو باسه ئەوه بگه رپوه کتیبی (ژیانه وه ی دلی تیمانداران) که یه کیکه له دانراوه کاغان. وهرگێر

واته: گرفتاری چوار شتم زال نه بوون به سه رما، مه گهر له بهر زوری به دبه حتی و ماندوو بوونغا، نه وه ئییلیسه و نه وهش دونیاو نفس و ههوا، چون کۆتایی دی گشتیان زه هرو دوزنما، نه بینم نه ندیشه کام بانگی ههوا کهن، له نیو تاریکی ناره زوو و بوچوونه کاغا.

- پینجه مین: خوشه ویستی خوی گهوره بو بهنده، ههروه کوو خوی گهوره نه فهرمووی: ﴿تُحِبُّهُمْ وَتُحِبُّونَهُمْ﴾^{۲۰۷}، جا ههروه کوو چون خوی گهوره به زاتی پیرۆزی خوی نهوانی خوش نهوی، نهوانیش زاتی خوی گهوره یان خوش نهوی، خوی گهوره نه فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾^{۲۰۸}، واته: بیگومان خوی گهوره تهوبه کاران و پاکه کانی خوش نهوی. وه له نه نه سی کوری مالیکه وه گێردراوه ته وه نهویش له پیغه مبهری خواوه کهوا فهرموویه تی: (التائبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ، وَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا لَمْ يَضُرَّهُ ذَنْبٌ) ^{۲۰۹} ثُمَّ تَلَا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾^{۲۱۰}، واته: کهسی تهوبه کار که تهوبه له گونا هه که نه کات وه کوو نه وه وایه که هیچ گونا هیکی نه بی، وه نه گهر خوی گهوره ش بهنده یه کی خوش

^{۲۰۷} سورة المائدة آية ۵۴.

^{۲۰۸} سورة البقرة آية ۲۲۲.

^{۲۰۹} حه سه نه. ده یله می له (مسند الفردوس) (ب/۲/۷۷/۲۴۳۲) طبعة دار الكتب العلمية، له نه نه سی کوری مالیکه وه ریوایه تی کردوه. ئیمامی سیوطی نه فهرمووی: "ئیمامی قوشهیری له کتیبی (الرسالة القشيرية) وه ئیبن و نه ججار له (تاریخ ابن النجار) له نه سه وه ریوایه تیان کردوه، فهرموودیه کی حه سه نه"، وه ئیمامی مهناویش موافیقه له سه ر به حه سه ن دانانه کهی. بروانه: (فیض القدير) (ب/۳/۲۷۶/۳۳۶۸). ئیبن و ته بی دونیاش وهی (وَإِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا لَمْ يَضُرَّهُ ذَنْبٌ) داوه ته پال شه عبی، بروانه: (منهاج المخلصین شرح کتاب الیقین للحافظ ابن أبي الدنيا) (ل/۴۹) طبعة دار الكتب العلمية. وه رگێر

^{۲۱۰} له ریوایه ته که نه زیاده یه تی دا نیه: ثُمَّ تَلَا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ﴾. وه رگێر

ويست نهوه هيچ گوناھو تاوانيك زياني پي ناگهيڻي^{۲۱۱}، پاشان ٿايه ته كه ي خوينده وه: خواي گهوره تهوبه كاراني خوش ٿهوي. "ماناي وايه ٿه گهر كه سيكي خوش ويست نهوه له پيش مردني تهوبه ي به قيسمهت ٿهبي و تهوبه ٿهكات له گوناھه كاني، ٿهويش لي خوش ٿهبي، له وه وه هيچ گوناھيكي رابووردوي زياني پي ناگهيڻي ٿه گهر جي گهليڪيش زوربن، ههروه كوو چون كوفري رابووردوي كه سي زياني بهو كه سه ناگهيڻي له دواي ٿيسلامه تيه كه ي"^{۲۱۲}.

وه مهرجي خوشهويستي خواي گهورهش لي خوشبوني گوناھو تاوانه، ههروه كوو خواي گهوره ٿه فهرمووي: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^{۲۱۳}، واته: ٿه ي پيغه مبهه ر - صلي الله عليه وسلم - پياني بلي: ٿه گهر ٿيوه به راستي خواي گهوره تان خوش ٿهوي ٿه وه شوين ر پيازه كه ي من بكهون، جا ٿه گهر ٿه وه تان كرد ٿه وه خواي گهورهش ٿيوه ي خوش ٿهوي، وه هم له تاوانه كانيشتان ٿه بووري، چونكه به راستي خواي گهوره ذاتيڪه

^{۲۱۱} ٿيمامي مه نناوي ٿه فهرمووي: "له به رٿه ده ي تهوبه كار خوشهويستي خوايه، چونكه خواي گهوره خوشهويستي خوي سزا نادا، به لكوو لي خوش ٿهبي و داينه پوشي و لي ٿه بووري، وه له به رٿه وهش چونكه كه سي خوشهويست خوشهويستي خوي داينه پوشي، جا ٿه گهر شتيكي لي وه ده ركهوت ٿهوه لي خوش ٿهبي، وه کاتي به نده يه كي خوش ويست ٿه گهر ٿه وه به نده تاوان بکات ٿهوه داينه پوشي، ٿه مه وه كوو ٿهوه وايه كه هيچ تاوانيكي نه كردي، چونكه گوناھو تاوان به نده پيس ٿهكات، وه گه رانه وهش بولي خواي گهوره ٿهوه پاكي ٿهكات وه ٿهويش به تهوبه كردن، جا کاتي گه رايه وه بولي ٿيتر له و نزيك بووه ته وه، ٿا بهو شيوازه روونكر دنه وه كه ي بوم ده ركهوت وه " . بروانه: (فيض القدير) (ب/۳/۲۷۶/۳۳۶۸). وه رگيڙ

^{۲۱۲} بروانه: (احياء علوم الدين) (ب/۴/۳۲۷) دانهر. منيش ٿه ٿيم: "وته كه ي کوتابي (ماناي وايه ٿه گهر كه سيكي خوشويست ٿهوه....) هي حوجه تولي اسلام (امامي غه زاليه)، جا شيخ عه باسش هم فهرمووده كه وه هم و ته كه ي ٿهوي ٿهقل كر دووه، بهبي ٿهوه ي ته خريجي فهرمووده كه و ٿامازه ي به و ته كه ي غه زالي كردي". وه رگيڙ

^{۲۱۳} سورة آل عمران آية ۳۱. ٿيبيني: ٿه و ته يهش هي غه زاليه له هه مان سه رچاوه ي پيشو هاتوه. وه رگيڙ

زۆر لیبوردەو میهره‌بانه. جا بۆ بەدەستەتانی ئەمانە: بەهۆی خۆشه‌ویستی و گوێرایەلیه‌وه ئەبێ، وه هیچ یه‌کیان له‌وی تر دانەبرێت، بۆیه "خوای گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا (۸۳) جار باسی خۆشه‌ویستی کردووه، وه (۸۳) جاریش باسی گوێرایه‌لی کردووه". بێرکه‌نه‌وه!

ئیمامی غه‌زالی (ره‌جه‌تی خوای لی بێ) ئەفهرمووی: "له به‌رووبومه‌کانی خۆشه‌ویستی - گوێرایه‌لیه، ئەگەر که‌سیک که‌سیی خۆش بووی ئەوه گوێرایه‌لی ئەکات، بۆیه ته‌سه‌ورپی خۆشه‌ویستی‌ه‌ک ناکرێت له‌گه‌ل سه‌رپێچی کردنا، وه له نیشانه‌کانی خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره پێش خستی فه‌رمانه‌کانیه‌تی به‌سه‌ر هه‌واو نه‌فسدا، وه خۆپاریزی به‌هۆی وه‌رع و ته‌قواوه، وه پاراستنی سنووری شه‌رع، وه رازی بوون به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر. پێغه‌مبه‌ری خوا ئەفهرمووی: (إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَخْلَافَكُمْ، كَمَا قَسَمَ بَيْنَكُمْ أَرْزَاقَكُمْ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُعْطِي الدُّنْيَا مَنْ يُحِبُّ وَمَنْ لَا يُحِبُّ، وَلَا يُعْطِي الدِّينَ إِلَّا لِمَنْ أَحَبَّ، فَمَنْ أَعْطَاهُ اللَّهُ الدِّينَ، فَقَدْ أَحَبَّهُ) ٢١٤، واته:

٢١٤ صه‌حیحه. ئیمامی ئەحمده له (مسند أحمد)(ب/۳/۵۳۹/۳/۳۶۷۲). وه حاکم له (مستدرک حاکم)(ب/۱/۸۸/۹۹) رپوایه‌تیان کردووه، وه حاکم ئەفهرمووی: "فهرمووده‌یه‌کی صه‌حیحه". دانهر / منیش ئەلیم: زه‌هه‌بیش موافیقه له‌سه‌ر قسه‌کانی حاکم، وه له‌فزه‌که‌ش هی ئەجمه‌ده. بروانه: (تلخیص الذه‌بی علی مستدرک حاکم)(ب/۱/۳۳). وه بوخاری له (أدب المفرد)(ل/۱۰۱/۲۷۵) باب حسن الخلق. وه ته‌به‌رانی له (معجم الکبیر)(ب/۹/۲۲۹/۲۲۹/۸۹۹۰). وه له کتییی (الدعاء للطیرانی)(ل/۲۷۴/۹۷) له عوبه‌یدی کوری لیبه‌وه. وه به‌یه‌قی له (شعب الإيمان)(ب/۱/۴۲۵/۶۰۷). وه ده‌یله‌می له (مسند الفردوس)(ب/۱/۱۵۰/۵۴۵) له ئیبن و مه‌سه‌وده‌وه رپوایه‌تیان کردووه. وه ئیبن و حه‌جهری هه‌یشه‌می ئەفهرمووی: "ته‌به‌رانی به‌ وه‌ستاوی (له ئیبن و مه‌سه‌وده‌وه) رپوایه‌تی کردووه، پیاوه‌کانیشی پیاوانتکی صه‌حیحن". بروانه: (مجمع الزوائد)(ب/۱۰/۹۰). وه داره قوونی ئەفهرمووی: "ئه‌وه‌ی صه‌حیح بێ ئەوه مه‌وقوفه) بروانه: (علل الدارقونی)(ب/۵/۲۶۹/۸۷۲). وه ئەلبانی‌ش به‌ صه‌حیحی داناوه ئەفهرمووی: "له‌و ته‌خریجاتانه ده‌رئه‌که‌وه‌ی ئەوه‌ی صه‌حیحتر بێ بۆ سه‌نه‌دی ئەوه فهرمووده‌یه که‌وا مه‌وقوفه، به‌لام ناشاردتته‌وه له حوکمی مه‌رفوع دایه...." بروانه: (سلسلة الأحادیث الصحیحه)(ب/۶/۴۸۲/۲۷۱). وه (صحیح أدب المفرد بتحقیق الشیخ الألبانی)(ب/۱/۱۱۹/۲۰۹) طبعه مکتبه‌ الدلیل.

بیگومان خوی گهوره ره وشتی له نیو نهوده دا بهش کردوه، ههروه کوو چۆن ریزق و رۆزی له ناوتان دا بهش کردوه، وه خوی گهوره دونیا نه داته کهسی که خویشی نهوی و که خویشی ناوی، به لام دینه کهی خوی ناداته کهسیک ئیلا خویشه ویستی خوی نه بی، جا هه ره کهسیک خوی گهوره دینی بی بدا نه وه خویشی نهوی. وه ههروه ها نه فهرمووی: (فَمَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ، وَمَنْ تَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ، وَمَنْ اِقْتَصَدَ اَغْنَاهُ اللَّهُ، وَمَنْ اَكْثَرَ ذِكْرَ الْمَوْتِ اَحْبَبَهُ اللَّهُ)^{۲۱۵}، هه ره کهسی خوی

تیببینی: مهوقوف: واته: (وهستینراو)، ریوایه تیبه که چ وه بی یاخود کرده وه بی یاخود وینهی نه وه ش به گیانندن یاخود به بچراوی له هاوه لیکه وه نه گیدر دیتته وه، وه له غهیری نه وانهش به موقه بیبه دی به کار نه هیئتی، که نه گوتری: فلاّن کهس وه ستاندوو یه ته سه ر زوهری وه وینهی نه وه ش، وه لای شه رعنا سه کانی خۆراسان ناوی مهوقوف به نه سه ره نه گوتری، وه مه رفوعیش به خه به ره نه گوتری، وه لای فهرمووده ناسه کانی به هه موو نه وانه نه گوتری: نه سه ره.

مه رفوع: به رزکراو، وتهی هاوه لیکه (بۆ نمونه) ئیمه نه مان گوت یاخود نه وه مان نه کرد، نه گه ره بیّت و نه دریتته پال زه مانی پیغه مه ره ﷺ نه مه مهوقوفه، وه نه گه ره درایه پال زه مانی پیغه مه ره نه وهی صحیح بی نه وه بیی نه گوتری: مه رفوع. نه م دوو بی ناسه یه نی مامی نه وهی فهرمووی ته تی، بروانه: (تدریب الراوی فی شرح تقریب النواوی) (ب/۱/۹۳) طبعه دار احیاء تراث العربی. وه رگتیر

^{۲۱۵} زه عیفه. ته به رانی له (معجم الأوسط) (ب/۵/۱۳۹/۴/۸۹) ریوایه تی کردوه وه پیاوه کانی شی متمانه پیکراون. دانهر/ منیش نه لیم: فهرمووده یه کی مه رفوعه له عانی شه وه ریوایه تی کردوه. نیین وه جهه ری هه یه شه می نه فهرمووی: "ته به رانی له (أوسط) ریوایه تی کردوه، نوعه می کوری مه ورری عه نه به ری تیدایه نیین و حبیبان متمانه ی پیداره، وه له یه کتیک زیاتر به زه عیفان داناره. وه باقی پیاوه کانی تریشی متمانه پیکراون". بروانه: (مجمع الزوائد) (ب/۱۰/۳۲۵). نیین و حبیبان له گه ل نه وهی له کتیبی (متمانه پیکراوه کان) ناوی نوعه می هینا وه به لام له گه ل نه وه ش نه فهرمووی: "نوعه می عه نه به ری شه یخه"، بروانه: (تقریب الشقات) (ل/۱۲۳۲/۱۶۶۱۸). وه نه م فهرمووده یه نه بیته شاهید بۆ ریوایه ته کهی سه ره وه، فهرمووده که دریزه ته نها نه وه به شه نه هیئین که شایه ته له سه ره بابه ته کهی ئیمه (حدثنا عمران بن هارون البصری، وكان شیخا مستورا، وكان عنده هذا الحديث وحده، وكان ينزل ناحية الخريبة، وكان الناس ينتابونه في هذا الحديث يسمعونه عنه قال: نا عبد الله بن محمد القرشي قال: نا محمد بن طلحة بن يحيى بن طلحة، عن أبيه، عن جده، عن طلحة بن عبيد الله قال: من اقتصد اغناه الله، ومن بذر افرقه الله، ومن تواضع رفعه الله، ومن تجبر قصمه الله). واته: هه ره کهسی له رووی مال و سامانه وه ئیقیتصادو ده ست و پیوه ندگر بی نه وه خوی گهوره بی ئیحتیاجی نه کات و پیویستی به کهس نه بی، وه هه ره کهسی

به‌که‌م بگری له‌بهر خوا ئه‌وه خوای گه‌وره به‌رزی ئه‌کاته‌وه، وه هه‌رکه‌سیکیش
خوی به‌گه‌وره بگری ئه‌وه خوای گه‌وره دایئه‌به‌زینی و نزمی ئه‌کاته‌وه، وه
هه‌رکه‌سیکیش له‌ رووی مال و سامانه‌وه ئیقتیصادو ده‌ست و پیوه‌ندگربی ئه‌وه
خوای گه‌وره بی ئیحتیاجی ئه‌کات و پیویستی به‌که‌س نه‌بی، وه هه‌رکه‌سیکیش
زۆر یادی مردن بکات ئه‌وه خوای گه‌وره خوۆشی ئه‌وی.

زیاده‌ره‌وی و ئیسرافی بکات ئه‌وه خوای گه‌وره هه‌ژاری ئه‌کات، وه هه‌رکه‌سیک خوی به‌که‌م بگری ئه‌وه خوای
گه‌وره به‌رزی ئه‌کاته‌وه، وه هه‌رکه‌سیکیش خوی به‌گه‌وره بزانی ئه‌وه خوای گه‌وره تیکی ئه‌شکینی و لووتی
به‌عمرزا ئه‌دا. به‌زار له (مسند البزار) (ب/٣/١٦٠/٩٤٦) طبعه مکتبه العلوم والحکم. له طه‌له‌هی کوری
عبید الله ریوایه‌تی کردووه. به‌زار ئه‌فه‌رمووی: "ئهم فه‌رموده‌یه نازانین که‌وا له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ
ریوایه‌ت کرابی ته‌نها له‌و ریگایه‌وه نه‌بی به‌و سه‌نه‌ده‌وه، وه گویشمان لی نه‌بووه ته‌نیا له عیمرانی کوری
ها‌روونه‌وه نه‌بی. هه‌یشه‌میش ئه‌فه‌رمووی: "به‌زار ریوایه‌تی کردووه دوو له‌و پیاوانه‌ی که‌ تیا‌دایه
ئه‌یانناسم". بروانه: (مجمع الزوائد) (ب/١٠/٢٥٣). وه‌رگیز

ناقیکردنه‌وه

وههیی کوری مونه‌بیهه ئه‌فه‌رمووی: "ئیمه له کتیی دابه‌زیوی خوی گه‌وره ئه‌وه ئه‌بینین که‌وا به‌نده نیه‌ت پاک و موخلیسه‌کان ئه‌گه‌ر ریگای ناخۆشی و به‌لاو نه‌هامه‌تی بگه‌رنه‌به‌ر ئه‌وه دلخۆش ئه‌بن و موژده‌ش ئه‌ده‌ن، وه ئه‌لین: ئیستا که په‌روه‌ردگارمان په‌یمانان پی ئه‌دا، وه له فه‌رمووده‌دا هاتووه: (إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ ، فَمَنْ صَبَرَ فَلَهُ الصَّبْرُ ، وَمَنْ جَزِعَ فَلَهُ الْجَزَعُ) ^{۲۱۶}، واته: کاتی خوی گه‌وره کۆمه‌لکی خۆش بووی ئه‌وه گه‌رۆده‌ی به‌لاو نه‌هامه‌تیان ئه‌کات، ئیتر ئه‌وه‌ی ئارام بگری ئه‌وه بۆ خوی چاکه‌و پاداشت وه‌رئه‌گرته‌وه‌و هه‌م حاله‌تی ده‌روونیشی ئاسایی ئه‌بی بۆیه ئارام گه‌رنه‌که‌ی بۆخۆیه‌تی و با منه‌ت به‌سه‌ر که‌سه‌وه نه‌کات، وه ئه‌وه‌ش ئارام نه‌گری ئه‌وه دووچارای دوودلی و نه‌خۆشیه ده‌روونیه‌کانی تر ئه‌بیته‌وه‌و بۆیه ئارام نه‌گرته‌که‌ی بۆخۆیه‌تی که‌س به‌رپرس نیه له‌وه‌یا. هه‌روه‌کوو خوی گه‌وره ئه‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّمَا يُوقِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ^{۲۱۷}، واته: بیگومان خوی گه‌وره پاداشتی ئارامگه‌ره‌کان له‌ رۆژی دواییدا به‌بی هه‌ژمار ئه‌دا. وه دیسانه‌وه ئه‌فه‌رمووی: ﴿وَاللَّهُ تَحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ ^{۲۱۸}، واته:

^{۲۱۶} سه‌حیحه. ئیمامی له (مسند أحمد) (ب/۳۹/۴۱ل/۲۳۶۳۲) ریوایه‌تی کردووه، وه شوعه‌یب نه‌رناووت ئه‌فه‌رمووی: "سه‌نده‌که‌ی باشه". دانهر / منیش نه‌ئیم: به‌یه‌قی له (شعب الإيمان) (ب/۷/۱۴۵/ژ/۹۷۸۴) وه‌کوو ئه‌حمده له محمودی کوری له بیده‌وه ریوایه‌تیان کردووه. وه حافیزی مونزیری ئه‌فه‌رمووی: "ئه‌حمده ریوایه‌تی کردووه و راویه‌کانیشی متمانه‌ پیکراون، وه محمودی کوری له‌بید پیغه‌مبه‌ری خوی بینیه‌^ﷺ به‌لام راجیایی له‌ گوئی بیستونی هه‌یه". وه هه‌یه‌میش ئه‌فه‌رمووی: "پیاوه‌کانی متمانه‌ پیکراون". وه ئه‌لبانیش به‌ سه‌حیحی داناوه. بروانه: (صحیح الترغیب والترهیب) (ب/۳/۳۳۱/ژ/۳۴۰۶). طبعه‌ مکتبه‌ المعارف. (جمع الزوائد) (ب/۲/۲۹۱). وه‌رگه‌ی

^{۲۱۷} سورة الزمر آية ۱۰.

^{۲۱۸} سورة آل عمران آية ۱۴۶.

خوای گهوره نارامگرانی خوښ نهوی. وه پیغه مبهری خواش نه فهرمووی: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الزَّرْعِ لَا تَزَالُ الرِّيحُ تُمِيلُهُ، وَلَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ يُصِيبُهُ الْبَلَاءُ، وَمَثَلُ الْمُتَنَافِقِ كَمَثَلِ شَجَرَةِ الْأَرْزِ لَا تَهْتَرُ حَتَّى تَسْتَحْصِدَ)^{۲۱۹}، واته: نمونه ی ئیماندار وه کوو چاندنی کشتو کال و رووه ک وایه، چونکه بهرده وام با نه بچولینیتته وه، بویه کهسی ئیمانداریش بهرده وام به لالو موسیبهت تووشی نه بی، وه نمونه ی کهسی مونافیقیش وه کوو داری نهرزه^{۲۲۰} وایه که ناجوولی و گورانکاری به سهرای نایهت هه تا وه کوو دهرئه هینری و لی نه کریتته وه. وه له ریوایه تی تر دای هاتووه: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْحَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ، مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا، فَإِذَا اعْتَدَلَتْ تَكْفَأُ بِالْبَلَاءِ، وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ، صَمَاءٌ مُعْتَدِلَةٌ، حَتَّى يَقْضِمَهَا اللَّهُ إِذَا شَاءَ)^{۲۲۱}، واته: نمونه ی ئیماندار وه کوو قامیش و قه دیکی نهرمی رووه ک وایه له چاندنا، ئیتر له ههر لایه که وه بای بهر که وی مهیلان نه کات، جا کاتی راست نه بیته وه و دیتته شوینی خوئی نه وه دوو باره نه هاهمه تی با که ی به سهرای دیت و مهیلانی بی نه کات، وه کهسی گونا هباری مونافیقیش وه کوو داری نهرزه وایه که له شوینی خوئی له ننگه ری

^{۲۱۹} صحیححه. بوخاری له (صحیح البخاری) (۵۶۴۴) کتاب المرضی - باب ما جاء في كفارة المرض. وه موسلیم له (صحیح المسلم) (۲۸۰۹) صفة القيامة والجنة والنار - باب مثل المؤمن كالزرع، ومثل الكافر كشجر الأرز، ریوایه تیان کردووه. دانهر / منیش نه لیم: بوخاری و موسلیم له نه بو هورپه ره وه که عیبی کوری مالیکی نه نساریه وه ریوایه تیان کردووه له فزه کهش هی موسلیمه. وه رگتیر

^{۲۲۰} تیمامی مونذیری نه فهرمووی: "زمانه وانان نه فهرموون نه مه داریکی ناسراوه، وه بیی ته گوتری: نه رزه ن به داری سنویه ره نه چی، وه له شام و ولاتی نهرمه نایه، وه نه شگوتری: نه وه داری سنویه ره". پروانه: (السراج الوهاج في كشف مطالب مسلم بن الحجاج للحافظ المنذري) (ب/۱/۸۹/۲۸) طبعة دار الكتب العلمية.

وه رگتیر

^{۲۲۱} صحیححه. بوخاری له (صحیح البخاری) (۵۶۴۴) کتاب المرضی - باب ما جاء في كفارة المرض. وه نه حمده له (مسند أحمد) (ب/۱۲/۳۰۵/۱۵۷۰۹) ریوایه تیان کردووه. دانهر / منیش نه لیم: موسلیم له (صحیح المسلم) (۲۸۱۰) له که عیبی کوری مالیکه وه، وه بوخاریش له نه بو هورپه ره وه ریوایه تیان کردووه له فزه کهش هی بوخاریه. وه رگتیر

گرتووو و رپکهو ناجولتی، ههتاوه کوو ئه و کاتهی خوای گهوره ویستی لهسه ر
شکانی ئه بی.

خۆشه ویستانم ئه وه بزائن: کهوا ئه وهی بهسه ر گهوره مان حوسین هات له
رۆژی عاشورا ئه وه گهوا هیدانیکه لهسه ر راستگۆیی خۆشه ویستییه کهی، وه بۆ
بهرزبوونه وهی پله و پایه به تی له لای خوای گهوره، وه گهیشتنی به پله کانی
خانه واده پاک و چاکه کانی، کاتی ئه و کاره ساته مه ترسیداره به یادمان دادی و
ئهیخوینینه وه ئه وه په ندو نامۆزگاری وه رئه گرین له نارام گرتن و جیهاد کردنیان له
پیناو خوای گهوره دا، و امان لی ئه کات بگه رپیننه وه بۆ گوپراهلی کردنی
فرمانه کانی خوای گهوره، ئه وهی که ئه لی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا
لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾^{۲۲۲}، یه کیك له سیفه تی ئیمانداره راسته قینه کان ئه وه یه کهوا
ئه گه ر دوو چاری به لآو ناخۆشیه ک بن ئه وه ئه لین: ئیمه هه ر هی خوای گهوره ینه و
هه ر بۆ لای ئه ویش ئه گه رپیننه وه. "جا نیشانه ی رازیوونی خوای گهوره رازیوونه
به قه ده ری خوای گهوره"، یه کیك له خواناسه کان پیاویکی بینی به داریک له
به نده کهی خۆی ئه دا، به نده کهش به رووی پیاوه کهوه بی ئه که نی، بۆ یه پی گوترا:
ها گهوره کهت به قامچی لی ت ئه دات و تۆش پی ئه که نی؟ ئه ویش فره مووی: له بهر
تام و چیژی خۆشه ویستییه کهی هه ست به ئازاری لی دن نا که م^{۲۲۳}، ئه ی ئه بی حالی
گوپراهلی که ران و خۆشه ویستان چۆن بی له گه ل خۆشه ویست و رازو نیازیان،

^{۲۲۲} سورة البقرة آية ۱۵۶.

^{۲۲۳} بروانه: (حالة أهل الحقيقة مع الله) (۱۳۶). دانهر

بیژەر خوایه جل جلاله: ﴿فَرُوحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾^{۲۲۴}، فسبحان اللطيف الواسع

العلیم.

^{۲۲۴} سورة الواقعة آية ۸۹. ئیمامی سه‌علیهی ئه‌فه‌رمووی: "فَرُوحٌ، قه‌تاده‌و‌و‌ه‌سه‌ن و‌یه‌عقوب‌ به‌ (فَرُوحٌ) به‌ زه‌مه‌ی ر‌ا‌ء‌ خوئیندوو‌یانه‌ته‌وه‌، به‌و‌ مانایه‌ی که‌وا‌ روو‌حی (ئه‌و‌ ئیمانداره‌) له‌ ناو‌ ر‌ی‌حان‌ا‌ ده‌ر‌ئه‌چی. ئه‌مه‌ ه‌سه‌ن‌ فه‌رموویه‌تی. وه‌ قه‌تاده‌ش‌ ئه‌فه‌رمووی: (رُوحٌ) ر‌ه‌حه‌ته‌، وه‌ ئه‌ش‌گوتری: مانای‌ و‌ایه‌ ژبان‌ و‌ مانه‌و‌دیان‌ بۆ‌ ه‌ه‌یه‌، وه‌ باسی‌ ئه‌وه‌ی‌ کردوو‌ه‌ که‌وا‌ ئه‌وه‌ خوئیندنه‌وه‌ی‌ پیغه‌مبه‌ره‌. وه‌ دوو‌ ر‌ی‌وایه‌تیشی‌ ه‌یناوه‌ به‌سه‌نه‌ده‌وه‌ ئیتمه‌ سه‌نه‌ده‌کانی‌ لانه‌به‌ین‌ له‌به‌ر‌ قه‌باره‌ی‌ کتیبه‌که‌، له‌ عایشه‌وه‌ ر‌ی‌وایه‌ت‌کراوه‌ که‌وا‌ پیغه‌مبه‌ری‌ خوا‌ ئه‌و‌ پیتیه‌ به‌ (فَرُوحٌ وَرَيْحَانٌ) ر‌ائه‌که‌ی‌ به‌ زه‌مه‌ ئه‌خوئینده‌وه‌. وه‌ ر‌ی‌وایه‌ته‌که‌ی‌ تریش‌ ه‌ه‌ر‌ له‌ عایشه‌وه‌ ر‌ی‌وایه‌ت‌کراوه‌ که‌وا‌ ئه‌فه‌رمووی: گوئیم‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری‌ خوا‌ بوو‌ به‌ (فَرُوحٌ وَرَيْحَانٌ) ئه‌خوئینده‌وه‌. وه‌ باقی‌ ئه‌وانی‌ تر‌ ر‌ائه‌که‌ به‌ فه‌ت‌حه‌ ئه‌خوئیننه‌وه‌ (فَرُوحٌ وَرَيْحَانٌ). وه‌ ر‌اجیایش‌ له‌ مانای‌ (رُوحٌ) ه‌ه‌یه‌، ئیبن‌ و‌ عه‌باس‌ و‌ موجاهید‌ ئه‌فه‌رموون: ئه‌وه‌ حه‌وانه‌وه‌یه‌، سه‌عیدی‌ کوری‌ جو‌به‌یریش‌ ئه‌فه‌رمووی: دلخ‌وشیه‌، چه‌حاکیش‌ ئه‌فه‌رمووی: لیخ‌وشبوون‌ و‌ ر‌ه‌حه‌ته‌. وه‌ (رَيْحَانٌ) ئیبن‌ و‌ عه‌باس‌ ئه‌فه‌رمووی: ئارامگه‌و‌ شوئینی‌ حه‌وانه‌وه‌یه‌، موجاهیدو‌ سه‌عیدی‌ کوری‌ جو‌به‌یر‌ ئه‌فه‌رموون: ر‌ۆزیه‌، موقاتیل‌یش‌ ئه‌فه‌رمووی: به‌ زمانی‌ حیمیه‌ری‌ ئه‌گوتری: ده‌ر‌چووم‌ و‌ داوای‌ ر‌ی‌حانی‌ خوای‌ گه‌وره‌ ئه‌که‌م‌ واته‌ ر‌ۆزیه‌که‌ی‌. وه‌ ر‌ه‌بیبی‌ کوری‌ خه‌بیبه‌م‌ و‌ ئیبن‌ و‌ زه‌ید‌ ئه‌فه‌رموون: (فَرُوحٌ) له‌ کاتی‌ مردنه‌، وه‌ (رَيْحَانٌ) بۆ‌ی‌ ئه‌شارد‌ریتته‌وه‌ له‌ دوا‌ر‌ۆژدا. وه‌ ئه‌وانی‌ تر‌ فه‌رموویانه‌: ئه‌وه‌ ر‌ی‌حانی‌ ناسراوه‌ ئه‌وه‌ی‌ که‌وا‌ بۆن‌ ئه‌کری. وه‌ ئه‌بو‌ له‌عالیه‌ش‌ ئه‌فه‌رمووی: ه‌یچ‌ یه‌ک‌یک‌ له‌ که‌سه‌ نزیک‌خراوه‌کان‌ له‌ دنیا‌ ده‌ر‌ناچی‌ ه‌تاوه‌کوو‌ په‌لی‌ ر‌ی‌حانی‌ له‌ به‌ه‌شته‌وه‌ بۆ‌ ئه‌ه‌ینن‌ ئه‌ویش‌ بۆنی‌ ئه‌کاو‌ پاشان‌ روو‌حی‌ ده‌ر‌ئه‌چی. ئه‌بو‌ به‌کری‌ وه‌ر‌پراق‌ ئه‌فه‌رمووی: (رُوحٌ) ر‌زگار‌بوونه‌ له‌ سزای‌ دۆزه‌خ، وه‌ (رَيْحَانٌ) چوونه‌ خانووی‌ ئارامگا‌و‌ جیگیره‌ (واته‌: به‌ه‌شت). ترمذیش‌ ئه‌فه‌رمووی: (رُوحٌ) حه‌سانه‌وه‌یه‌ له‌ گۆر‌دا، وه‌ (رَيْحَانٌ) چوونه‌ به‌ه‌شته‌. به‌سسامی‌ کوری‌ عبد‌الله‌ ئه‌فه‌رمووی: (رُوحٌ) سه‌لامه‌تیه‌، وه‌ (رَيْحَانٌ) که‌رامه‌ت‌ و‌ ر‌یژلینانه‌. وه‌ ئه‌ش‌گوتری: (رُوحٌ) حه‌سانه‌وه‌یه‌، وه‌ (رَيْحَانٌ) ر‌زگار‌بوونه‌ له‌ به‌لا. وه‌ ئه‌ش‌گوتری: (رُوحٌ) مردنه‌ به‌ شه‌هیدیه‌وه‌، وه‌ (رَيْحَانٌ) سه‌داو‌ ده‌نگی‌ خ‌وشبه‌ختیه‌. وه‌ ئه‌ش‌گوتری: (رُوحٌ) ر‌زگار‌بوونه‌ له‌ ناخ‌وشیه‌کان، وه‌ (رَيْحَانٌ) لیخ‌وشبوونی‌ گونا‌هه‌کانه‌. وه‌ ئه‌ش‌گوتری: (رُوحٌ) مانه‌وه‌یه‌ له‌سه‌ر‌ ئیمان، وه‌ (رَيْحَانٌ) به‌ ده‌سته‌ی‌ئینانی‌ ئه‌من‌ و‌ ئه‌مانه‌. وه‌ ئه‌ش‌گوتری: (رُوحٌ) سووک‌ و‌ ناسانی‌ حیسابه‌، وه‌ (رَيْحَانٌ) چه‌ندانه‌کردنی‌ پادا‌شته‌. وه‌ ئه‌ش‌گوتری: (رُوحٌ) لیخ‌وشبوونه‌ به‌بێ‌ سه‌رزه‌نشکردن، وه‌ (رَيْحَانٌ) ر‌ۆزیه‌که‌ به‌بێ‌ حیساب. وه‌ ئه‌گوتری: (فَرُوحٌ) له‌ بۆ‌ پیتشکه‌وتوو‌ه‌کانه‌، وه‌ (رَيْحَانٌ) بۆ‌ ده‌ست‌ و‌ پێوه‌ند‌گره‌کانه‌، (وَجَنَّتْ نَعِيمٌ) بۆ‌ داوا‌که‌ره‌کانه‌. وه‌ ئه‌ش‌گوتری: (رُوحٌ) له‌ بۆ‌ روو‌حه‌کانیانه‌، وه‌ (رَيْحَانٌ) له‌ بۆ‌ دل‌ه‌کانیانه‌، (وَجَنَّتْ نَعِيمٌ) له‌ بۆ‌ لاشه‌کانیانه‌، وه‌ خوای‌ حه‌قیش‌ بۆ‌ نه‌ه‌ینیه‌کانیانه‌. بروانه‌: (تفسیر‌ الثعلبی) (ب/۹/۲۲۴) طبعة دار إحياء التراث العربي. وه‌ر‌گێڕ

به هندیکیان گوترا: ئەو بە خۆشەویستەکان وەر و ورو گێژەکان وان؟
 فەر مووی: لەبەر ئەوەی شیرینی خۆشەویستیەکیانی چەشتون، وەر گوییستی دەنگە
 سەراسیمەکانی چاکەیی بانگهێشتی بوونە، هەتا وای لێ کردن بە عەقل و
 دلەکانیان هەلقۆن بۆ لای، وەر بوونە سەرسورپهین بەهۆیەو، "دوورە خۆشەویستی
 لە کوئیە؟ وەر هەرەباشەکی خۆشەویستی لە کوئیە؟ وەر حەقیقەتەکانی خۆشەویستی
 لە کوئیە؟ وەر ئەوەی شایەنی خۆشەویستیە لە کوئیە؟"

إِنَّ الْمَحَبَّ نَهَارُهُ مُسْتَوْحِشٌ بَيْنَ الْعِبَادِ يَسِيرُ كَالْمُتَفَرِّدِ
 فَالْعَيْنُ مِنْهُ قَرِيرَةٌ بِحَبِيئِهِ يَرْجُوا لِقَاءَ الْوَاحِدِ الْمُتَوَحِّدِ
 يَا حُسْنَ مَوْكِبِهِمْ إِذَا مَا أَقْبَلُوا نَحْوَ الْإِلَهِ مَعَ النَّبِيِّ مُحَمَّدِ

واتە:

ئەویندار رۆژەکی دلتەنگ و جیاپە^{۲۲۵}

لە نیو بەندەکان رینگا ئەبری و تەنیاپە

چاوی بیللیلەپە بە خۆشەویستەکی

رەجای دیداری خواوەندی یەکتایە

چەن خۆشە سوارگەیان کە روو تی ئەکەن

لەگەل موحەممەدا بەرەو لای خودایە.

^{۲۲۵} ئەو جیاپەیی ئێرە مەبەست پیتی ئەوە نیە کەوا رۆژی ئەو کەسە جیاوازو جیاپە نەخێر مەبەست پیتی جیاپۆتەو لە خەلک و تەنیاپە. وەرگێڕ

له کۆتاییدا: ئەو هی لەم زەمانە ی ئیەدا که ئوممەتە کهمان ڕووبەرۆوی ئەبیتەوه لەو میحنەت و فیتنەو بەلاو موسیبهتانه ئەوه گشتی بههۆی دووریە له دینی خۆی گهروه و کارکردن به ئاداب و بانگهوازی پیغمبەری خوا، وه ئەو هی که له دوژمنه کانبشمانهوه لهو ئازارو به کهمدانانە ی که ئە کهوتنه سەر دین و پیرۆزیه کانی ئیەم ئەوه بههۆی ناکۆکی و راجیایی و سەرپرینی یه کهترمانه له نیو خۆدا، وه ناسین و بهلگهی دوژمن بوون له ڕووی دهقه (شهرعیه کانهوه) ئەوه یه کهوا دوژمن نه دینی ههیه، وه نه پشکیشی ههیه (له ڕۆژی دواییدا)، وه ئەبێ ژیریش بێ (سهلامەت بێ له ئافاته کان تیکچوونی ژیری)، جا ئە گەر بێت و بهو دینه بگن و ڕینگای هیدایەت بگرنه بهر ئەوه بۆ ئەوان چاکتره ههم له دنیا وه ههم بۆ دوارۆژیشت.

- هەرچی دونیایه: ئەوه له باری جیگیری فیکریدا ئەبێ - ئیتر پیکپرژانی فیکری خۆکوشتن له لایان کۆتایی بێ دی، ههروه کوو خۆی گهوره ئەفهرمووی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾^{۲۲۶}، واته: ئیوه وا ئەزانن بۆ گالته جاری و بیهوده ههروا ئیوه مان دروستکردوووه بۆ لای ئیەم ناگه پرنهوه؟

- وه هەرچی دوارۆژه: ئەوه ڕزگار بوونیانه له مانهوه یان له ئاگری دۆزهخ به ههتایی، ههروه کوو خۆی گهوره ئەفهرمووی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^{۲۲۷}، واته: ههر که سیك جگه له دین و ڕیبازی ئیسلام دین و ڕیبازیکی تر هه لێژیژی ئەوه هه رگیزاو هه رگیز لێ قه بوول

^{۲۲۶} سورة المؤمنون آية ۱۱۵.

^{۲۲۷} سورة آل عمران آية ۸۵.

ناکریت، بگره له رۆژی دوايشدا له خهسارهتمه‌ندو ره‌نجه‌رۆيه‌کان نه‌بيت. وه چوونه نيۆ به‌هه‌شتيک پاني و فراوانيه‌که‌ی به‌ قه‌د پاني و فراواني ئاسمانه‌کان و زه‌وی ئه‌بێ که بۆ که‌سه‌ موته‌قيه‌کان ئاماده‌کراوه، خواي گه‌وره‌ ئه‌فه‌رمووی: ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَلِنَبِيِّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾^{٢٢٨}، واته: "مه‌گه‌ر سته‌می له که‌سی کردی و له پاش ئه‌و خراپه‌یه‌ کاری خۆی به‌ باری چاکه‌دا گۆرپی، ئه‌وه من به‌خشنده‌و میه‌ره‌بانم له‌گه‌لی. وه بۆ په‌ند وه‌رگرتن بۆ که‌سه‌ ژیره‌کان باسی ئه‌وه‌ ئه‌که‌ین که‌وا له‌و زه‌مانه‌ی ئیمه‌دا که‌ دینمان رووبه‌رووی ئه‌بینه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش خواي گه‌وره‌ خۆی پارێزه‌ری دین و خو‌شه‌ويسته‌که‌یه‌تی: هه‌روه‌کوو ئه‌فه‌رمووی: ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ - وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^{٢٢٩} هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِأَهْدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ - وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٢٩﴾، کافره‌کان ئه‌يانه‌وی به‌ ده‌مه‌ بۆ گه‌نه‌کانیان نووری خواي گه‌وره‌ بکوژینه‌وه، که‌چی ئه‌وانه‌ نازانن خواي گه‌وره‌ خۆی ته‌واوکه‌رو کاملکه‌ری نووری خۆیه‌تی و ئه‌و دینه‌ به‌هه‌موو جیهان ئه‌گه‌یبی ئه‌گه‌رچی کافرو موشریکه‌کانیش پێیان ناخۆش بی، خواي گه‌وره‌ ئه‌و زاته‌ مه‌زن و پیرۆزه‌یه‌ که‌وا پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی به‌ قورئانیك و دینیکی راست و حه‌قه‌وه‌ ناردوووه‌ بۆ هیدایه‌تدانی خه‌لك و ده‌ره‌ینانیان له‌ به‌ندایه‌تی به‌نده‌کان بۆ به‌ندایه‌تی خواي به‌نده‌کان، وه‌ هه‌تاوه‌کوو ئه‌و دینه‌ حه‌قه‌ ده‌رخاو به‌رزی بکاته‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌موو دینه‌کانی تر دا ئه‌گه‌رچی کافرو موشریکه‌کانیش پێیان ناخۆش بی.

^{٢٢٨} سورة النمل آية ١١ .

^{٢٢٩} سورة الصف آية ٨ - ٩ .

ئەو كەسەى جۆنى بە سەرورماندا سەگە كە كوشتى

ئىمامى ئىبن و حەجەرى عەسقىلانى لە كىتپى (الدَّرُّ الْكَامِنَةُ) باسى بەسەرھاتىك ئەكات كەوا دىانەكان بانگخوازەكانى خۆيان لە ناو ھۆزەكانى مەغۇل بلاو ئەكردەوہ چونكە ئارەزووى بە گاۋر كىردىيان ھەبوو، ئەوہبوو ھۆلا كۆى تاغوتىش رېوشوئى بۆ خۆش كىردىبون لەبەرئەوہى زەفەر خاتوونى خىزانەكەى دىان بوو، جا رۆژىكىان كۆمەلىكى گەورە لە دىانەكان رپوويان لە ئاھەنگىكى گەورەى مەغۇلى كىرد، ئەمەش لەبەرئەوہى يەكىك لە سەر كىردەكانى مەغۇل ببوہ دىان، ئىت يەكىك لە بانگخوازەكانى دىانەكان دەستى بە جۆندانى پىغەمبەر كىردى، لەوئىشدا سەگىكى راو ھەبوو كە بەسترا بوو، لە پرىكدا دەنگى لىئوہ ھات و بۆى دەرچوو بە تووندى پرى دابى، كابرەى دىانىش دواى تىكۆشانىكى زۆر لە دەستى رزگار بوو، ئەوہبوو ھەندىك لە ئامادەبووان گوتيان: ئەوہ بەھۆى قسە كەتەوہبوو دەر بارەى محمد ﷺ، دىانە كەش گوتى: نەخىر، بەلكوو ئەو سەگە نەفسىكى بە عىززەتى ھەيە كاتى كە منى بىنى ئامازە بە دەست ئەكەم ئىت وا گومانى برد كەوا مەبەستەم ئەوہى لىئى ئەدەم، پاشان دووبارە گەراپەوہ بۆ جۆندان بە پىغەمبەرى خوا، وە جۆنى پىستى پىدا، ئەو جارە سەگە كە پەتەكەى مىلى پچراندو پرى دا گەر ووى دىانەكە، ئەوہبوو ھەر لەو كاتەدا گەر ووى پرى و دەست بەجى دىانەكە مرد، ئىت لەو كاتەدا نىكەى چل ھەزار كەس لە مەغۇلەكان موسلمان بوون^{۲۳۰}، خواى گەورە ئەفەر مووى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ آلِهِ

^{۲۳۰} بروانە: (الدَّرُّ الْكَامِنَةُ فِي أَعْيَانِ الْمَائِنَةِ الثَّامِنَةِ) (ب/۴/۱۵۳): ھى ئەبو فەزل ئەجمەدى كورى عەلى كورى

مەلى كورى ئەجمەدى كورى حەجەرى عەسقىلانى (۱۸۵۲ھ). دانەر

بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٢٣١﴾ ، كافرہ كان
ئەیانەوی نووری خوای گەورە بکوژیننەوہ بە دەمەکانیان، کەچی ئەوانە نازانن
خوای گەورە ئەوہی ناوی تەنیا ئەوہ نەبی نووری دینەکەمی خۆی تەواو ئەکات و
ئەو دینە بەھەموو جیھان ئەگەیینی ئەگەرچی کافرو موشریکەکانیش پێیان ناخۆش
بێ.

٢٣١ سورة التوبة آية ٣٢.

کوٹای

له خوی گهوره داواکارین هیدایهت و تهقواو پاکي و بیٰ ئیحتیاجی و عاقیبهت خیری و لبقاو پلهکانی رهزانهندی خوئی و سهرکهوتن بهسهر دوژمنه کاغمان به قیسمهت بکات، نهی میهره بانترینی میهره بانان، وه نهی ریژدارترینی ریژداران، وه نهی بهخشندهترینی بهخشنده داران، یا الله.

نهوه ئیواره ی شهوی ۱۹ موهره رهمی ۱۴۳۹ کۆچیه، که تیایدا کتیبی (هاوسهنگیه کی ریک بو پاراستنی دین و نهحواله کان) که ناسراوه به "خوشویستراوه کان" له بهرگی پینجه مدا کهوته بهریدی خوینهران، پاشان به میهره باننی و یارمهتی خوی مهزن دهست نه کهین به (مهعاریفی پهروه ردگارینی) ۲۳۲ له مهقامی شوینکهوتن و، خوشهویستی و، خزمه تکرندا، وه داوای تهوفیق و پشتیوانی له خوی مهزن نه کهین، وه له بهره کهتی نهو نایه تهش بیٰ بهشمان نه کات ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ۲۳۳، سوپاس بو خوی گهوره له سهره تاو کوٹای، وه له روژی دوابی و پیشاندان له بهردهم خوی گهوره ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ ۲۳۴ .

ئیت سپارده کهمان ئا بهو شیویه به خوی خویمان: نهویش کارکردنه به دینی کامل و چاک، له گهل ووره بهرزی و بهرگه گرتن له پیناو خوی گهوره،

۲۳۲ نهو کتیبی تهواو بووه له عهده بیه که که بهرگی شه شه می (میزان الاعتدال) ه. بهلام گهر خوی گهوره عومر باقیدا وهی نه کیرین و ناوده کشی نه کورین و نهیکهینه (بهو جوړه توّم ناسی). وهرگیب

۲۳۳ سورة البقرة آية ۲۶۹.

۲۳۴ سورة الشعراء آية ۸۸ - ۸۹.

ههروه کوو ئه فهرمووی: ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾^{۲۳۵}، واته: ئیوه ئیمانتان به هه موو کتیبکی خوی گهوره ههیه. وه حالی دلّه کانیش له گهله خوی غه بیزان که خوی بیژره: ﴿إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾، وه خزمه تکر دنی ئه و ئومه ته ره حم پیکراوه - بو که سی تاییه ت و عه و امه که ی، خوی گهوره ئه فهرمووی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾^{۲۳۶}، واته: ئیوه چاکترین گهله و ئومه تیکن که له نیو خه لکیدا هه لجزیردان و ده رچوونه، چونکه فه رمان به چاکه ئه که ن و رینگریش له خراپه ئه که ن، وه هه م بر و اشتان به خوی مه زن هه یه.

به شی پینجه م ته و او بوو به پشتیوانی خوی مه زن، هه ر له مالّه که ی خو م و ریباته که ی که لکاوه به مزگه وتی ریبگ له گه ره کی قه لعه ی موباره که له شاری سامه رای پررۆز، له ولاتی عیراق - که ولاتیکی زانست و چاکه و جهنگ و ناشتیه.

وه به رگی شه شه مه ش که کتیبی (المعرفة بالله) به یارمه تی و پشتیوانی و لوتفی خوی مه زن به دواوه یه تی، وه داوای قه بولی و ره زامه ندی و هیدایه ت و میه ره بان ی له هه ردوو دونیا بو ئه و ئومه ته ره حم پیکراوه له خوی گهوره ئه که ی، اللهم آمین، به هوی ئومه تی ئیسلامه وه میه ره بانیمان له گه له بکه، وه به هوی ئیمه شه وه میه ره بان ی به و ئومه ته بکه. ئامین

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

^{۲۳۵} سورة آل عمران آية ۱۱۹.

^{۲۳۶} سورة آل عمران آية ۱۱۰.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ. ﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾^{۲۳۷}.

خزمه تڪاری دین و نوممهت

شیخ عباس سہید فازلّ حسہنی

^{۲۳۷} سورة الصافات آية ۱۸۰ - ۱۸۲.

تیبینی: منیش به میہربانی خوی گہورہ له وەرگیرانی نہو پرتووکہ پیروزو موبارہ کہ بومہورہ له ئیوارہی
 رۆژی شہممہی ۷/۹ رەجہبی / سالی ۱۴۴۰ کۆچی کہ ئەکاتہ ۲۰۱۹/۳/۱۶ زاینی. وەرگیپر

ناوهرۆك

لاپهړه	بابه تەگان
۱	پیشه کی وەرگیږ
۵	کورته یهك له ژيانی دانەر
۹	پیشه کی دانەر
۱۱	خۆشه ویستانی خوای گه وره
۱۷	شوینکەوتن و خۆشه ویستی
۲۰	مەزنیتی خۆشه ویستی
۲۶	پایه کانی خۆشه ویستی
۵۱	پوخته ی پایه کانی خۆشه ویستی و هاوہ لایه تی ئەولیاکان
۶۰	خۆشه ویستی ئال و بهیت
۶۲	خۆشه ویستی هاوہ له بەرێزه کان
۶۵	خۆشه ویستی ئەولیاکان
۷۱	خەم له چی ئەخۆی
۸۱	گەرهبی خۆشویستی سەرورمان
۸۲	هۆکاره کانی بەدەستھینانی خۆشه ویستی
۸۶	خۆشه ویستی سەرەتاو کۆتایی هەیه

۹۷	نەفس و شەيتان
۱۰۵	مەشغەلەتى دۇنياو تىكەلابوونى خەلك
۱۱۸	تاقىكردنەوہ
۱۲۵	ئەو كەسەى جويىنى بە سەرورەماندا سەگە كە كوشتى
۱۲۷	كۆتايى

